

ἠώς ὁ πρὸς ἡμέρας ἄρθρος. ἐπὶ μὲν τῆς Θεᾶς (Hom. A1, ε1) "ἠὼς δ' ἐκ λεχέων," ἐπὶ δὲ ὅλης ἡμέρας (Φ 155) "ἠδε δὲ μοι νῦν ἠὼς ἑνδεκάτη," ἐπὶ δὲ τῆς πρωίας ἕως ἕκτης ὥρας (Φ 111) "ἴσσειται ἢ ἠὼς ἢ δειλη ἢ μέσον ἡμαρ." λέγεται δὲ ἡμέρα κοινῶς ἠώς, ἰωνικῶς ἕως, δωρικῶς ἀώς, αἰολικῶς ἐκ τῆτος αὐώς.

Θαβώρ ὄνομα ὄρους. λέγεται δὲ καὶ Θαβώριον.

Θαιμανίτης ὁ ἀπὸ Θαμιάν, ἢ ἔστι...

Θαιρούς τοὺς εροφεῖς τῆς Θύρας.

Θᾶκοι θρόνοι, καθέδραι.

Θᾶκος τόπος ἐνθα πολλοὶ συνήρχοντο σκεψόμενοι.

Θαλά· (3 Regg. 18 35) "καὶ τὴν Θαλὰ ἐπλήρωσεν ὕδατος."

Θαλάμακες. καὶ Θαλάμακι τῶν κωπηλατοῦντι ἐν τῷ κάτω μέρει τῆς τριήρας. οἱ δὲ Θαλάμακες ὀλίγον ἐλάμβανον μισθὸν διὰ τὸ κολοβαῖς χρῆσθαι κώπαις πρὸς τὰς ἄλλας τάξεις τῶν ἑρετῶν, ὅτι μᾶλλον εἰσιν ἐγγὺς τοῦ ὕδατος· ἦσαν δὲ τρεῖς τάξεις τῶν ἑρετῶν, ἡ μὲν κάτω Θαλαμίται, ἡ δὲ μέση ζυγῖται, ἡ δὲ ἄνω Θρανῖται. ἡ Θρανίτης ὁ πρὸς τὴν πρύμναν. Θαλαμία δὲ ἡ ὁπὴ δι' ἧς ἐξέρχεται ἡ κώπη. sch. A Ran. 1106.

Θαλάμη. καὶ Θάλαμος οἶκος ἢ κοιτῶν. (AR 6 220) "ἰρήν σοι Θαλάμην ζωῶγρια καὶ λαλάγημα τῆτο τὸ θηρὶ φρυγῆς αἴτιον ἀντίθεμι," καὶ αὐθις (6 239) "ἐκ δὲ μελιχροῦ νέκταρος ἐμπλήσαις κηροπαγεῖς Θαλάμας."

Θαλαμηπόλος ἢ περὶ τὸν Θάλαμον ἀνασκειομένη καὶ φυλάττεσα, ἢ νεωκόρος· (AR 6 173) "Ἀχρυλῖς ἢ Φρυγίη Θαλαμηπόλος, ἢ περὶ πένκας πολλάκι τοὺς ἱεροὺς χευαμένη πλοκάμους."

Θαλαμίδιοι κῶπαι αἱ ἠρέμια ἐλαύνουσαι. Ἡρόδοτος (5 33) "τοῦτον δῆσοι Θαλαμίδης διελόντας τῆς νηὸς κατὰ τοῦτο, ἐξω μὲν κεφαλὴν ποιῶντας, ἔσω δὲ τὸ σῶμα."

Θαλάττη ἐκ χαράδρου ὕδωρ, ἐπὶ τῶν τοῖς μεγάλοις τὰ μικρὰ προσφιλοτιμημένων. ὁμοίως τῷ βῶλος ἄρουρα.

Θαλάττιον κῶμα.

Θαλαττοκοπεῖς ματαιολογεῖς, ταράττη, θορυβῆ, ἀπὸ τῆς Θαλάττης, ἢ ὅταν ὑπὸ ἀνέμων ταραχθῆ, ἀλλήλοισι συγκρούει τὰ κύματα. sch. A Eq. 827.

Θαλέεσσι τρυφαῖς θάλλειν ποιούσαις·

"τὴν μὲν ἐγὼ Θαλέεσσι ἀνέτρεφον." (AR 6 292) "ἦν γὰρ ἐρώτων καὶ χαρίτων ἢ παῖς ἀμβροσίον τι θάλος," τουτέστι βλάσημα.

Θαλέθοντες (Hom. ψ 32) θάλλοντες.

Θάλεια εὐωχία, ἀπὸ τοῦ θάλλειν· "τὴν μὲν δὴ νύκτα ἐκείνην ἐν Θαλείαις καὶ εὐπαθείαις διετέλεσαν." καὶ Θάλεια δαίς (Hom. H 475) ἢ θάλλουσα. σημαίνει καὶ ὄνομα μούσης.

Θαλέλαιος ὄνομα κύριον.

Θαλεροὶ δίνγροι, νέοι, ἀκμαῖοι, ἢ ταχεῖς· "οἱ δὲ ἐπιλεξάμενοι τοὺς Θαλεροὺς τῶν Ἰσούρων ὤρησαν ἐπὶ πυράλογον πρᾶξιν." καὶ (AR 7 204) "θαλερώπιδος ἠριγενείης" τῆς εὐπροσώπου ἡμέρας.

Θαλῆς Ἐξαμύου καὶ Κλεοβελίνης, Μιλισίως, ὡς δὲ Ἡρόδοτος (1 170), Φοῖνιξ, γεγονὸς πρὸ Κροίσου ἐπὶ τῆς λε' ὀλυμπιάδος, κατὰ δὲ Φλέγοντα γνωριζόμενος ἤδη ἐπὶ τῆς ζ', ἔγραψε περὶ μετεώρων ἐν ἔπεσι, περὶ ἰσημερίας, καὶ ἄλλα πολλά. ἐτελεύτησε δὲ γηραιῶς θεώμενος γυμνικὸν ἀγῶνα, πηληθεῖς δὲ ὑπὸ τοῦ ὄχλου καὶ ἐκλυθεῖς ὑπὸ τῆ καύματος. πρῶτος δὲ Θαλῆς τὸ τῆ σοφῆ ἔσχεν ὄνομα, καὶ πρῶτος τὴν ψυχὴν εἶπεν ἀθάνατον, ἐκλείψεις τε καὶ ἰσημερίας κατεῖληθεν. ἀποφθέγματα δὲ αὐτοῦ πλεῖστα, καὶ τὸ θρυλούμενον γινῶθι σαυτὸν· τὸ γὰρ "ἔγγυα, πάρα δ' ἄτα" Χίλωνός ἐστι μᾶλλον, ἰδιοποιησαμένου αὐτὸ καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν. Cedren. p. 157.

Θαλῆς ὁ φυσικὸς φιλόσοφος, ἐπὶ Δαβρείου προειπὼν τὴν τοῦ ἡλίου ἐκλείψιν· καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν (An. 1010) "ἄνθρωπος Θαλῆς" ἀντὶ τοῦ ἄκρος τὴν ἀστρονομίαν. κλίνεται δὲ Θαλοῦ, Θάλης δὲ Θάλητος. παρατηρητέον δὲ ὡς ὅτι ἀπ' εὐθείας τῆς Θαλῆς, ὡς Ἐρμῆς Ἐρμῆν, Θαλῆν ἐκκλίνειν Ἀριστοφάνης. καὶ Ἐρμίας ὡς Θαλίας. διχῶς δὲ τοῦ ὀνομα ἐκφωνητέον, βαρυτόνως μὲν Θάλης ὡς Χρέμης, οὐ ἢ γενικὴ Θάλητος, Θαλῆς δὲ Θαλοῦ. sch. A Nub. 180.

Θαλήτας Κνώσσιος εὐαιφροδὸς ποιήματά τινα μυθικά.

Θαλήτας Κρής Ἐλύριος λυρικός, γεγὼνως πρὸ Ὀμήρου, μέλη.

Θαλαίαις ἑορταῖς.

Θαλλός κλάδος ἐλαίας, ἢ πᾶν τὸ θάλλον· "ἔχοντας θαλλοὺς ὡσεὶ ἰ τὸν ἀριθμὸν ἐπεμφαν ἄνδρας."

Θάλλω δοτικῆ.

θαλπνότερον λαμπρότερον, θερμότερον· Πίνδαρος (Ol. 1 5) "μηκέθ' ἄλλῃ σκοπέῃ ἄλλο θαλπνότερον ἐν ἡμέρῃ φαιννὸν ἄστρον ἐρήμιας δι' αἰθέρος."

θαλπόμενοι ἔξαπατώμενοι. Ἰώσηπος (B. I. 43 extr.) "τοὺς δὲ ὑποθαλπομένους ἐλπιδὶ συγγνώμης, εἰ παρακρατηθεῖν, ἐπιλελῆσθαι τῶν ἰδίων τολμημάτων."

θαλπτήρια θάλλειν ποιοῦντα, περισκέποντα· (AR 6 206) "σάνδαλα μὲν τὰ ποδῶν θαλπτήρια ταῦτα."

θάλπω αἰτιατικῇ.

θαλπωρή (Hom. Z 412) παραμυθία.

θαλυκρὸν διάπυρον· ἐν ἐπιγράμματι (AR 5 220) "καὶ τὸ θαλυκρὸν κείνο κατημβλύνθη κέντρον ἰρωμανίης."

θαλύσιον τὸ ὑπὲρ εὐθαλίας διδόμενον.

θαλφθῆ ἔξαπατηθῆ τῇ τῶν λόγων περιδρομῇ, ἢ δειλασθῆ· Ἀριζοφάνης (Eq. 210) "ἤδη κρατήσεων, αἶ κε μὴ θαλφθῆ λόγοις." καὶ θαλπόμενοι ἔξαπατώμενοι.

θαμά συνεχῶς, πυκνῶς, διηλεκτῶς.

θαμέες (Hom. K 264) πυκνοί, καὶ θαμειαί (A 52) καὶ θαμειός.

θαμίξεις (Hom. Σ 386) πυκνάξεις, συνεχνάξεις.

θαμινά καὶ θαμινῶς συνεχῶς, πυκνῶς.

θαμινός ὁ πυκνός, καὶ θαμινώτατος ὁ πυκνότερος.

θάμνοις συμφέτοις τόποις.

θάμνος ἢ ῥέζα, ἀπὸ τῆς ἐν τῇ γῆ θέσεως. Ὀμηρος δὲ (P 677) τὰ πολυπληθῆ φησὶ τῶν φύλλων· "θάμνω ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος." ἀρσενικῶς Ἰώσηπος (A. I. 3 2 5) "ἐν ᾧ καὶ τὰ περὶ τὸν θάμνον καὶ τὰ ἄλλα φαντάσματα συντυχεῖν προειρήκαμεν."

Θάμυρις ἢ Θυμύρας, Θραῖξ ἐξ Ἠδωνῶν τῆς ἐν Βρίγοις πόλεως, υἱὸς Φιλάμμωνος καὶ Ἀρσινόης, ἐποποιὸς ὄγδοος πρὸ Ὀμήρου, κατὰ δὲ ἄλλους πέμπτος· οἱ δὲ ἀπὸ Ὀδρύσης. οὗτος ὁ Θάμυρις ἐπειδὴ εἰς τὰς μούσας ὑβρίσεν, ἐπηρεώθη, φέρεται δὲ αὐτῷ θεολογία εἰς ἔπη γ. καὶ πρῶτος ἠράσθη παιδὸς Ὑμναίου τοῦνομα, υἱοῦ Καλλιόπης καὶ Μάγνητος. οἱ δὲ Κρητὰ φασὶ τινὰ Τάλωνα ῥαδαμίνθους ἰρασθῆναι. οἱ δὲ Λαίων φασιν ἰρασθῆναι πρώτου Χρυσίππου τοῦ Πέλοπος υἱοῦ, οἱ δὲ Ἰταλιότας πρώτους καὶ ἀνάγκην ἐρατείας εὐρέσθαι τοῦτο. κατὰ δὲ

ἀλήθειαν αὐτὸς ὁ Ζεὺς πρῶτος ἠράσθη Γαυρυμίδους.

Θάμυρις μαίνεται, ἐπὶ τῶν κατὰ σύρεσιν παράλογα δοκούντων πράττειν. cf. v. Ἄμυρις μαίνεται.

θανατῶν καὶ θανατιῶν· "ἔτις ἄγαν αὐτοῖς συμβεβήκει τὸν μὲν φονῶν τὸν δὲ θανατιῶν."

θάνατος κακῶν ἀπόδρασις καὶ ὡσπερ ἐκ τινος χειμῶνος ἀναγκαῖος ὄρμος· τὸ γὰρ ὑγιαίνειν ἐν τῷ τεθνῆναι ἔστι μᾶλλον ἢ ἐν τῷ ζῆν.

θανατῶν θανάτου ἐπιθυμῶν. (Ioseph. B. I. 3 7 18) "Βεσπασιανὸς ἐκέλευε μὴ συμπλέεσθαι θανατιῶσιν ἀνθρώποις· ἐδὲν γὰρ ἀλκιμώτερον ἀπογνώσειος." Ἀισχύλος (apud A Ran. 1439) "μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρεῖ." λέγεται δὲ θανατιῶν καὶ ὁ ἀποκτείνων.

θάπτω αἰτιατικῇ.

θαργήλια ἑορτὴ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος. καὶ μὴν θαργηλιῶν. καὶ θάργηλος ὁ τῶν σπερμάτων μεσὸς χύτρος ἱερῷ ἐψήματος. ἤψουν δ' ἐν αὐτῇ ἀπαρχὰς τῶν θεῶν κερηνότων καρπῶν ... ὀνομαζόμενον ἀπὸ τῆς θέρειν τὴν γῆν, τὸν αὐτὸν ὄντα τῷ ἡλίῳ. ἴσαντο δὲ ἐν αὐτῇ καὶ χοροί. καὶ ἄγων θαργήλια.

θαργήλια. ἑορτὴ τὰ θαργήλια, ἄγεται δὲ θαργηλιῶνι μηνί, ὅς ἐστιν ἱερὸς Ἀπόλλωνος.

θαργηλία Ἀγησασφόρου θυγάτηρ, βασιλεύσασι Θεσσαλιῶν ἔτη, Μιλησίᾳ τὸ γέτος, ἀναιρεθεῖσα δὲ ὑπὸ τινος Ἀργείου δεθέντος ὑπ' αὐτῆς.

θαρραλέον θάρσος. θρασὺς θαρραλῆς διαφέρει, ὅτι ὁ μὲν θρασὺς διαβολὴν ἔχει κακὸς ὢν, ὁ δὲ θαρραλέος ὡς ἀγαθὸς ἐπαινεῖται. Ὑπερίδης φησὶν ἐν τῷ Κυθνιακῷ "οἱ μὲν θρασεῖς ἄνευ λογισμοῦ πάντα πράττουσιν, οἱ δὲ θαρραλεοὶ μετὰ λογισμοῦ τῆς προσπεσόντας κινδύνους ἀνέκπληκτοι ὑπομένουσι."

θαρραλέος ὁ εὐτολμος, καὶ θαρραλιώτερος εὐτολμότερος. θαρραλέως δὲ ἐπιρρηματικὸν διὰ τοῦ ω μείζον, ἀντὶ τοῦ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως.

θαρρελείδης. Σίμμαχος Ἀσωπιδωρον, Δίδυμος ... ἀχίας ὁ ἀδελφὸς αὐτῷ ἐπὶ σμικρότητι διεβέβλητο σώματος. sch. A Av. 17.

θαρωῶ σοι.

^a Θαρσεῖς τὴν Καρχηδόνια τὴν τῆς Αἰβύης προκαθημένην Ἡσαΐας καὶ Ἰεζεκιὴλ ὀνομάζουσι. Σαβὰ δὲ Αἰθιοπικὸν ἔθνος. ἀλλὰ Αἴβυες μὲν οἱ καὶ Ἄφροι προσαγορευόμενοι τὰ ἐσπέρια τῆς οἰκουμένης κατέχουσι τμήματα, Αἰθίοπες δὲ τὰ ἑῶα καὶ νότια, Ἀραβες δὲ τὴν μέσην ἤπειρον, οἱ δὲ νησιῶται τῆς θαλάσσης τὰ μέσα. τούτους ἔφη προπεσεῖσθαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. "ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες" Λαβίδ. Theodoret. in Ps. 71 9.

^b Θαρσεῖς χώρα τῆς Ἰνδικῆς, ὅθεν ἤρχετο τῷ Σολομῶντι τὸ χρυσίον.

θάρσυνος (Hom. N 823) τεθαρρηκώς.

Θασίαν χυκῶσι λιπαρὰ μπυκα Ἀριστοφάνης (Ach. 671), οἷον φιάλην Θασίαν οἶνον πεπληρωμένην. ἄμπυξ δὲ λέγεται τὸ περιέχον· νῦν οὖν τὸ πῶμί τοῦ ἀγγεῖος λέγει. λιπαρὸν μὲν διὰ τὸ ἡδὺ τοῦ οἶνου, ἄμπυκα δὲ παρὰ τὸ πυκάζειν καὶ καλύπτειν τὸν οἶνον καταχρηστικῶς. λείπει τὸ λάγηρον. ἐπεὶ καταχρίονται πίσση τὸ σῶμα. οὐ πιθανῶς· οὐδέπω γὰρ τότε Θάσιος οἶνος εὐδοκίμει παρ' Ἀθηναίους. οἱ δὲ ὅτι Θάσιοί τινες ῥαφανίδες λέγονται· λέγει δὲ τὴν ἠρτυμένην καὶ βρασσομένην. οἱ δὲ Θάσιον βάμμα φασὶ λέγεσθαι. οἱ δὲ τὴν λεγομένην θερμοπότιδα ἢ Θασίαν ζωμάλην, εἰς ἣν ἀπέβαπτον τὰ ἠνθρακωμένα τῶν ἰχθύων.

Θάσιος οἶνος. καὶ παροιμία (A Plut. 1022) "εἰ Θάσιον ἐνέχεις." ἐπειδὴ ἐν Θάσῳ ὄκει Στάφυλος ὁ ἐρώμενος Διονύσου, διαφέρει ὁ Θάσιος οἶνος. ἐνέχεις δὲ ἀντὶ τοῦ ἐκίφου.

Θάσος ἀγαθῶν, ἐπὶ τῶν εὐδαίμονα καὶ λαμπρὸν ἀποδείξαι τινα ἐπαγγελλομένων.

Θᾶσον γὰρ ἂν τις τὴν πᾶσαν ψάμμον ἐξαριθμήσειεν ἢ ὅσους οὗτος ἀνήρηκε. τὴν δὲ χώραν διαριθμούμενος ἔρημον οὖσαν τῶν ἐνοικόντων, μυριάδας μυριάδων μυρίας φημί ἀπολωλέναι. Procop. Arc. 18.

Θάτερα ἐτέρως· "ὡς πάντα δεινά, κινδύνως βροτοῖς κεῖται παθεῖν μὲν εὖ παθεῖν δὲ θάτερα" (S Phil. 502).

θάτερον ἕτερον μέρος.

Θᾶττον ἀναπνοῆς τάχιον. ἢ ἀντὶ τοῦ μᾶλλον· (A Eccl. 235) "εἴτα σιτία τίς τῆς τεκούσης θᾶττον ἐπιπέμνηεν ἄν;" "ὑπάτου δὲ παρόντος θᾶττον ἢ κατὰ δόξαν ἐτελέσθη

τὸ ἔργον." καὶ αὐθις "ὁ δὲ θᾶττον ἢ φρονιμώτερον ἐγχειρεῖν ἔγνω τοῖς λόγοις." καὶ αὐθις (cf. v. περιέπτυσαν) "θᾶττον ἀναπνοῆς αὐτοὺς περιέπτυσαν καὶ συγκλείσαντες κατηκόντισαν." καὶ αὐθις (Synes. p. 43) "ὡν θᾶττον ἂν ἴδοις τὴν καρδίαν ἢ τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ, ἀδυνατούσης τῆς γλώττης ἐξερμηνεῦσαι τὴν γνώμην."

θᾶττον ἢ Βούτης, ἐπὶ τῶν ῥαδίως γινομένων· τούτε γὰρ μόνον ἐφαίνεται τὸ κράνος καὶ ὁ ὀφθαλμός, τὰ δὲ λοιπὰ ὑπὸ τοῦ ὄρους ἐκρύπτετο.

θᾶττον ὁ τόκος Ἡρακλείτω Περιπέτω τρέχει. οὗτος ἐθαυμάσθη ἐπὶ τάχει. εἶρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δανειζομένων διὰ τὸν τόκον.

θαύλων θαύλωνος, ὅς τῷ ἰδίῳ πελέκει ἀπέκτεινε τὸν βῆν τὸν φραγόντα τὸ πόπανον, ὅπερ ἦν παρεσκευασμένον εἰς τὴν θυσίαν ἐν τοῖς διπολλίοις (sch. A Nuh. 981). καὶ ζῆτει ἐν τῷ βουφόνια.

θαυμάζω. ὅτε πρὸς γενικὴν συντάσσομεν, τὸ καταγινώσκω σημαίνει, πρὸς δὲ αἰτιατικὴν τὸ ἐπαινω. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐθεῶντο· (Hom. Σ 496) "ἰζάμενοι θαύμαζον." "θαυμάζω δὲ ἔγωγε πῶς τοσοῦτων εἰρημένων, ἐκείνων μὲν ὄντων πολλῶν καὶ καλῶν ἐπελάθου. τὸ γὰρ οὐκ ἐνόησας οὐποτ' ἂν εἴποιμι περὶ σοῦ, πλην εἰ μὴ πρότερον ἐμαυτὸν πολλάκις ἀγνοήσαιμι."

θαυμάλωψ (an θαυμάλωψ) ὁ ἡμίφλεκτος ἢ ὁ διακεκαυμένος ἄνθρωπος.

θαυμάσας ἔχω ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασα ἀττικῶς· "οὐτ' εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθω πλέον θαυμάσας ἔχω" (S OC 1139).

θαυμάσια ἐν γῆ Χάμη (Ps. 105 27). θαυμάσια ἐπὶ Θεοῦ τὰ ἐπ' εὐεργεσίαις τινῶν γινόμενα. δύναμις δὲ φοβερῶν ἢ ἐπὶ τιμωρίᾳ ἐτέρων δειχθεῖσα μεγαλοῦργια. Theodoret. in Ps. 144 5.

θαυμασαί· "ἐκπλαγεῖς ἠκολούθουν, οἱ μὲν σοφίας, οἱ δὲ εἴδους, οἱ δὲ διαίτης, οἱ δὲ σχήματος, οἱ δὲ πάντων ὁμοῦ θαυμασαὶ ὄντες" (Philostr. V. A. 41).

θαυμασούς· "μεγάλας ἔχων ἐλπίδας θαυμασούς τινος ἐξοίσασθαι μισθοὺς τῆς προδουσίας."

θαψακηνός ἀπὸ τόπου.

θαψίνη· "γυναικὶ κλητεύειν λοικῶς θαψίνη" (A Vesp. 1404).

a Θεαγέννης Ἀθηναῖος ἄρχων, φιλότιμος ἀνὴρ καὶ μεγαλοφυής, Ἑλλήνων τε ὅτι μά-
 λιςα χρήμασι λαμπρυνόμενος, οἷς εἰς δέον
 ἐχρήτο τὰ πολλά, πόλειόν τε ἐνίων τὰ πται-
 σματα ἐπανορθούμενος καὶ τοῖς δεομένοις
 τῶν ἀνθρώπων ἐπικουρῶν, οὐ μιᾶ χειρὶ δω-
 ρούμενος ἀλλ' ἀμφοῖν κατὰ τὴν παροιμίαν·
 ἦν γὰρ φιλόδωρός τε καὶ μεγαλόδωρος εἰς
 ὑπερβολὴν, ἀναλοῦτο δὲ αὐτῷ πολλὰ τῶν
 χρημάτων εἰς τε διδασκάλους καὶ ἰατροὺς
 καὶ τὴν ἄλλην τῆς πατρίδος ἐνθουσιότητα.
 ταῦτα μὲν ἀξιέπαινα τῶν Θεαγένους· ὦν δὲ
 θυμοειδῆς καὶ οὐδαμῶ καταφρονεῖσθαι ἀνε-
 χόμενος, ἀλλὰ καὶ θεραπεύεσθαι σπουδάζων
 ὑπὸ πάντων καὶ οὐχ ἦκισα τῶν φιλοσοφάν-
 των, ὑπεροφῶν δὲ καὶ διαπτύων τοὺς ἄλλους
 καὶ μάλιςα τοὺς ἐν δυνάμει δοκοῦντας εἶναι
 καὶ προθυμομένους ἐν τῇ Ῥωμαίων πολι-
 τεύει λαμπρύνεσθαι, καὶ τὰ νέα ἀξιώματα
 προτιμῶν τῶν ἀρχαίων ἡθῶν τῆς εὐσεβείας,
 ἔλαθε μὲν ἑαυτὸν ἐμπεισὼν εἰς τὸν τῶν πολ-
 λῶν βίον, ἀποσπασθεὶς τῶν Ἑλλήνων καὶ
 τῶν ἔτι ἄνω προγόνων, ἔλαθε δὲ τοὺς πέλους
 οὐκέτι φίλους ἀληθινοὺς ἀλλὰ κόλακας ἀπα-
 τηλοὺς κεκτημένους. οὐκ οὐκ ἔτι διέσωζε τὴν
 πάλαι αἰδῶ πρὸς φιλοσοφίαν, ἀλλὰ τῷ μὲν
 λόγῳ τοὺς φιλοσόφους ἐπεποιήτο περὶ ἑαυ-
 τόν, τῷ δὲ ἔργῳ τοὺς θεραπεύοντας. αὕτη
 πρώτη ἀρχὴ ἐγγύνη τῆς πρὸς Μαρίνον ὑπο-
 ψίας. ὁ γὰρ Μαρίνος ἐμμένων τῇ παραδο-
 θείσῃ σεμνότητι τῶν φιλοσόφων ἐθεράπευε
 μὲν τὰ εἰκότα τὸν Θεαγένη, καὶ οὐκ ἦν τις
 ἄρα πρὸς αὐτὸν ἀλαζῶν οὐδὲ σκαιὸς οὐδὲ
 σοβαρὸς τὴν ἔντευξιν οὐδὲ δυσόμιλος, οὐδὲ
 ἄλλως ὑπὲρ τὸν ἰδιώτην εἶναι βουλόμενος,
 ἀλλὰ προσδεχόμενός τε καὶ προπέμπων ἐγέν-
 νειτο δῆλος καὶ τὰς ὀφειλομένας αὐτῷ τιμὰς
 ἀπονέμων, οἷας ὀφείλετο πρωτεύων ἀνὴρ ἐν
 τῇ πόλει, τάχα δὲ καὶ ἐν τῇ Ῥωμαίων πολι-
 τεύει συμπάσῃ. καὶ γὰρ ἦν τῶν Ῥωμαϊκῶν
 πατέρων εἷς, καὶ πρῶτος τῆς περὶ τὰ βασι-
 λεια συγκλήτε βουλῆς τῇ τε ἔξ ἀρχῆς ἐγγε-
 νεία καὶ τῇ μεγαλειότητι τῶν τρόπων καὶ τῇ
 περὶ τοὺς λόγους διαφανεῖ σπουδῇ τε καὶ
 ἐπιμελείᾳ, ὥστε καὶ ὁ Μαρίνος ἐσπούδαζεν
 αὐτῷ συναύξειν τὸ μέγεθος τῆς κατὰ πάντα
 περιφανείας. Damasc. Phot. p.346a.

b Θεαγέννης. ζῆτι ἐν τῷ Ἀρχιάδης.

c Θεαγέννης ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία
 "Θεαγένους ἐκάτειον." οὗτος δειλὸς ἦν, εἶχε

δὲ Ἐκάτης ἄγαλμα, οὗ ἐπυρθάνετο πανταχῶ
 ἀπιῶν. ὅς καὶ καπνὸς ἐκαλεῖτο.

Θεαγένους χρήματα τὰ τ' Αἰσχί-
 νου (Α Δν. 823), ἐπὶ τῶν πενήτων, ἀλαζο-
 νευομένων δέ· οὗτος γὰρ πένης ὦν ἔλεγεν
 ἑαυτὸν πλούσιον εἶναι. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι δύο
 Θεαγένεις, εἷς μὲν ὁ περὶ Ὀμήρου γράψας,
 ἕτερος δὲ ἐπὶ μαλακίᾳ σκωπτόμενος. οὗτος
 δὲ πένης ὦν μεγαλέμπορος ἐβούλετο εἶναι,
 ἀλαζῶν, ψευδόπλουτος. ἐκαλεῖτο δὲ καπνός,
 ὅτι πολλὰ ὑπισχνούμενος οὐδὲν ἐτέλει. καὶ
 ὁ Αἰσχίνης δὲ πένης, θρυπτόμενος καὶ αὐ-
 τὸς ἐπὶ πλούτῳ καὶ λέγων ἑαυτὸν πλῆσιον.
 ἦν δ' Αἰσχίνης Σέλλου, ἔλεγεν δὲ ἐκ μετα-
 φορᾶς τοὺς τοιοῦτους Σέλλους καὶ τὸ ἀλα-
 ζονεῦσθαι σιλλίζειν. cf. v. σιλλίζειν εἰ ὑήνεια.

Θεαίδεστος Θεοῦ ἰδέαν ἔχων. εἶπε δὲ
 Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμοιοῦς οὕτως "ἄν-
 θρωπος ὅς φησὶ μὲν πάντων θηρίων Θεαι-
 δέστος γενέσθαι."

Θείαινα θεά.

Θεαίτητος Ἀθηναῖος ἀστρολόγος, φιλό-
 σοφος, μαθητὴς Σωκράτους, ἐδίδαξεν ἐν Ἡρα-
 κλείᾳ. πρῶτος δὲ τὰ πέντε καλούμενα σεριὰ
 ἔγραψε. γέγονε δὲ μετὰ τὰ Πελοποννησιακά.

Θεαίτητος Ἡρακλείου Πόντου, φιλό-
 σοφος, ἀκροατὴς Πλάτωνος.

Θεάμονας θεατάς, θεωρητικούς.

Θεανὼ Κρήσσα φιλόσοφος, θυγάτηρ
 μὲν Πυθώνακτος, γαμετὴ δὲ τοῦ μεγάλου
 Πυθαγόρου, ἔξ οὗ ἔσχε Τηλαύγην καὶ Μνή-
 σαρχον καὶ Μνῆαν καὶ Ἀριγνώτην. τινὲς δὲ
 Βρωτίνου γυναῖκα γράφουσι καὶ τὸ γένος
 Κροτωνιῶτιν. ὑπομνήματα φιλόσοφα, καὶ
 ἀποφθέγματα, καὶ ποιήματά τι δι' ἐπῶν.

Θεανὼ Λοκρὶς λυρική ᾠσματα Λοκρικὰ
 καὶ μέλη.

Θεανὼ Μεταποντίνη ἢ Θουρία, Πυθα-
 γορεία, θυγάτηρ Αἰώφρονος, γαμετὴ δὲ Κα-
 ρύσου ἢ Κρότωνος ἢ Βρωτίνου τοῦ Πυθα-
 γόρου, περὶ ἀρετῆς Ἰπποδάμῳ Θουρίῳ, πα-
 ραινέσεις γυναικείας, καὶ ἀποφθέγματα Πυ-
 θαγορείων.

Θεαρίων ὄνομα κύριον.

Θεατρεῖον θέατρον.

Θεατρίζω αἰτιατικῇ. καὶ ἐκθεατρί-
 ζουσι τὸ ἐξελέγχουσι· Πολύβιος (cf. v. ἐκ-
 θεατρίζουσι) "οἱ δὲ πολλοὶ --- ἀκρισίαν."
 καὶ αὐτὸς "οὐ μόνον ἑαυτοὺς ἐξεθεάτρισαν,
 ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλλάδα κατέτριψαν."

Θεατροκρασία (Plato Legg. 3 p. 701 A) ὀχλοκρασία.

Θεγλαφυλασάρ. ζήτει ἐν τῷ Ἄχαζ.

Θέειν καὶ Θεῖν τρέχειν.

Θέειον (Hom. Θ 135) Θεῖον.

Θεεῖω θαυμάζω.

Θεηγόροι Θεολόγοι.

Θεήλατος ὑπὸ Θεοῦ πεμφθεῖς· Μένανδρος (p. 442 Nieb.) "ὁ δὲ Ναρσῆς, ὃς εἰώθει τῶν πολεμίων αἰεὶ κρατεῖν, κατὰ τινα Θεήλατον ὄργην ἔφυγε προτροπάδην."

Θεηπολεῖν Θεῶν εἰκόνας ἔχοντα περιπολεῖν, ἀργύριον εἰσπρασσόμενον.

Θεῖ εὐκόλως φεῖ· Ἀριστοφάνης (Eccl. 109) "γῶν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν," κατὰ τὴν παροιμίαν "ἀλλ' ὅτιαν ἀργύριον ἦ, πάντα θεῖ κάλυνεται." οὔτ' ἀνέμοις οὔτε κώπαις πλέομεν.

Θεῖα εὐθέα καὶ ὀρθὰ καὶ θαυμασά.

Θειαζόντων μαινομένων, ὅτε δὲ θαυμαζόντων.

Θειάζουσα ἐνθουσιῶσα, μαινομένη· "Μαίσνος ὁ Σεμνόνων βασιλεὺς καὶ Γάννα (παρθένος ἦν μετὰ τὴν Βελίδα ἐν τῇ Κελτικῇ Θειάζουσα) ἤλθον πρὸς τὸν Διομετιανόν, καὶ τιμῆς παρ' αὐτοῦ τυχόντες ἀνεκομίσθησαν" (Dio Cass. 67 5).

Θείας ἀμνάμων ὁ βορέας ὁ ἄνεμος, ἀμνάμων δὲ ὁ ἀπόγονος· ὡς γὰρ Ἡσίοδος λέγει, τῆς Θείας ἀπόγονοι οἱ ἄνεμοι.

Θειάσαντες (Thuc. 8 1) Θεόληπτοι γεγονότες.

Θειασμοί· Ἰώσηπος (B. I. 2 22) "Θειασμοί τε τοῖς εἰρήνην ἀγαπῶσι δύσφημοι."

Θειασμός· Ἀρριανός "κρότος τε ἀθρόος καὶ ἐπιθειασμοὶ ὠρμήθησαν ὑπὲρ τε τῆ βασιλῆως καὶ τῆς στρατιῆς, ἐπιτυχῆ ἀμφοῖν γενέσθαι τὴν ὀρμήν."

Θεῖεν (Hom. Δ 363) ποιῆσιαν.

Θειλόπεδον (Hom. η 123) ὁ τύπος ἐν ᾧ αἱ σαφυλαὶ ἐξηραίνοντο· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 43) "ἔχινον ῥαγολόγον, γλυκερῶν σίντορα Θειλοπέδων."

Θεῖναι (Hom. Δ 26) ποιῆσαι.

Θεῖνω τύπτω.

Θειοδάμη ἡ Θεοὺς θαμάζουσα.

Θειοειδεσάτη Θεοειδής.

Θεῖομεν (Hom. Δ 143) ἐμβολοῦμεν.

Θεῖον θαυμαστόν.

Θεῖους τε εἶναι τοὺς σπουδαίους· ἔχειν

γὰρ ἐν ἑαυτοῖς οἰοῦναι Θεόν· τὸν δὲ φαῦλον ἄθεον. διπλὸν δὲ εἶναι τὸν ἄθεον, τὸν τε ἐναντίον τῷ Θεῷ λεγόμενον καὶ τὸν ἐξουθενητικὸν τῷ Θεῖον· ὅπερ ἔκ εἶναι περὶ πάντα φαῦλον. Θεοσεβεῖς τε τοὺς σπουδαίους· ἐμπίρους γὰρ εἶναι τῶν περὶ Θεοῦ νομίμων. Diog. L. 7 119.

Θέχλα Θεέλας.

Θεκῶς.

Θέλγει ἀπατᾷ ἢ κακοῖ, ἀμεινοῖ, σκοτοῖ. ἢ θάλλει. Θέλγειν δὲ κυρίως ἐστὶ τὸ εἰς ὃ θέλει τις ἄγειν τινά· ὅθεν καὶ Θελκτῆρια (Hom. α 337) τὰ ἕσματα, ἀπὸ τῆ τῶν ὠδῶν τοὺς ἀκούοντας θέλγειν καὶ ἄγειν εἰς τέρψιν τὸν αἰοδόν. καὶ Τελχῖνες Θελγῖνες τινες εἰσὶ· τὰ γὰρ θάλλοντα, φυσί, καταρραίνοντες τοῖς ὕδασι τῆς Στυγὸς ὕδα ἐποιοῦν, ἕως φρυτῶν βυσκαίνοντες.

Θέλειν ἀντὶ τοῦ δύνασθαι. cf. νν. ἐθελήσει εἰ οὐ θελήσῃ.

Θελητῆ εὐκαρπος καὶ γοιμωιάτη.

Θελκτῆριον Θελγητρον, τὸ εἰς ἡδονὴν ἄγον.

Θελκτώ κολακευτική.

Θελξίνοια θυγάτηρ Ὠγύγε. cf. ν. Πραξιδική.

Θελξινόοις τοῖς τὸν νοῦν ἐξαπατῶσιν· ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 88) "ὡς ἂν θελξινόοισιν αἰεὶ φίλτροισι θαμάζῃς ἀνέρας."

Θέμεθλα τὰ ἐσώτερον μέρη, τὰ ἐν βύθει.

Θεμείλια (Hom. Μ 28) Θεμέλια.

Θέμενος τὰ ὄπλα, ἀντὶ τοῦ περιθέμενος καὶ ὀπλισάμενος, Δημοσθένους καὶ Ὀμηρος καὶ Αἰσχίνης. Harp.

Θέμιν δικαιοσύνην. Βούχεται ... κατακλυσμόν. cf. ν. Βούχεται.

Θέμις τὸ δίκαιον. καὶ Αἰλιανός "εἰ θέμις καὶ τῷ Ἰμεραίῳ πρὸς Ὀμηρον τὸ ὄμμα ἀνατείνειν."

Θέμις (Hom. Ε 761) νόμον, ἢ δίκην.

Θεμισεῖα.

Θεμισεύειν ἀντὶ τοῦ χρησιμῶδεῖν Λυσίας. γέγονε δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ Θέμιν ἐσχηκέναι ποτὲ τὸ μαντεῖον πρὸ τοῦ Ἀπόλλωνος. Harp.

Θεμισεύσαντος ἄρξαντος, δικάσαντος. περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως (Philostrat. 1 13) "καὶ τὰ λεγόμενα ἤχῳ εἶχεν ὡσπερ ἀπὸ σκήπτρου Θεμισεύόμενα."

Θεμισίσιος φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ τῶν

χρόνων Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, ἐφ' οὗ καὶ ὑπαρχος προεβλήθη Κωνσταντινουπόλεως, γέγραφε τῆς Ἀριστοτέλους φυσικῆς ἀκροάσεως παράφρασιν ἐν βιβλίοις η', παράφρασιν τῶν ἀναλυτικῶν ἐν βιβλίοις β', τῶν ἀποδεικτικῶν ἐν βιβλίοις β', τοῦ περὶ ψυχῆς ἐν βιβλίοις ζ' (ἐν δὲ τούτῳ καὶ ἴδια παρεισήγαγε περὶ τῆ σκοπῆ καὶ τῆς ἐπιγραφῆς), τῶν κατηγοριῶν ἐν βιβλίῳ α', καὶ διαλέξεις.

Θέμισις.

Θεμισσογέννης Συρακόσιος ἱστορικός Κύρου Ἀνάβασις, ἣτις ἐν τοῖς Ξενοφῶντος φέρεται, καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῆς ἑαυτοῦ πατριδος.

Θεμισσοκλέους παῖδες Νεοκλῆς καὶ Δημόπολις ἀγωνισάμενοι τὸν ἐπιτάφιον ἀγῶνα ἐν Ἀθήναις καὶ νικήσαντες ἐξεφανώθησαν ἀγνωστοί, καὶ Νεοκλῆς μὲν δόλιχον ἐνίκησε, Δημόπολις δὲ σάδιον. γνωρισθέντες δὲ μετὰ τὸν ἀγῶνα καταλευσθῆναι ἐκινδύνευσαν ὑπὸ τῶν Θεμισσοκλέους ἐχθρῶν, ὑπομνησάντων τοὺς Ἀθηναίους τοὺς νόμους τοὺς περὶ τῶν φρυγᾶδων.

Θεμισσοκλῆς Ἀθηναῖος δημαγωγός, Νεοκλέους υἱός, ἄσωτος τὴν πρώτην ἡλικίαν γενόμενος, μετὰ δὲ ταῦτα στρατηγὸς αἰρεθείς, καὶ κτίσας τὸν Πειραιᾶ, καὶ ναυμαχίᾳ νικήσας τοὺς Πέρσας κατὰ Σαλαμίνα, καὶ φθονηθεὶς φεύγει πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα, καὶ σφόδρα τιμηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἠναγκάζετο μετὰ ταῦτα τοῖς Ἑλλησι πολεμεῖν, καὶ μὴ βεληθεὶς προδοῦναι τὴν πατρίδα καὶ τὸ ἑαυτοῦ κλέος ταύρειον αἷμα πῶν ἀπώλετο. ἔγραψεν ἐπισολὰς φρονήματος γεμούσας.

Θεμισσοκλῆς στρατηγὸς Ἀθηναίων, ὁ καταναυμαχῆσας ἐν τῇ περὶ Σαλαμίνα ναυμαχίᾳ τὰς βαρβάρους, εἰθ' ὕστερον φυγαδευθείς ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ προδοσίας αἰτία ψευδεῖ, καταφυγὼν πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν Ξέρξου τοῦ Πέρσου παῖδα, καὶ τιμηθεὶς τὰ μέγιστα παρ' αὐτοῦ, ὡς τρεῖς πόλεις εἰς ὄψον καὶ ἄρτον καὶ ποτὸν λαβεῖν, Μαγνησίαν Μυῦντα Λάμψακον. ἐπηγγελάτο οὖν καταδουλώσασθαι τὴν Ἑλλάδα, δύναμιν εἰ λάβοι. παραγενόμενος δὲ ἅμα τῷ στρατεύματι εἰς Μαγνησίαν, καταγνοὺς ἑαυτοῦ εἰ δι' αὐτὸν σιωθέντες Ἑλληνας δι' αὐτῆ δουλεύσασθαι βαρβάροις, προφύσει χρησάμενος ὡς θυσίαν ἐπιτελέσαι βούλεται καὶ ἱερουργῆσαι τῇ Λευκοφρυγῇ

Ἀρτέμιδι, τῷ ταύρω ὑποθεῖς τὴν φιάλην καὶ ὑποδεξάμενος τὸ αἷμα, χανθὸν πῶν ἐτελεύτησεν. sch. A Eq. 84.

Θέμισος δικαιοσύνης.

Θεμισῶν τυράννου ὄνομα. Δημοσοθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (99). (Herodot. 4 154) "ὁ δὲ ἀναγνωσθεὶς ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἔργον οὐχ ὅσιον ἐμηχανᾶτο ἐπὶ τῇ θυγατρὶ· ἦν γὰρ δὴ Θεμισῶν ἀνὴρ Θηραῖος." ζῆται ἐν τῷ Βάττος.

Θεμιτή· "πολλὰ γὰρ τῶν κειμηλίων ἐν ταῖς διώρυξιν ἠύρισκετο, καὶ πῦσαν Θεμιτὴν ὁδὸν ἐποίησε τὸ κέρδος· τοὺς νεκροὺς γὰρ ἐνεπάτου" (Ioseph. B. I. 6 9 4).

Θεμιτόν· Ἀλιανός "θεοὺς γὰρ οὐδαμῇ Θεμιτόν ὄραν ἔτι νεκρούς, καὶ ἐὰν ὡσι πάντῳ φίλοι, οὐδ' ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπροαῖς."

Θεμιτῶς νομίμως.

Θέναρ τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς· Ὀμηρος (E 339) "πρυμνὸν ὑπὲρ Θέναρους."

Θεογεῖτων Δημοσοθένης ἐν τῷ αὐτῷ (18 295). Δείναρχος δὲ καὶ ἄλλοι Θεογέννη ὀνομάζουσιν. Harp.

Θεογενεσίαν.

Θεογέννης Θάσιος. οὗτος ἔτι παῖς ὢν ἄγαλμα χαλκοῦν ἐν τῇ ἀγορᾷ κείμενον ἀναθέμενος ἐπὶ τοὺς ὄμβρας ἤνεγκεν ἐς τὸν οἶκον, ὀργιζομένων δὲ τῶν πολιτῶν πάλιν ἀράμενος ἐκόμισεν ἐς τὴν ἀγοράν, καὶ ἀπὸ τῆς μέγα κλέος ἔσχεν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα.

Θεόγνητος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Φάσμα ἢ Φιλάργυρος, Φιλοδέποτος, Κένταυρος, ὡς Ἀθηναῖος ἐν Λειπνοσοφισαῖς (p. 104, 616, 671).

Θέογνις Μεγαρεὺς τῶν ἐν Σικελίᾳ Μεγαρίων, γεγονὼς ἐν τῇ νθ' Ὀλυμπιάδι, ἔγραψεν ἑλεγίαν εἰς τοὺς σιωθέντας τῶν Συρακουσίων ἐν τῇ πολιορκίᾳ, γνώμης δι' ἑλεγκίας εἰς ἔπη βῶ, καὶ πρὸς Κύρνον τὸν αὐτῷ ἐρωμένον γνωμολογίαν δι' ἑλεγκίων, καὶ ἑτέρας ὑποθήκας παραινετικάς, τὰ πάντα ἐπικῶς.

ὅτι μὲν παραινέσεις ἔγραψε Θεόγνις, ἀλλ' ἐν μίσῳ τούτων παρεσπαρμέναι μιαιφάνειαι καὶ παιδικοὶ ἔρωτες καὶ ἄλλα ὅσα ὁ ἐνάρετος ἀποσρέφεται βίος.

Θέογνις τραγωδίας ποιητὴς πάντῳ ψυχρός, ἐκ τῶν λ', ὅς καὶ χιῶν ἐλέγετο. ἐστὶ δὲ καὶ ποιητὴς Θεόγνις· ἕτερος δ' ἦν Μεγαρεὺς. sch. A Ach. 11.

Θεοδέκτης Ἀρισάνδρου, Φασηλίτης ἐκ Λυκίας, ῥήτωρ, τραπίς δὲ ἐπὶ τραγωδίας, μαθητὴς Πλάτωνος καὶ Ἰσοκράτους καὶ Ἀριστοτέλους. οὗτος καὶ ὁ Ἐρυθραῖος Ναυκράτης καὶ Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ ὁ Ἀπολλωνιάτης καὶ Θεόπομπος ἐπὶ τῆς ῥγ' (αη ρζ) Ὀλυμπιάδος εἶπον ἐπιτάφιον ἐπὶ Μανσώλῳ, Ἀρτεμισίας τῆς γυναικὸς αὐτῆ προτρεψαμένης, καὶ ἐνίκησε μάλιστα εὐδοκίμησας ἐν ἧ εἶπε τραγωδίᾳ· ἄλλοι δὲ φασὶ Θεόπομπον ἔχειν τὰ πρωτεῖα. δράματα δὲ ἰδίδαξε ν'. τελευτῆ δὲ ἐν Ἀθήναις ἐτῶν α' καὶ μ', ἐτι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ περιόντος. ἔγραψε δὲ καὶ τέχνην ῥητορικὴν ἐν μέτρῳ καὶ ἄλλα τινὰ καταλογάδην.

b Θεοδέκτης Φασηλίτης ῥήτωρ, υἱὸς τοῦ προτέρου, ἔγραψεν ἐγκώμιον Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἡπειρώτου, ἱστορικὰ ὑπομνήματα, νόμιμα βαρβαρικά, τέχνην ῥητορικὴν ἐν βιβλίοις ζ', καὶ ἄλλα πολλὰ ὑπομνήματα.

Θεόδμητος (Hom. Θ 519) ὑπὸ Θεοῦ κατισκευασμένος.

a Θεοδόσιος βασιλεὺς Ῥωμαίων, μετὰ τὴν Μαξίμου τοῦ τυράννου ἀναίρεσιν καὶ τὴν ἤτιαν καὶ σφαγὴν τῶν ἐν τοῖς ἔλεσι κρυπτομένων Σκυθῶν καὶ σφαγὴν Ῥωμαίων ἐς τὴν Κωνσταντῖνα πόλιν ἔλθῶν, πόλεμοις μὲν ἀπειπεῖν ἐγνώκει καὶ μάχαις, ἐπιτρέψας τὰ περὶ ταῦτα Προμώτῳ, αὐτὸς δὲ τῆς προτέρας ἀνεμιμνήσκετο διαίτης, πολυτελεῖ δειπνῶν δειπνῶν καὶ πολυπραγμονῶν, ταῖς ἡδοναῖς καὶ τοῖς θεάτροις καὶ ἵπποδρομίαις ἐναβρυνόμενος. θανατῶν δὲ τούτων τὴν ἐφ' ἑκάτερα τοῦ βίου ῥοπήν· φύσει γὰρ ὢν ἐκμελὴς ῥηθυμία τε πάσῃ ἐκκείμενος, λυπηροῦ μὲν αὐτὸν οὐδενὸς εἰς δέος ἀπάγοντος καὶ ἐνοχλῶντος ἐνεδίδου τῇ φύσει, καθιστάμενος δὲ ἐς ἀνάγκην σαλεύειν κατὰ τι τὰ καθ' ἑσῶτα προσδοκωμένην ἀπειθίετο μὲν τὴν ῥηθυμίαν καὶ τῇ τρυφῇ χαίρειν εἰπὼν ἐς τὸ ἀνδρωδέζερον καὶ ἐπίπονον καὶ τληπαθὲς ἀνεχώρει. τοιοῦτος εἶς αὐτῆς ἀποδεδειγμένος τῆς πείρας, ἐπειδὴ πάσῃ ἦν ἀπηλλαγμένος φροντίδος, ταῖς αὐτῶ φύσει προσούσαις ἐκμελείαις ἐδέλενε. τῶν δὲ τὰς ἀρχὰς μετιόντων κατ' ἔξαιρετον ἐν τιμῇ ἤγετο Ῥουφῖνος Κελτὸς τὸ γένος, μάγιστρος τῶν ἐν τῇ βουλῇ τάξεων καταστάς. Zosimus 4 50.

b ὁ αὐτὸς μετὰ τὸ ἀναγορευθεῖν τὸν υἱὸν αὐτῆ Ὀνώριον ἐν τῇ Ῥωμαίων βασιλείᾳ συνεκάλεσε τὴν γεροσύνην τοῖς πατρίοις ἐμμέ-

νουσαν ἔθεισι καὶ ἔχ' ἐλομένην συνενεχθῆναι τοῖς ἐπὶ τὴν τῶν θεῶν ἀποκλίνας καταφρόνησιν, λόγους τε προσῆγε πυρακαλῶν ἀφιέναι μὲν ἦν πρότερον εἶλοντο πλάνην, ἐλίσθαι δὲ τὴν τῶν χριστιανῶν πίσιν, ἧς ἐπαγγελία πάντος ἁμαρτήματος καὶ πάσης ἀσεβείας ἀπαλλαγῆ. μηδενὸς δὲ τῇ παρακλήσει πεισθέντος, μηδὲ ἐλομένου τῶν ἀφ' οὐπερ ἡ πόλις ὑκίσθη παραδεδομένων αὐτοῖς πατρίων ἀναχωρῆσαι καὶ προτιμῆσαι τούτων τὰ χριστιανῶν (ἐκεῖνα μὲν γὰρ φυλάξαντας διακοσίοις καὶ χιλίοις σχεδὸν ἔτισιν ἀπόρθητον τὴν πόλιν οἰκεῖν, ἕτερα δὲ ἀντὶ τούτων ἀλλαξαμένους τὸ ἐκβησόμενον ἀγροεῖν), ὃ δὲ βαρύνεσθαι ἔλεγε τὸ δημόσιον τῇ περὶ τὰ ἱερά καὶ τὰς θυσίας δαπάνῃ, βούλεσθαι τε ταῦτα περιελεῖν, οὕτε τὸ πραττόμενον ἐπαινοῦντα, καὶ ἄλλως τῆς στρατιωτικῆς χρείας πλειόνων δεομένης χρημάτων. τῶν δὲ ἀπὸ τῆς γεροσύνης μὴ κατὰ θεσμόν εἰπόντων πράττεσθαι τὰ τελούμενα, μήτε δημοσίου δαπανήματος ὄντος, διὰ τοῦτο τοῦ θνητοῦ θεσμοῦ λήξαντος ἢ Ῥωμαίων ἐπικράτεια κατὰ μέρος ἡλαττώθη. id. 59.

Θεοδόσιος βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ μικρός. οὗτος διαδεξάμενος παρὰ πατρὸς τὴν ἀρχήν, ἀπόλεμος ὢν καὶ δειλὴ συζῶν, καὶ τὴν εἰρήνην χρήμασιν οὐχ ὄπλοις κτησάμενος, πολλὰ προεξένησε κακὰ τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ. ὑπὸ γὰρ τοῖς εὐνούχοις τραφεῖς πρὸς πᾶν σφίσι ἐπίταγμα εὐπειθῆς ἦν, ὥστε καὶ τοὺς λογάδας τῆς ἐκείνων δεῖσθαι ἐπικουρίας, καὶ πολλὰ νεοχηεῖσθαι ἐν τοῖς πολιτικοῖς καὶ στρατιωτικοῖς τάγμασι, μὴ παριόντων εἰς τὰς ἀρχὰς ἀνδρῶν τῶν δέπειν ταύτας δυναμένων ἀλλὰ τῶν χορηγούντων χρυσίον, διὰ δὲ τὴν τῶν εὐνούχων πλεονεξίαν καὶ τῶν Σεβασιανοῦ δορυφόρων πειρατικὸν συζᾶν τὸν τε Ἑλλήσπορον καὶ τὴν Προποντίδα διαταράξαι. ἐς τοῦτο τὰ πράγματι ἀτοπίαις φέρεσθαι οἱ εὐνούχοι παρεσκεύασαν. καὶ ἀποβουκολοῦντες τὸν Θεοδόσιον ὥσπερ τοὺς παῖδας ἀθύρμασιν, οὐδὲν ὃ τι καὶ ἄξιον μνήμης διαπράξασθαι συνεχώρησαν, ἀλλ' εἰς ν' ἐτῶν ἡλικίαν ἐληλυθὼς διετέλεσε βαναύσους τέ τινες μετιὼν τέχνας καὶ θήρα προσκαρτερῶν, ὥστε τοὺς εὐνάχους καὶ τὸν Χρυσάφιον ἔχειν τὸ τῆς βασιλείας κράτος· ὄνπερ ἡ Πουλχερία μετῆλθε τοῦ ἀδελφοῦ τελευτήσαντος. Priscus p. 226 Nieb.

d ὅτι Θεοδόσιος ὁ μικρὸς καταλύσας Ἀντίοχον τὸν πραιπόσιτον ἐν τοῖς πρεσβυτέροις κατέταξεν (cf. v. ὑπατοὶ extg.). ὁ αὐτὸς Κῦρον τὸν τούτῃ διαδεξάμενον τὴν δυναστείαν, καὶ τὰς δύο μεγίστας τῶν ἐπάρχων ἀρχὰς κατὰ τὸν αὐτὸν διανύοντα χρόνον, ὃς τὴν τοσαύτην εὐπραγίαν θαυμάσας ἀπεφθέγγετο τόδε "ἔκ ἀρέσκεις μοι τύχη πολλὰ γελῶσα." καθαιρεῖται γοῦν καὶ αὐτὸς ὡς "Ἕλληνας καὶ βασιλείαν ἐλπίζων, καὶ τῆς οὐσίας αὐτοῦ δημευθείσης γέγονεν ἐπίσκοπος ἐν Κοιναίῳ τῆς Φρυγίας. μετὰ δὲ τούτου ἐδυναστεύει μόνος Χρυσάφιος ὁ ἐπίκλην Ζούμμιος. cf. v. Κῦρος h.

e ὅτι ἐν τῷ μιλίῳ Θεοδοσίου ἴσατο σῆλη ἐφ' ἵππον χαλκῆ, ἣν ἀνεγείρας πολλὰ σιτηρέσια τῇ πόλει ἐχαρίσατο. ζητητέον δὲ ὁποῖος Θεοδοσίον. cf. v. μίλιον b.

f ὅτι ὁ ἅγιος Θεοδόσιος, ὁ κοινοβιάρχης, ἐπὶ Ἀναστασίου βασιλέως ἦν τοῦ δικόρου τοῦ αἰρετικοῦ.

g Θεοδόσιος φιλόσοφος ἔγραψε σφαιρικὰ ἐν βιβλίοις γ', ὑπόμνημα εἰς τὰ Θεοδῶ κεφάλαια, περὶ ἡμερῶν καὶ νυκτῶν β', ὑπόμνημα εἰς τὸ Ἀρχιμήδους ἐφόδιον, διαγραφὰς οἰκιῶν ἐν βιβλίοις γ', σκεπτικὰ κεφάλαια, ἀστρολογικὰ, περὶ οἰκήσεων.

h Θεοδόσιος ἔγραψε δι' ἐπῶν εἰς τὸ ἔαρ, καὶ ἔτερα διάφορα. ἦν δὲ Τριπολίτης.

Θεόδοτος. οὗτος ἐπὶ Ἰβηρῶν ὑπαρχος ἦν τῶν στρατευμάτων, ὃν παραλύσας τῆς ἀρχῆς Πέτρον ἐπέστησε Βαρσάμην καλούμενον, ὃς πάλαι μὲν ἐπὶ τῆς τοῦ χαλκοῦ τραπεζῆς καθήμενος κέρδη εὐσχερότατα ἐκ ταύτης δὴ ἐπορίζετο τῆς ἐργασίας, τὴν περὶ τὰς ὀβολοὺς κλοπὴν εὖ μάλα τεχνάζων καὶ τοὺς αὐτῷ ξυμβάλλοντας αἰεὶ τῷ τῶν δακτύλων τάχει ἐκκρούων (δεξιὸς γὰρ ἦν κλέψαι μὲν τὰ τῶν αὐτῷ περιπετωκότων ἀνέδην, ἀλλὰ δὲ ὁμοῖαι καὶ τῶν χειρῶν τὸ ἀμάρτημα τῷ τῆς γλώττης περικαλύψαι θράσει), ἐν δὲ τοῖς τῶν ὑπάρχων στρατηγῶν καταλαχθεὶς ἐς τοσοῦτον ἀτοπίας ἐλήλακεν ὥστε τῷ βασιλεῖ ἀρέσκειν ἐς τὰ μάλιστα καὶ ἐς τῶν ἀδίκων αὐτῷ βουλευμάτων ῥῆσα ὑποσχεῖν τὰ ἀμήχανα, τοὺς τε στρατενομένους ἀποστρεφῶν τὰς συντίξεις ἀπάσας, καὶ ἰωνίους τὰς ἀρχὰς ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον προθήσας. Procop. Arc. 22.

Θεόδουλος. ἐμαρτύρησεν οὗτος ἐπὶ Ἰβηρῶν τοῦ περικλάτου. καὶ ζῆτι ἐν τῷ

Ἀμάχιος.

Θεοδρομῶν κατὰ Θεὸν πορευόμενος.

Θεοδώριτος ὄνομα κύριον. Θεοδώρητος δὲ διὰ τοῦ η, ἢ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ.

Θεοδώριχος ὄνομα κύριον.

Θεόδωρος ὁ ἐπίκλην ἄθεις, ὃς ἠκροῦσατο Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως, διήκωσε δὲ καὶ Βρύσσωνος καὶ Πύρρωνος τῆ ἐφεκτικῆ. ἀδιαφορίαν δοξάζων καὶ παραδιδῶς, αἵρεσιν ἰδίαν εὔρεν, ἣτις Θεοδώριος ἐκλήθη. ἕως ἔγραψε πολλὰ συντίνοντα εἰς τὴν οἰκίαν αἵρεσιν, καὶ ἄλλα τινά. οὗτος εἶπε πρὸς Ἰππαρχίαν τὴν γυναῖκα Κράτητος "αὕτη ἐστὶν ἢ τὰς πρὸς ἰσοὺς ἐκλιπούσα κερκίδας (Eur. Bacch. 1234) καὶ τρίβωνα φοροῦσα."

Θεόδωρος ἀπὸ ἀναγνωστῶν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, ἔγραψε ἰσορίαν ἐκκλησιαστικὴν ἀπὸ τῶν χρόνων Κωνσταντίνου ἕως τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ.

Θεόδωρος Βυζάντιος σ' τριτῆς, ὃς ὑπὸ Πλάτωνος λογοδαίδαλος ἐκλήθη, ἔγραψε κατὰ Θρασυβούλου, κατὰ Ἀνδοκίδου, καὶ ἄλλα τινά.

Θεόδωρος Γαδαρεὺς σοφιστῆς, ἀπὸ δούλων, διδάσκαλος γεγονὼς Τιβερίου Καίσαρος, ἐπεὶ δὲ συνεκρίθη περὶ σοφιστικῆς ἀγωνισάμενος Ποτάμωνι καὶ Ἀντιπάτρῳ, ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ. ἐπὶ Ἀδριανοῦ Καίσαρος ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀντώνιος συγκλητικὸς ἐγένετο. βιβλία δὲ ἔγραψε περὶ τῶν ἐν φωναῖς ζητουμένων γ', περὶ ἰσορίας α', περὶ θίσεως α', περὶ διαλέκτων ὁμοιότητος καὶ ἀποδείξεως β', περὶ πολιτείας β', περὶ κοίτης Συρίας α', περὶ ῥήτορος δυνάμεως α', καὶ ἄλλα.

Θεόδωρος ποιητῆς, ὃς ἔγραψε διάφορα δι' ἐπῶν, καὶ εἰς Κλεοπάτραν δι' ἐπῶν.

Θεόδωρος. οὗτος ἀνεφάνη μετὰ Ἀπολλινάριον τῆς Λαοδικείας τῆς Συρίας, τὴν ἡγεμονίαν λαχὼν Μοφουεσίας τῆς Κιλικίας, ἐκ διαμέτρου τῷ Ἀπολιναρίῳ φερόμενος, ὕβρεις οὐ τὰς τυχοῦσας τολμηρῶ ψυχῇ καὶ ἀφόβῳ καρδίᾳ καταχέων τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, ἀνθρώπον ἕνα τῶν καθ' ἡμᾶς καὶ κοινὸν ἀποκαλῶν, καὶ ἐκ προκοπῆς λαβόντα τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ Θεὸν ὀνομάζεσθαι, καὶ ἐκ τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίσματος ἀξιοθῆναι τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος δωρεῆς, ἐν πρώτοις εἰς ὄνομα πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος βαπτισθέντα. τὸν δὲ Θεὸν λόγον διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν κατ' εὐδοκίαν

ἐν αὐτῷ κατοικήσαντα μεταδοῦναι τῆς θεϊκῆς ἀξίας αὐτῷ καὶ προσκυνήσεως εἰς ὕψερρον μετὰ τὴν τελείωσιν. ταῦτα καὶ ἕτερα τοιαῦτα δυσφημήσας δύο φύσεις ἰδιοπεριορίσας ἰδογμάτισεν ἐπὶ Χριστοῦ, σχέσει τινὶ καὶ μόνον ἀλλήλαις ὀκλειωμένας. δεύτερα καὶ αὕτη βλασφημία, τὸ μίαν φύσιν ἐν Χριστῷ καὶ δύο φύσεις μὴ κατὰ τὸν ὁρθὸν λόγον ὁμολογεῖσθαι. Theodorus presb. de incarn.

Θεοειδεῶται.

Θεοειδῆς θεοῖς τὸ εἶδος ὁμοιος.

Θεοειδῶς θεῶς.

Θεοεἰκελος (Hom. A 131) θεοῖς τὸ εἶδος ὁμοιος.

θεόθεν ἀπὸ θεοῦ.

θεοὶ οἱ κατ' εἰκόνα θεῖαν γεγεννημένοι καὶ ἀκήρατον τὴν εἰκόνα φυλάξαντες. ὁ τούτων θεὸς συνάγει τὴν οἰκωμένην εἰς τὸ κριτήριον. καὶ Δαβὶδ "θεὸς θεῶν κύριος ἐλάλησεν, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν" καὶ τὰ ἐξῆς. Theodoret. in Ps. 49.

θεοῖνιον. τὰ κατὰ δῆμους διοῦσια θεοῖνια ἐλέγοντο, ἐν οἷς οἱ γεννηταὶ ἀπέθνον· τὸν γὰρ Διόνυσον θεοῖνον ἔλεγον. Harp.

θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, ὁ κείνοισι, θεῶν βουλομένων· οὐ γὰρ οἱ Ἕλληνες τὴν τοιαύτην αὐτῷ αἰτίαν παρέσχον. Σοφοκλῆς περὶ Αἴαντος (970).

θεόκλεια ὄνομα κύριον.

θεοκλυτήσαντες θεῷ ἀκήσαντες, θεὸν ἐπικαλεσάμενοι. (Polyb. 24 8) "ἐξ ὧν κατᾶραι καὶ θεοκλυτήσεις ἐγένοντο κατ' αὐτοῦ." καὶ αὐθις (Menand. p. 363 Nieb.) "μήτε μὴν καταναγκάζεσθαι τοὺς ἐν Περσίδι χριστιανούς εἰς μαγικὴν μετιέναι θρησκείαν, μήτε μὴν θεοκλυτεῖν ἀκουσίως τοὺς παρὰ Μήδοις νενομισμένους θεούς." καὶ αὐθις "καὶ Κυζικηνῶν θυγατέρας τὴν ὄραν διαπρεπεῖς τῇ Δαρείου θυγατρὶ Ἀρσάμῃ ξένια ἀποσεῖλαι ἐγλίχεται. αἱ δὲ καταφεύγουσιν ἐπὶ τὴν Ἄρτεμιν θεοκλυτῆσαι καὶ τῆ ἀγάλατος ἐκκρεμάμεναι." καὶ Αἰλιανός "οὐδαμῆ φορητὸν εἶναι τὸν βίον ἰαντῆ μετὰ τὴν εὐνήν τὴν ἄθισμον πεπιστευκυῖα, θεοκλυτοῦσα καὶ μυρίας ἀρὰς Ἐφεσίοις ἐπαρωμένη, εἰ μὴ πράξαιτο τιμωρίαν τοῦ ἄγους παρὰ τῶν τυράννων, ἰαντῆν δὲ φθεῖρε."

θεόκλυτος θεότιμος.

θεοκλυτοῦντες θεοὺς ἐπικαλεσάμενοι· "καὶ ἐν ἑαυτοῖς θεοκλυτοῦντες ἡμεῖς καὶ τῶν

ὀργάνων ἐμμένητο," τοῦτέστι τῶν μυσηρίων.

θεοκρίνης Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (319). ἦν δὲ συκοφάντης. Harp.

θεόκριτος Χῖος ῥήτωρ, μαθητὴς Μητροδώρου τοῦ Ἰσοκρατικοῦ, ἔγραψε χρείας, ἀντιπολιτεύσατο δὲ Θεοπόμπῳ τῷ ἰσορικοῦ. φέρεται αὐτοῦ ἰσορία Λιβύης καὶ ἐπιστολαὶ Φανμάσιαι. ἔστι καὶ ἕτερος θεόκριτος, Πραξαγόρου καὶ Φιλίνης (οἱ δὲ Συμμίχθ), Συρακούσιος· οἱ δὲ φασὶ Κῶνον, μετόκησε δὲ ἐν Συρακούσαις. οὗτος ἔγραψε τὰ καλόμενα βουκολικὰ ἔπη δωρίδι διαλέκτῳ. τινὲς δὲ ἀναφέρουσιν εἰς αὐτὸν καὶ ταῦτα, Προϊτίδας, ἐλπίδας, ὕμνους, ἡρώνας, ἐπικήδεια μέλη, ἐλεγείας, λάμβες, ἐπιγράμματα. ἴσκιον δὲ ὅτι τρεῖς γεγονάσι βουκολικῶν ἐπῶν ποιηταί, θεόκριτος οὗτοςί, Μόσχος Σικελιώτης καὶ Βίων ὁ Συμρναῖος, ἐκ τινος χωριδίου καλουμένου Φλώσσης.

θεόληπτος ὑπὸ θεῷ συσχεθεῖς, ἐνθεος· "ὁ δὲ Φιλιππικὸς θέραιψ ἦν καὶ κολυκικός, καὶ μέντοι καὶ τῷ περὶ Ἀντώνιον θιάσῳ κατεῖλετο." cf. v. Βάρβιος.

θεολογῶ δοτικῆ.

θεομήτι θεόφρονι, θεοβούλῳ.

θεομισθῆς ὑπὸ θεοῦ μισούμενος, θεομίσσης δὲ ὁ μισῶν τὸν θεόν. sch. A Av. 1547.

θεόπομπος θεοδέκτου ἢ θεοδώρου, Ἀθηναῖος κωμικός, ἐδίδαξε δράματα κδ', ἔστι δὲ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας κατὰ Ἀριστοφάνην. δράματα δὲ αὐτοῦ εἰσὶ καὶ ἄλλα πολλά.

ὅτι Ἀσκληπιὸς καὶ τῶν ἐν παιδείᾳ ἦν προμηθῆς. φθόρη γοῦν θεόπομπον ῥινώμενον τε καὶ λυβόμενον ἰάσατο καὶ κωμωδίαν αὐθις διδάσκειν ἐπῆρεν, ὀλόκληρόν τε καὶ σῶν καὶ ἀρτεμῆ εργαζόμενος. καὶ δείκνυται καὶ νῦν ὑπὸ λίθῳ θεοπόμπου, πατρόθεν ὁμολογῆτος αὐτὸν τῆ ἐπιγράμματος (Τισαμενῆ γὰρ ἦν τίος), εἰδωλον Παρίας λίθου. καὶ ἔστι τὸ ἰνδαλμια τῆ πάθους μάλα ἐναργές, κλίση καὶ αὐτῆ λίθου. ἐπ' αὐτῆς κεῖται νοσοῦν τὸ ἐκείνον φάσμα χειρουργία φιλοτέχνῳ· παρέστηκε δὲ ὁ θεὸς καὶ ὀρέγει οἱ τὴν παῖωνιον χεῖρα, καὶ παῖς νεαρὸς ὑπομειδιῶν καὶ οὗτος. τί δὲ ἄρα νοεῖ ὁ παῖς; ἐγὼ συνίημι τοῦ φιλοπαίσην ποιητῆν ὑποδηλοῦν· γελᾷ γὰρ καὶ τῆς κωμωδίας τὸ ἴδιον διὰ συμβόλων αἰνίττεται. εἰ δὲ ἄλλος νοεῖ ἑτέρως, κρατεῖται τῆς ἑαυτοῦ γνώμης, ἐμὲ δὲ μὴ ἐνοχλείτω. cf. v. Παρίας λίθου et φθόρη.

b Θεόπομπος Χίος ῥήτωρ, υἱὸς Λαμιασισράτου, γεγονώς τοῖς χρόνοις κατὰ τὴν ἀναρχίαν Ἀθηναίων, ἐπὶ τῆς 47' ὀλυμπιάδος, ὅτε καὶ Ἐφορος, Ἰσοκράτους ἀκουσῆς ἄμα Ἐφόρω. ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῶν Ἡροδότου ἰσοριῶν ἐν βιβλίοις β', Φιλιππικὰ ἐν βιβλίοις οβ', Ἑλληνικὰς ἰσορίας· ἐπονται δὲ ταῖς Θουκυδίδου καὶ Ξενοφῶντος, καὶ εἰσὶν ἐν βιβλίοις ια', ἔχουσι τὰ ἀπὸ τῆ Πελοποννησιακῆ πολέμου καὶ λοιπὰ. ἔγραψε καὶ ἕτερα πλεῖστα.

Θεοπροπία μαντεία, καὶ Θεοπροπίου τὸ ἐκ Θεοῦ μάντευμα ἢ προφήτευμα. καὶ Θεοπροπίησιν.

Θεοπρόπος μάντις, ἢ Θεοῦ προφήτης.

Θεοπτία ἢ Θεία ὀπτισία. ὀπτία δὲ καὶ ἐποπτεία.

Θεορρημοσύνην τὴν Θεῖαν διδασκαλίαν, τὴν κατήχησιν.

Θεόρρυτον ἐκ Θεοῦ προῖον ἢ προχέομενον.

a Θεός. ὅτι Φίλων τῆ Θεός καὶ κύριος τὴν σημασίαν ἐρμηνεύσει περὶ τὸν βασιλικωτάτης τριάδος ἔννοιαν ἔσχεν. φάσκων γὰρ ὅτι εἰς ἐξίν ὁ Θεός, οὐ πρὸς τὸν ἀριθμὸν κατέδραμε τῆς μονάδος, ἀλλὰ πρὸς τὸ μυσηρίων τῆς ἁγίας τριάδος τὸ τῶν μὲν πάντη διαιρειῶν ἐνικώτερον, τῶν δὲ ὄντως μοναδικῶν ἀφθονώτερον. καὶ οὕτω κατὰ κράτος εἶλεν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ὡς εἰπεῖν δύο μὲν εἶναι τὰς τῆ ὄντος δυνάμεις, ὧν ἡ μὲν ποιητικὴ καὶ ἐνεργητικὴ, φησὶ, καλεῖται Θεός, ἢ δὲ βασιλικὴ καὶ τιμωρητικὴ κύριος.

Θεὸν δὲ εἶναι δοξάζουσιν Ἕλληνες ζῆλον ἀθάνατον λογικὸν τέλειον νοερόν, ἐν εὐδαιμονία, κακοῦ παντὸς ἀνεπίδεκτον, προνοητικὸν κόσμον τε καὶ τῶν ἐν κόσμῳ, μὴ εἶναι μέντοι ἀνθρωπόμορφον. εἶναι δὲ τὸν μὲν δημιουργὸν τῶν ὄλων καὶ ὡσπερ πατέρα πάντων, κοινῶς δὲ καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ τὸ διηκον δια πάντων, ὃ πολλαῖς προσηγορίαις προσονομάζεται κατὰ τὰς δυνάμεις. Diog. L. 7 147.

b Θεός. Λαβὶδ φησι (Ps. 41 2) "πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ἰσχυρόν, τὸν ζῶντα." ἔνθεν καὶ τὸ τρισάγιον ἡμῶν ἐξέρχεται.

c Θεός Σοφοκλῆς (El. 696) "ὅταν τις Θεῶν βλάβη, δύναται ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν." ὅμοιον τοῦτο Πινδαρικόν (Pyth. 2 91) "Θεὸς καὶ μισθόεντι ἀείων ἔτιζε, καὶ θαλασ-

σαῖον παραμείβεται δελφίνα." καὶ παροιμία "Θεὸς ἢ ἀναίδεια." λέγεται κατὰ τῶν δι' ἀναίσιχοντιαν τινὰ ὠφελούντων. ἐτιμᾶτο δὲ καὶ Ἀθήνησιν ἢ ἀναίδεια, καὶ ἱερὸν ἦν αὐτῆς, ὡς Ἴερος ἐν ιδ'.

Θεὸς ἀπὸ μηχανῆς. ζῆτι ἐν τῷ ἀπὸ μηχανῆς.

Θεοσέπτου. βροντῆς Θεοσέπτου, ὑπὸ Θεῶν καταπεμφθείσης, Θεῖας τινὸς κα' τιμημένης· "βροντῆς μνησαμένης Θεοσέπτου" Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (291). Σοφοκλῆς δὲ λέγει (Αἰ. 186) "ἦχοι γὰρ ἂν Θεῖα νόσος," τατέξιν ἢ ἐκ Θεῶ κατασκήψασα εἰς τινα. περὶ τῆς μανίας Αἴαντος.

Θεοσέπτωρ Θεοσεβῆς. Eur. Hipp. 1364.

Θεοσημία ἢ τοῦ Θεοῦ μαντεία.

Θεοσυγεῖς Θεομίσητοι. οἱ ὑπὸ Θεῶ μισοῦμενοι, καὶ οἱ Θεὸν μισῶντες. παρὰ δὲ τῷ ἀποστόλῳ (Rom. 1 30) Θεοσυγεῖς οὐχὶ οἱ ὑπὸ Θεοῦ μισοῦμενοι ἀλλ' οἱ μισοῦντες τὸν Θεόν.

Θεοσυλῆς ὁ τὰ ἱερά συλῶν· "ὃ δὲ Θεοσυλῆς γενόμενος, καὶ τὰ ἔδη τῶν Θεῶν αὐτὰ ἐξ ἡθῶν ἀνασήσας, καὶ φόνους ἐργασάμενος ἐναγεῖς." cf. v. ἀλώμενος.

Θεοῦ παρόντος ἄπαν ἄπορον πόριμον.

Θεοῦ τὰς τῶν Ἰσθαίων ἄρχοντας· "ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς, καὶ Θεοῦ οὐ κακολογήσεις." ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἀληθινῶς κριτῆς ἐστίν, ἐνεχειρίσθησαν δὲ καὶ οἱ ἄνθρωποι κρίνειν, προσηγορεύθησαν Θεοὶ οἱ ἐνδίκως δικάζοντες. Theodoret. in Ps. 81.

Θεοφάνεια ἢ τοῦ Θεῶ φανέρωσις, Θεολυκόν. οὐδετέρως δὲ πληθυντικὸν τὰ Θεοφάνεια ἢ εὐθεία τὸ Θεοφάνιον.

Θεοφάνης ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται εἰς ους.

Θεόφιλος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἰατρός, Ἐπίδανρος, Παγκράτια, Βοιωτία, Προϊτίδες, Νεοπτόλεμος.

Θεόφιλος βασιλεὺς Ῥωμαίων, υἱὸς Μεγαλή τοῦ Ἀμωροίου, πατὴρ Μιχαήλ, ὅς ἐς τοσαύτην ἀφιλοθείαν καὶ ἀπόνοϊαν ἐξώκειλεν, καὶ τὴν τοῦ Κοπρωνόμου χαλεπὴν καὶ μυσαρωτάτην αἴρεσιν διαδεξάμενος καὶ ἀνακαινίσας, ὡς ἐν μιδενί ἡτιων ὁφθῆναι τῆς ἐκείνου δυσσειβείας καὶ παροινίας τυραννίδος τε καὶ ἐμβρονησίας ὃ πεφτυρατισμένος καὶ ματαιώφρων. ἐπεὶ ἂν τῇ αὐτῇ συσχθεῖς τῶν ἰατρῶν ἐκείνων καὶ αὐλαμναίων ἀπάει, καὶ

παραπληξία, τῶν ἐκ Μανιχαϊκῆς μανίας καὶ Ἀρειανικῆς λύσεως ὀρμωμένων πάλαι, διωγμὸν καὶ αὐτὸς κατὰ τῆς ἐκκλησίας ὡσαύτως ἐπαντείνετο, συμμύσην καὶ σύμμαχον καὶ συνίσορα τῆς αἰρέσεως ἔχων ὁ δεύτερος Νεκταναβὼ τὸν πατριάρχην Ἰωάννην, μᾶλλον δὲ μαντιάρχην ἢ δαιμονιάρχην, τὸν νέον ὄντως Ἀπολλώνιον ἢ Βαλαάμ, ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις ἀναφανέντα λεκανόμαντιν καὶ πάσης θεοσυγῆς πράξεως καὶ τερατείας δεινὸν ὑποφήτην, ὑφ' ἧ καὶ τὰ γράμματα παιδευθεὶς ὁ εὐρίπιος καὶ δειλαῖος ὑπηρέτης δόκιμος ἐχθίσων πραγμάτων καὶ τῆ διαβόλης ἐπιτήδειον ὄργανον γέγονεν. ἧς ἂν ἐνδίκως ὁ θεῖος λόγος ἐπαράσαιτο, σχετλιτικῶς φάσκων (ερ. Iudae 11) "ἅαι αὐτοῖς, ὅτι τῇ ὁδοῦ τῆ Καὶν ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ τῆ Βαλαάμ μισθῆ ἐξέχυθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τῆ Κορὲ ἀπόλοντο" καὶ τὰ ἐξῆς.

ο Θεόφιλος. ἕτος ἀπὸ Ἰνδῶν ἐπανελθὼν ἐν Ἀντιοχείᾳ διῆγεν, ἐκκλησίαν μὲν ἀφωρισμένως ἑθελίαν ἔχων αὐτός, κοινὸς δὲ τις ὢν καὶ πάσαις αὐτῷ μετ' ἀδείας ἐπιφοιτῶν ὡς ἰδίαις ἔξόν, βασιλέως τε αὐτὸν ἐς τὰ μάλισα διὰ τιμῆς τε πάσης καὶ αἰδῆς ἄγοντος, καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, ὁπόσοις ἐπισαίη, μετὰ πάσης προθυμίας αὐτὸν ὑποδεχομένων καὶ τὸ τῆς ἀρετῆς αὐτῆ μέγεθος καταπλητομένων. ἦν γὰρ ὁ ἀνὴρ κρείσσων ἢ ὡς ἂν τις δηλώσειε λόγῳ, ὡς ἂν τις τῶν ἀποσόλων εἰκῶν. λέγεται γέ τοί ποτε καὶ νεκρὸν ἀνασῆσαι ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἰουδαίας τινός. Θαλάσσιος δὲ τῆτό φησι, τῶν ἐπ' ἕκ ὀλίγον τάνδρῳ συγγενομένων χρόνον καὶ ἤκιστα δὴ εἰς τὰ τοιαῦτα ψεύδεται ὑποπτος ὢν, ἄλλως τε καὶ ἔχων ἕκ ὀλίγου τῶν κατὰ τῶν αὐτὸν αὐτῷ γενομένων χρόνον τὸς ἐπιμαρτυρῆντας. Philostorgius?

Θεοφορία ἐνθουσιασμός· (AP 6 220) "ἄγρια δ' αὐτῆ ἐψύχθη χαλεπῆς πνεύματα θεοφορίας."

Θεόφρασος Μελάντα γραφείως, οἱ δὲ Ἀόντος, ἀπὸ Ἐρεσσῶ, ἀκρωτῆς Ἀριστοτέλους καὶ διάδοχος τῆς σχολῆς τῆς ἐν τῷ περιπάτῳ ὑπ' αὐτῆ καταλειφθείσης εἰς Χαλκίδα ἐκδημήσαντος. οὗτος πρότερον ἐκαλεῖτο Τύρταμος, διὰ δὲ τὸ θεῖως φράζειν ὑπ' Ἀριστοτέλους ἐκλήθη Εὐφρασος, εἶτα Θεόφρασος, ὡσπερ Πλάτων διὰ τὸ ἐν τοῖς λόγοις πλάτος τοῦτο ἐπωνομάσθη, πρότερον καλέμενος

Ἀριστοκλῆς. μαθητὰς δὲ ἔσχε πλείων ἢ δισχίλιους, ἐρώμενον δὲ τὸν Ἀριστοτέλους υἱὸν τῆ φιλοσόφου Νικόμαχον. ἐτιμήθη δὲ παρὰ Κασάνδρῳ τῷ Ἀντιπάτρῳ, καὶ τελευτῆ κατὰπονος ὑπὸ τοῦ αἰὲ γράφειν γενόμενος, εἶτα ἐνδοῦς ἐπὶ βραχείας ἡμέρας διὰ μαθητοῦ γάμου. βιβλία δὲ αὐτοῦ πάμπλειστα, ὧν καὶ ταῦτα, ἀναλυτικῶν προτέρων γ', ἀναλυτικῶν ὑσέρων ζ', ἀναλύσεως συλλογισμῶν, ἀναλυτικῶν ἐπιτομῆν, ἀνηγμένων τόπων, περὶ λίθων, περὶ φυτῶν, περὶ μετάλλων, περὶ ὀσμῶν, καὶ ἄλλα.

"Θεόφρασος ἕως ἐπόνει μὲν, ἄπηρος ἦν δέμας, εἶτ' ἀνεθεὶς κάτθανε ηηρομειλῆς" (AP 7 110).

Θεοφύλακτος σοφιστῆς, ᾧ ἐπώνυμον Σιμοκάτης.

Θεράπαινα δούλη· (Menand. exc. p.129) "καὶ θεραπαίνῃ ἐτίμησεν αὐτὸν δοριαλώτῳ." καὶ θεραπαινίς θηλυκόν· "φόβῳ σοι ὡς θεραπαινίς."

Θεραπευταί. Φίλων (t.2 p.474) περὶ τῶν ἐξ Ἑβραίων ἀσκητῶν ἔγραψε . . . περὶ θεωρητικοῦ βίου, οὗς θεραπευτὰς καὶ τὰς ὁμοιοσχήμους καὶ ὁμοτρόπους γυναικας θεραπευτίδας ὠνόμασε. καὶ θεραπευταί μὲν, φησί, κέκληνται ἢ παρὰ τὸ τὰς ψυχὰς τῶν προσιόντων αὐτοῖς ἀπὸ κακίας παθῶν λατρῶν δίκην ἀπαλλάττοντας θεραπεύειν, ἢ τῆς πρὸς τὸ θεῖον καθαρῶς καὶ εἰλικρινοῦς θεραπείας καὶ θρησκείας ἕνεκα. οὗτοι πρῶτον μὲν ἀρξάμενοι φιλοσοφεῖν ἐξίστανται τῶν προσηκόντων καὶ τῶν ὑπαρχόντων, ἔπειτα δὲ πάσαις ἀποταξάμενοι ταῖς τοῦ βίου φροντίσι καὶ ἔξω τειχῶν προελθόντες ἐν μοναγρίοις ἢ κήποις ἢ ὄρεσι τὰς διατριβὰς ποιοῦνται, τὰς ἐκ τῶν ἀνομοίων ἐπιμιξίας ἀλυσιτελεῖς τε καὶ βλαβερὰς εἰδότες. τὸν προφητικὸν ζηλοῦσι καὶ ἀσκοῦσι βίον, καὶ ἐν ἐκάσῃ συμμορίᾳ οἴκημα ἔξιν ἱερόν, ὃ καλεῖται σεμνεῖον καὶ μοναστήριον, ἐν ᾧ μονόμενοι τὰ τοῦ σεμνοῦ βίου μυσηρία τελοῦνται, μηδεὶς μηδὲν κομίζοντες, μὴ ποτὸν, μὴ σιτίον, μηδέ τι τῶν ἄλλων ὅσα πρὸς τὰς τοῦ σώματος χρείας ἀναγκαῖα, ἀλλὰ νόμους καὶ λόγια θεοσπισθέντα διὰ προφητῶν καὶ ὕμνων καὶ τᾶλλα οἷς ἐπισήμη καὶ εὐσέβεια συναύξονται τε καὶ τελειοῦνται. καὶ συνελόντι φάναι, σιτίον ἢ ποτὸν οὐδεὶς αὐτῶν προσενέγκοιτο πρὸ ἡλίας δύσεως, ἐπειδὴ τὸ μὲν φιλοσοφεῖν ἄξιον

φωτὸς εἶναι κρίνουσι, σκότους δὲ τὰς τοῦ σώματος ἀνάγκας. αἱ δὲ ἐξηγήσεις τῶν ἱερῶν λογίων γίνονται αὐτοῖς δι' ὑπονοιῶν ἐν ἀλληγορίαις· πᾶσα γὰρ νομοθεσία δοκεῖ τοῖς ἀνδράσι τούτοις ζῶν ἰοικέναι, καὶ σῶμα μὲν ἔχειν τὰς ῥητὰς διαλέξεις, ψυχὴν δὲ τὸν ἐναποκείμενον ταῖς λέξεσιν ἀόρατον νῆν. ὡσαύτως δὲ εἰσι τῆς αὐτῆς καταστάσεως καὶ αἱ γυναῖκες. Eusebius h. eccl. 217.

Θεραπευτῆρες οἱ τῶν ἱερῶν προΐζήμενοι θεραπευταὶ Ἰσίδος παρ' Αἰγυπτίοις.

Θεραπεύω αἰτιατικῆ.

Θεράπναι τόπος ἐστὶν ἐν Λακεδαιμονίᾳ, οὗ μνημονεύει καὶ Ἰσοκράτης (10 63) καὶ Ἀλκαῖος. Harp.

Θεράποντες δῆλοι, ὑπηρέται. Θεράποντες ἐπὶ κλητικῆς.

Θέραιψ δούλος, ὑπηρέτης· "Θέραιψ δὲ ἦν τὸν τρόπον καὶ κολακικός." ζῆται ἐν τῷ Βάριος.

Θέρεια τοῦ Θέρου ὁ καιρὸς· Πολύβιος (1 25) "οἱ δὲ Καρχηδόνιοι εἰς τὴν ἐπιφερόμενην Θέρειαν ἀνέχθησαν τριακοσίαις ναυσί." καὶ Θέρειος ὦρα.

Θερεῖβοτον πεδίον τὸ ἐν Θέρει ἔχον βρωσιν.

Θέρεσθαι (Hom. τ 64) Θερμαίνεσθαι.

Θέρεται καίεται.

Θερήγανον ἢ ἄμαξα.

Θερίζειν ἀντὶ τοῦ καταβάλλειν. Ἀριστοφάνης (Ach. 946) "μέλλω γέ τοι θερίζειν" ἀντὶ τοῦ καταβάλλειν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν θεριζόντων, ὅτι τὰ δράγματα τιθέασιν. ἢ ὅτι πολλοῦ ἐθερίζον διὰ τὸν πόλεμον.

Θερινός.

Θέριξρον καὶ Θερίξριον Θερινὸν ἱμάτιον· (AR 6 254) "τάκ κόκκον βαφθέντα· καὶ ὑσγίνιοιο Θέριξρα, καὶ τοὺς ἀνδρολιπεῖς ἀλλοτριούς πλοκάμους."

Θεριῶ καὶ κομιῶ καὶ ποριῶ καὶ ὄριῶ καὶ πάντα τὰ εἰς ζω βαρύτερα καὶ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, βραχυνόμενον τὸ ε ἔχοντα, ἐν τῷ μέλλοντι ἄνευ τοῦ σ ἐκφέρουσιν Ἀττικοί, τὰ γοῦν ὄρισικὰ καὶ ἀπαρέμφοτα. τὰ δ' ὑποτακτικὰ εὐδαμῶς· σολοικισμὸς γὰρ τὸ ἐὰν Θεριῶ καὶ ἐὰν κομιῶ. ἐφ' ὧν δὲ τὸ ε ἐκτείνεται, καὶ σὺν τῷ σ ὁ μέλλων λέγεται χρόνος, καὶ ἐκτεινομένης τῆς παρσιχάτης συλλαβῆς, οἷον δανείζω δανείσω, οὐκίτι δὲ τὸ δανειῶ, βάρβαρον οὕτως ὡσεὶ καὶ τὰς Ἀθη-

ναίους φασὶν ἀθρόους εἰς ἐκκλησίαν συναθροισθέντας ἐπὶ τῶν διαδόχων, ἐπειδὴ εἰς ἀπορίαν καθεσθήκεισαν χρημάτων, ἐπειτὰ τις αὐτοῖς τῶν πλουσίων ὑπισχνεῖτο ἀργύριον, οὕτω πως λέγων ὅτι ἐγὼ ὑμῖν δανειῶ, θορυβεῖν καὶ ἐκ ἀνέχεσθαι λέγοντος διὰ τὸν βαρβαρισμὸν, καὶ οὐδὲ λαβεῖν τὸ ἀργύριον ἐθέλειν, ἕως αἰσθόμενος ὁ μέτοικος ἢ καὶ ὑποβαλόντος αὐτῷ τινὸς ἔφη "δανείσω ὑμῖν τῆτο τὸ ἀργύριον." τότε δ' ἐπαινέσαι καὶ λαβεῖν. διὰ τοῦτο βαδίσω καὶ βαδιῶ ἀμφότερα δόκιμα, ἐπεὶ καὶ αὐτὸ τὸ ἐνεσηκὸς ἐκατέρως λέγεται, καὶ ἐκτεινομένου καὶ συστελλομένου τοῦ ἐν τῇ μέσῃ συλλαβῇ ι. οὐκίτι δὲ ἀγορῶ οὐδὲ καλῶ· οὐδὲ γὰρ ὅλως τῷ ι παρὰ λήγει.

Θερμά τὰ χλιαρὰ ὕδατα.

Θέρμαν. Θράκιόν ἐστὶ πόλισμα. Harp.

Θερμέλη (ἀπ' Θερμωλή) ἢ Θέρμη.

Θερμὸν παράδοξον· Ἀριστοφάνης Πλέτω (415) "ὦ Θερμὸν ἔργον κἀνόσιον καὶ παράνομον τολμῶντε δρᾶν ἀνθρωπαρίω κακοδαίμονε." καὶ Σοφοκλῆς (Αἰ. 477) "ἔκ ἄν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτὸν ὅσιν κεναιῖσιν ἐλπίσιν Θερμαίνεται."

Θερμοπότιδα.

Θερμοπούλαι τόπος οὕτω καλούμενος ὑπὸ τῶν πλειόνων Ἑλλήνων· ὑπὸ γὰρ τῶν ἐπιχωρίων καὶ περιοίκων Πύλαι.

Θερμοπούλαι. ἔνιοι μὲν τὴν πόλιν ταύτην Πύλας καλοῦσι, Φίλιππος δὲ Θερμοπούλας λέγει καλεῖσθαι, ἐπεὶ ἐκεῖ ἢ Ἀθηναῖα Θερμὰ λουτρά Ἡρακλεῖ ἐποίησεν. Harp.

Θερμός Θρουσός, καὶ Θερμουργός ὁ προπετής. "οἱ δὲ Πέρσαι κατωρρώδησαν, πυθόμενοι νέον αἰτὸν εἶναι καὶ Θερμουργόν." (A Ran. 866) "παῦσ' Αἰσχύλε, καὶ μὴ πρὸς ὄργην σπλάγγνα Θερμήνης κότῳ."

Θερμόταται μέθυσοι· (A Th. 741) "ὦ Θερμόταται γυναῖκες, μέγα καπήλοισ καλόν, ἡμῖν δὲ κακόν."

ὅτι ἢ θυγάτηρ Φαραῶ ἢ τὸν Μωυσῆν υἱοποίησασα Θερμοῦθις ὠνομάζετο.

Θερμώδων ὄνομα ποταμοῦ.

Θερόμενος Θερμαινόμενος.

Θέρος ἐστὶν ὁ ὑπὲρ γῆς ἀήρ καταθαλλόμενος τῇ τῆ ἡλίῃ πρὸς ἄρκτον πορεία. Diog. L. 7 152.

Θέρος οὐ τὸν καιρὸν οἱ ῥήτορες ἐκάλεσαν, οἷον χειμῶνα καὶ ἔαρ καὶ θέρος, ἀλλὰ τοὺς

συγκομιζομένης καρπὸς τῶν σπερμάτων ἕτω προσηγόρευσαν.

Θέρσης.

Θερσίτης ὄνομα κύριον. καὶ Θερσίτειον βλέμμα.

Θέσανδρος. ἕτος εἰς παιδερασίαν δεινῶς διεβύλλετο, ὡς Κηθωνίδης καὶ Αὐτοκλείδης. Harp.

Θέσεις αἱ καταβολαὶ τῶν πρυτανείων, ὅπερ μισθὸς ἦν τῆς εἰσαγωγῆς τῆς δίκης. Ἀριστοφάνης (Nub. 1193) "ἴν' αἱ Θέσεις γίνονται τῇ νομηνίᾳ." Εὐνάπιος "τῶν δὲ Ῥωμαίων ἐπ' αὐτὸ τῆτο βιαζομένων, ἄπορον αὐτοῖς ἀποδεῖξαι καὶ πληθὸς καὶ Θέσιν καὶ βέλῃ καὶ μηχανὰς καὶ μεγέθη ποταμῶν, πρὸς τὸ μὴ πάντως ἠτιῦσθαι ὄφρων καὶ ὁμολογεῖν εἶναι χεῖροσιν." "ἔλεγε Κράντιωρ ὁ φιλόσοφος τὰς Θεοφύρας Θέσεις ὕστερον γιγνόμεναι" (Diog. L. 4 27).

Θέσθαι ἀντὶ μὲν τῆ ὑποθήκην λαβεῖν Ὑπερίδης, ἀντὶ δὲ τῆ προσέσθαι καὶ κυριῶσαι νόμον Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ ἀτελειῶν. ἐν μέντοι τῷ κατὰ Στεφάνου (2 23) φησὶν "ἐναντιῶ νόμος ἰδίως Θέμιον" ἀντὶ τῆ θέντα. Harp.

Θέσις κατὰ Ἀριστοτέλην ὑπόληψις παράδοξος τῶν γνωρίμων τινὸς κατὰ φιλοσοφίαν, τινεῖσι πρόβλημα. ἢ καὶ ἀντὶ τῆ πρόβλημα θέσις ἐστίν, ἀλλ' ἢ παρὰ τὰς κοινὰς δόξας ὑπόληψις τινος τῶν ἐνδόξων κατὰ φιλοσοφίαν. διὸ δὲ καὶ τὸν προσάτην τῆς δόξης, τὸν συνιστάτην τῆν θέσιν, προσκεῖσθαι τῷ τοιοῦτῳ προβλήματι. οἷον πότερον πάντα συνεχῶς ἔστι καὶ αἰεὶ γίνεται, ἀδέλοτε δὲ ἄδὲν ἔστι, κατ' Ἡράκλειτον, ἢ ἄ καὶ πότερον ἔν ἐστι καὶ ἀκίνητον τὸ ὄν, ὡς Παρμενίδης δοκεῖ, ἢ ἄ καὶ πότερον κίνησις ἐστίν ἢ ἄ, ὡς δοκεῖ Ζήνωνι καὶ πότερον ἢ ὑγία ἀγαθὸν ἢ οὐ, ὡς Χρυσίππος λέγει· καὶ πότερον ἐστίν ἀντιλέγειν ἢ οὐ, ὡς Ἀντισθένης δοκεῖ. Alex. Aphrod. in Top. p. 43.

ὅτι ἀντιδιωρεῖται τὸ θέσει τῷ φύσει, ὡσπερ καὶ ἐπὶ τῆς τῶν ὀνομάτων θέσεως· καὶ γὰρ ἐκεῖ θέσει λέγομεν τὰ ὀνόματα, σημαίνοντες ὅτι μὴ φύσει. ἡδη δὲ τινες καὶ τὰ ῥητορικὰ προβλήματα θέσεις καλοῦσιν· ἐπ' ὧν τὸ τῆς ὑποθέσεως ὄνομα συνεθέσθη, τῷ δοκεῖν τὰ τοιαῦτα ἐπὶ ἐποκειμένοις ἰσὶ καὶ ὀφρισμένοις συνεσθῆναι. αὐτὸς δὲ θέσεις καὶ ὑποθέσεις λέγει Ἰσχυροπέλας. id. p. 43.

Θέσμιον νόμιμον.

Θεσμοθέται ἀρχὴ τίς ἐστὶν Ἀθήνησιν, ἔξ δὲ ὄντων τὸν ἀριθμὸν, καίτοι ἐκ τῶν καλουμένων θ' ἀρχόντων. καλοῦνται δὲ οὕτως ὅτι τῶν νόμων τὴν ἐπιμέλειαν εἶχον. ὅτι δὲ τοὺς νόμους οὗτοι διώρθουν κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον, εἶρηκεν Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος (38). Harp.

Θεσμοθέτης νομοθέτης ἢ νομοφύλαξ· (A Vesp. 772) "οὐδεὶς ἀποκλείσει Θεσμοθέτης τῇ κινκλίδι."

Θεσμός. ἐκαλεῖτο μὲν πάλαι καὶ εἰς ἕκαστος τῶν νόμων Θεσμός, καὶ τὸ ὅλον δὲ τῆς πολιτείας σύνταγμα Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους (62) εἶπεν. "ἤρ."

Θεσμοτόχον τὰς μετ' ἴσους φησὶ διὰ τὸ εὐτακτον· (AP 6 234) "Θείης Θεσμοτόχον χορὸν ἄπλετον."

Θεσμοφόρεα ὄνομα ἑορτῆς. "ὡσπερ ἐν Θεσμοφορίοισι νηστεύομεν ἀνευ θυηλῶν" Ἀριστοφάνης (An. 1506).

Θεσμοφόρος ὁ τοὺς νόμους ἐπιφερόμενος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι (AP 5 150) "ὡμολόγησ' ἤξιεν εἰς νύκτα μοι ἠπιβόητος, καὶ σιμνὴν ὤμοσε Θεσμοφόρον."

Θεσμοφόρος. "ὅτι Βάτιος ὁ Κυρήνην κτίσις τῆς Θεσμοφόρος τὰ μυστήρια ἐγλίχετο μαθεῖν, καὶ προσῆγε βίαν λίχνους ὀφθαλμοῖς χαριζόμενος" (Aelianus?).

Θέσπεια ὄνομα πόλεως.

Θεσπέσιος Θεῖος, Θανμασός, πρῶος.

Θεσπιαί.

Θεσπιάσι· (AP 6 260) "Φρόνη τὸν πτερόεντα ἔρωτα μισθὸν ὑπὲρ τέκνων ἄνθετο Θεσπιάσι."

Θεσπιδαεὺς πῦρ (Hom. M 177) τὸ Μηδικόν.

Θεσπιεύς ποταμὸς (αὐ ὁ πολίτης). καὶ Θεσπιέων, καὶ Θεσπιεῖς.

Θεσπίζει νομοθετεῖ.

Θέσπις Ἰκαρίου πόλεως Ἀττικῆς, τραγικὸς ἐκκαδέκατος ἀπὸ τοῦ πρώτου γενομένου τραγωδιστοῦ Ἐπιγένους τοῦ Σικωνίου τιθέμενος, ὡς δὲ τινες, δεύτερος μετὰ Ἐπιγένου· ἄλλοι δὲ αὐτὸν πρῶτον τραγικὸν γενέσθαι φασί. καὶ πρῶτον μὲν χοῖρας τὸ πρόσωπον ψιμνθῆναι ἐτραγώδησεν, εἶτα ἀνδράχην ἐσκέπασεν ἐν τῷ ἐπιδείκνυσθαι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθε καὶ εἰς τῶν προσωπείων χοῖραν ἐν μόνῃ ὑθάρῃ καινωσάμενος. εἰδὶ

δαξε δὲ ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ ξ' ὀλυμπιάδος. μνημονεύεται δὲ τῶν δραμάτων αὐτῷ Ἀθλα Πελοῖου ἢ Φόρβας, Ἰερεῖς, Ἡθιοί, Πενθεύς.

Θέσπις ὄνομα κιθαρῳδοῦ· Ἀριστοφάνης (Vesp. 1489) "ὄρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται τάρχαϊ' ἐκεῖν', οἷς Θεσπις ἠγωνίζετο."

Θεσπίσματα θεῖα δόγματα.

Θεσπιῶδεϊ χρησιμολογεῖ· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (9) "ὅς Θεσπιῶδεϊ τρίποδος ἐκ χρυσοηλάτων." ἠτυμολόγηται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὸ Θεοπεδωδεῖν, ἢ παρὰ τὸ τὴν Θέμιν ἐκεῖ τὰς μαντείας ἄγειν. ἐτραγικεύσατο δὲ τῇ φράσει. ἡ δὲ Πυθία ἐπὶ τρίποδος καθημένη ἐχρησιμώδει, ἐκαλεῖτο δὲ τὸ μέρος ἐν ᾧ ἐκάθητο ὄλμος.

Θεσπρωτεύς. Θεσπρωτία χώρα. Θεσπρωτίος λέβηθς.

Θεσσαλὸν σόφισμα, ἐπὶ τῶν μὴ εὐθυμαχοῦντων ἐν ταῖς παρατάξεσιν ἀλλὰ κακουροῦντων.

Θεσσαλὸς Κῶος ἱατρός, υἱὸς Ἰπποκράτους τοῦ διασήμου, οὗ πάλιν υἱοὶ Γοργίας καὶ Ἰπποκράτης, ἱατρικῶν βιβλία γ'.

Θεσσαλῶν νόμισμα. παροιμιῶδες τῷτο, τασσόμενον ἐπὶ ἀπάτης.

τῆς δὲ Μακεδονίας βασιλευσάντος Φιλίππου ἔτη κ' καὶ τὴν Θεσσαλίαν ὑποτάξαντος, ἐν ἣ πόλιν κτίσας ἐκάλεσε Θεσσαλονίκην. οἱ δὲ ἐπ' ὀνόματι Θεσσαλονίκης θυγατρὸς ἐκτίσθαι τὴν πόλιν.

Θεσιάδες Θεσίου ἐκ πολλῶν γυναικῶν ἦσαν ν' θυγατέρες, αἷς Ἡρακλῆς ἐμίγη.

Θέσφατος τελετή ἢ Θεσπισθεῖσα.

Θέτης. μήποτε θέτην λέγουσι τὸν ὑποθήκην τεθεικότα, ἄχ' ὡς ὁ Αἰδύμος τὸν εἰσποιησάμενον· θετοὺς γὰρ ἔλεγον τοὺς ποιητούς. Harp.

Θέτις Θέτιδος ὄνομα κύριον. καὶ Θετίδειον.

Θετόν εἰσποιητόν, οὐ γνήσιον. "Θαλῆν τὸν φιλόσοφον, μὴ γήμαντα, τῆς ἀδελφῆς τὸν υἱὸν θέσθαι."

Θετταλὴ γυνή, ἐπὶ τῶν φαρμακίδων· διαβύλλονται γὰρ οἱ Θετταλοὶ ὡς γόητες, καὶ μέχρι νῦν φαρμακίδες αἱ Θετταλαὶ καλοῦνται. φασὶ δὲ ὅτι ἡ Μήδεια φεύγουσα κίσην ἐξέβουλε φαρμάκων ἐκεῖ, καὶ ἀνέφυσαν. βαρυτόνως δὲ οἱ Ἀπτικοὶ ἀναγινώσκουσιν. Ἀριστοφάνης (Nub. 747) "γυναῖκα πριάμενος Θετταλὴν καθέλομι νύκτωρ τὴν σελήνην·

εἶτα καθείρξαιμι ὡσπερ κάτοπτρον." ὁ γὰρ τῆς σελήνης κύκλος ερογγυλοειδὴς ὡς ἔσοπτρον, καὶ φασὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα δεινοὺς τούτῳ κατάγειν τὴν σελήνην. ἔσι δὲ καὶ Πυθαγόρου παίγνιον διὰ κατόπτρον τοιῶτον. πληροσελήνου τῆς σελήνης οὔσης εἴ τις ἔσοπτρον ἐπιγράψειεν αἵματι ὅσα βάλεται, καὶ προειπῶν ἐτέρῳ σῆναι κατόπιν αὐτῷ δείκνυσι πρὸς τὴν σελήνην τὰ γραμμата, κακείνος ἀτενίσας πλησίον εἰς τὸν τῆς σελήνης κύκλον ἀναγνοίη πάντα τὰ ἐν τῷ κατόπτρῳ γεγραμμένα ὡς ἐν τῇ σελήνῃ γεγραμμένα.

Θετταλικαὶ πτέρυγες. τοῦτο εἴρηται διὰ τὸ πτερύγιον ἔχειν τὰς Θετταλικὰς χλαμύδας, αἵπερ εἰσὶν αἱ ἐκατέρωθεν γωνίαι, διὰ τὸ ἰοικέναι πτέρυξι.

Θετταλός. εἷς τῶν Κίμωνος παιδῶν ἐκαλεῖτο οὕτως. Harp.

Θετταλῶν σόφισμα καὶ ἐπὶ μάχης καὶ ἐπὶ σχήματος καὶ ἐπὶ παρυκρούσεως καὶ ἄλλων μυρίων τάσσοουσιν, ἀπὸ αἰτίας τοιαύτης. Ἀρατῶ γὰρ κατιόντι ὁ θεὸς ἔφη φυλάξασθαι μὴ λάθωσιν αὐτὸν οἱ ἐξ ἐναντίας εὐχῆ μείζονι καὶ λαμπροτέρῳ κατ' αὐτῷ χρησάμενρι. ὁ δὲ ἐκατόμβην ἀνδρῶν εὐξάτο θύσσειν τῷ Ἀπόλλωνι. κατορθώσας δὲ ἂ ἐβούλειτο τὴν θυσίαν διὰ τὸ μὴ ἱεροπρεπῆ εἶναι αἰεὶ ἀνεβάλλετο.

ὅτι διαβύλλονται οἱ Θετταλοὶ ὡς ἀνδραποδισαὶ καὶ ἄπιστοι. sch. A Plut. 521.

Θευδέριχος, ῥήξ Γότθων καὶ Ἰταλιῶν τῶν, τῶν κατεχόντων αὐτοῦ προύση περιβαλλόμενος ὅσα τῷ φύσει βασιλεῖ ἤρμοσαι. δικαιοσύνης τε γὰρ ὑπερφυσῶς ἐπεμελήσατο, καὶ τοὺς νόμους ἐν τῷ βεβαιῷ διεσώσατο, ἐκ τε βαρβάρων τῶν περιοικούντων τὴν χώραν ἀσφαλῶς διεφύλαξε· ξυλέσειός τε γὰρ καὶ ἀνδρείας εἰς ἄκρον ἐλήλυθεν ὡς μάλισα, καὶ ἀδίκημα σχεδόν τι οὐδὲν οὔτε αὐτὸς εἰς τὰς ἀρχομένους εἰργάζετο οὔτε τῷ ἄλλῳ τὰ τοιαῦτα ἐγκεχειρηκότι ἐπέτρεπε. καὶ ἦν λόγῳ μὲν τύραννος ἔργῳ δὲ βασιλεὺς ἀληθής, τῶν ἐν ταύτῃ τῇ τιμῇ ἐξ ἀρχῆς ἡνδοκιμηκότων οὐδενὸς ἦσσαν. ἔρωσ τε αὐτοῦ ἐν τε Γότθοις καὶ Ἰταλιώταις πολὺς ἤχησεν. Procop. Goth. 1 1.

ὅτι Θευδέριχος ὁ Ἄφρος διάκονόν τινα εἶχεν ὁρθόδοξον, ὃν πάνν ἠγάπα καὶ ἔθαλπεν. οὗτος δὲ ὁ διάκονος, ρομίζων Θευδέριχῳ χαρίζεσθαι, τῆς ὁμοσεῖς πίσεως ἀπο-

ζας τὰ Ἀρείου ἐφρόνησι. γνοὺς δὲ τοῦτο Θευδέριχος τὸν οὕτως ἀγαπώμενον εὐθέως ἀπεκεφάλισεν, εἰπὼν, εἰ τῷ Θεῷ πίσιν οὐκ ἐφύλαξας, πῶς ἀνθρώπῳ φυλάξεις συνείδησιν ὑγιαίνουσαν; Theodorus Lector h. eccl. p. 561.

Θεύδερος ὁ βασιλεὺς τῶν Φρύγκων.

Θευδίβαλδος ὄνομα κύριον· (Procop. Goth. 4 24) "Λιόντιος μὲν τοσαῦτα εἶπε, Θευδίβαλδος δὲ ἀμείβεται ὥδε," ἀντὶ τοῦ ἀντιποκρίνεται.

Θευδίβερος υἱὸς Θευδερίχου. καὶ ζήτει ἐν τῷ τολμητίας.

Θευδόσιος ὁ Θεοδόσιος. καὶ Θευδοσία χώρα κειμένη ἐντὸς Σκυθῶν, ἣν πολιορκῶν Σάτυρος ἐτελεύτησεν. Hagr.

Θεὸς Ἀρης, τῆτις Θεὸς Ἀρης, ἐν Πέτρα τῆς Ἀραβίας. σέβεται δὲ Θεὸς Ἀρης παρ' αὐτοῖς· τόνδε γὰρ μάλις τιμῶσι. τὸ δὲ ἄγαλμα λίθος ἐστὶ μέλας τετράγωνος ἀτύπωτος, ὕψος ποδῶν δ', εὖρος β'. ἀνάκειται δὲ ἐπὶ βάσει χρυσηλάτου. τούτῳ θύουσι, καὶ τὸ αἷμα τῶν ἱερείων προχέουσι· καὶ τῆτό ἐστιν αὐτοῖς ἡ σπονδή. ὁ δὲ οἶκος ἅπας ἐστὶ πολύχρυσος, καὶ ἀναθήματα πολλά.

Θευσούμενος δραμιούμενος· "οἱ δὲ ἀφίκοντο, ὃ μὲν ἀγωνιούμενος πνυγμῆν, ὃ δὲ θευσούμενος ζάδιον."

Θέω, δοτικῆ, τὸ τρέχω.

• Θέων Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος ζωικός, γεγονὼς ἐπὶ Ἀνγούσε μετὰ Ἀρείον, ἔγραψε τῆς Ἀπολλοδώρου φυσιολογικῆς εἰσαγωγῆς ὑπόμνημα, περὶ τεχνῶν ῥητορικῶν βιβλία γ'.

• Θέων Ἀλεξανδρεὺς σοφιστής, ὃς ἐχρημάτισεν Αἴλιος, ἔγραψε τέχνην, περὶ προγυμνασμάτων, ὑπόμνημα εἰς Ξενοφῶντα, εἰς Ἰσοκράτην, εἰς Δημοσθένην, ῥητορικὰς ὑποθέσεις, καὶ ζητήματα περὶ συντάξεως λόγου, καὶ ἄλλα πλείονα.

• Θέων Γυμνασίον τοῦ σοφιστοῦ παῖς, Σιδώνιος σοφιστής, παιδεύσας κατὰ τὴν πατρίδα, γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ ἀπὸ ὑπάτων καὶ ὑπαρχος.

• Θέων ὁ ἐκ τοῦ μουσείου, Αἰγύπτιος φιλόσοφος, σύγχρονος δὲ Πάππῳ τῷ φιλοσόφῳ, καὶ αὐτῷ Ἀλεξανδρεῖ. ἐτύχανον δὲ ἀμφοτέροι ἐπὶ Θεοδοσίου βασιλείῳ τῷ πρεσβυτέρῳ. ἔγραψε μαθηματικά, ἀριθμητικά, περὶ σημείων καὶ σκοπῆς ὀρνέων καὶ τῆς κοράκων φωνῆς, περὶ τῆς τοῦ κυνὸς ἐπιτολῆς, περὶ

τῆς τοῦ Νεῖλου ἀναβάσεως, εἰς τὸν Πτολεμαίου πρόχειρον κανόνα, καὶ εἰς τὸν μικρὸν ἀσρόλαβον ὑπόμνημα.

Θέων ὁ Βαλέριος χρηματίσας, σοφιστής, ὑπόμνημα εἰς Ἀνδοκίδην.

Θέων Συμωναῖος φιλόσοφος. καὶ Θέων Ἀντιοχείας τῆς ἐν Λύβνη, φιλόσοφος ζωικός, ἔγραψε ἀπολογία Σωκράτους.

Θέων σοφιστής λόγων ῥητορικῶν, γεγονὼς ἀπὸ τῆς ἱερᾶς Μαρκέλλης τό γε ἀνεκάθεν, τὸ δὲ ἐξ ὑπογύου πατρόθεν ἀπὸ Ἐκδικίου, διδασκάλου καὶ τούτῳ τέχνης ῥητορικῆς. ἦν δὲ οὗτος ὁ Θέων οὐ μάλα ἀγγίνης ὑδὲ ὀξύς, φιλομαθῆς δὲ καὶ φιλόπονος εἰς ὑπερβολήν. ταῦτά τοι καὶ ἐγεγόνει πολυμαθέστατος ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, πολλὴν μὲν ἀρχαίαν ἰσορίαν πολλὴν δὲ νέαν περιβαλλόμενος. Damascius Phot. p. 339b.

Θεῶν ἀγορά, ἐπὶ τῶν τολμώντων τι λέγειν ἐν τοῖς ὑπερέχουσι.

Θεῶνιοι οἱ τοῦ Θεῶνος.

Θεωρεῖα τὰ μαζροπεῖα.

Θεώρημα διαλεκτικόν, τουτέστι ζήτημα καὶ πρόβλημα τὸ συντεῖνον ἢ πρὸς αἴρεσιν καὶ φυγῆν ἢ πρὸς ἀλήθειαν καὶ γνώσιν, ἢ αὐτὸ ἢ ὡς συνεργὸν πρὸς τι ἕτερον τῶν τοιούτων. ἔθος γὰρ Ἀριστοτέλει τὸ ζητεῖν θεωρεῖν λέγειν. εἴη δ' ἂν τὸ θεώρημα λόγος γνώσεως ἡμῖν τινὸς τῶν τῆς διαλεκτικῆς αἰτίας, ἀπὸ τοῦ θεωρίας καὶ γνώσεως αἰτίον ἡμῖν εἶναι ὠνομασμένον. Θεώρημα ἠθικὸν ἢ φυσικὸν ἢ λογικόν, οὐ μὴν πᾶν θεώρημα ἠθικὸν ἢ φυσικὸν ἢ λογικόν πρόβλημα ἦδη διαλεκτικόν, ἀλλ' ὅσα τῶν θεωρημάτων ἔχει τῶν προκειμένων τινὰ ἀφορισμόν. οὗτοι δὲ εἰσι περὶ ὧν ἢ μηδετέρως δοξάζουσιν ἢ ἐναντίως οἱ σοφοὶ τοῖς πολλοῖς ἢ οἱ πολλοὶ τοῖς σοφοῖς ἢ ἑκάτεροι αὐτοὶ ἑαυτοῖς. ὅσα μὲν οὖν τῶν ζητημένων εἰς αἴρεσιν ἢ φυγῆν τὴν ἀναφορὰν ἔχει, ἠθικὰ τὰ τοιαῦτα προβλήματα. ἢ γὰρ περὶ τὸ ἀγαθόν τε καὶ κακὸν αἰρετόν τε καὶ φευκτόν ζητήσεις, οὕσα ἠθικῆ, εἰς αἴρεσιν καὶ φυγῆν τὴν ἀναφορὰν ἔχει, οὐκ εἰς ψιλὴν γνώσιν. ὁ γὰρ ζητῶν πότερον ἢ ἡδονὴ ἀγαθόν ἐστιν ἢ οὐ, ἢ ὅλως περί τινος τῶν ἐπικτητῶν ἀγαθῶν, ὑπὲρ τῆ αἰρεῖσθαι ἢ φεύγειν τὴν ζήτησιν ποιῆται. πάλιν ὁ ζητῶν πότερον ὁ κόσμος σφαιροειδής ἐστιν ἢ οὐ, ἢ ἡ ψυχὴ ἀθάνατος ἢ οὐ, ἢ τι ἄλλο τῶν φύσει γινομένων τε καὶ ὄντων, τέλος

ποιείται τὴν τῆ ἀληθείας γνώσιν, ὃ τῆς θεωρητικῆς ἐστὶν ἴδιον· ἢ γὰρ γνώσις τῆς ἐν τοῖς ἀρίστοις πολιτείας τῆς θεωρίας τέλος. ὅσα δὲ μήτε ὡς πρακτικὰ ζητεῖται μήτε τέλος ἔχει τὴν γνώσιν τῆς ἐν αὐτοῖς ἀληθείας, ἀλλ' ὡς συνεργὰ ἢ πρὸς τὴν τῶν αἰρετῶν τε καὶ μὴ γνώσιν ἢ πρὸς τὴν τῶν ἀληθειῶν τε καὶ ψευδῶν αἴρεσιν ζητεῖται, ταῦτα προβλήματα λογικά. ἢ γὰρ λογικὴ πραγματεία ὀργάνω χωρὴν ἔχει ἐν φιλοσοφίᾳ. ὅσα δὲ κατὰ ταύτην ζητεῖται, τοῦ πρὸς ἐκείνην χρησίμω ζητεῖται χάριν· ὃ γὰρ ζητῶν περὶ ἀντιστροφῆς, φέρε εἰπεῖν, προτάσεως, ἢ περὶ συλλογιστικῆς ἢ ἀσυλλογίστου συζυγίας, ὡς συνεργὰ ταῦτα καὶ ὡς ἀντελοῦντα πρὸς τὴν τῶν προειρημένων εὑρεσίαν τε καὶ γνώσιν ζητεῖ. Alex. Aphrod. in Top. p. 41.

καὶ τε θεωρημένη ζητητικὴ τῆς ἀληθοῦς γνώσεως. "ὃ μὲν οὖν Ἀρχεσίλαος ὁ φιλόσοφος νοθερὸς ἦν τὴν φύσιν καὶ χασμώδης, ἐν δὲ τῇ τέχνῃ τε θεωρημένος, εἰπὼν τὴν γεωμετρίαν αὐτοῦ χάσκοντος εἰς τὸ σόμμι ἐμπτήναι." cf. Diog. L. 4 32.

α. Θεωρία αἰρετωτέρα πράξεως τῶ ἐστὶν περὶ τὰ τιμιώτερα τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς· ἢ μὲν γὰρ πράξις περὶ τὰ πρακτέα τε καὶ ἐφ' ἡμῖν, ἢ δὲ θεωρία περὶ τὰ θεῖα. καὶ ἐπειδὴ τῶ τιμιωτάτῳ τῆς ψυχῆς γίνεται· τιμιώτατον γὰρ ὁ νοῦς τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων, οὗ ἐνέργεια καὶ θεωρία. Alex. Aphrod. in Top. p. 124.

β. Θεωρία τέλος ἐστὶν ἱερωσύνης μὴ ψευδομένης τὸ ὄνομα. Θεωρία δὲ καὶ πράξις οὐκ ἀξιοῦσι συγγίνεσθαι· ὁρμηὴ μὲν γὰρ ἀρχὴ πράξεων, οὐδεμία δὲ ἀπαθῆς. Synes. ep. 57 p. 199.

Θεωρία καὶ πράξις. ὅτι τοῦ νοῦ τὸ μὲν ἐστὶ θεωρητικὸν τὸ δὲ πρακτικόν. τὸ μὲν οὖν πρακτικὸν ἐκ τῆς σχέσεως αὐτῆς λογίζεται τῆς πρὸς τὸ σῶμα· διὸ μετὰ τὸ ἀπολυθῆναι τοῦ σώματος οὐκέτι ἐστὶ πρακτικός, μόνον δὲ θεωρητικός. διαφέρει δὲ ὁ πρακτικὸς νοῦς τοῦ θεωρητικῆ τῶ τέλει, μηδὲν τῶ ὑποκειμένῳ διαφέρων, ὡς οὐδὲ τὸ σπέρμα καὶ ὁ καρπός. τῶ μὲν γὰρ θεωρητικῶ τέλος ἐστὶν ἢ τῆς ἀληθείας κατάληψις, τῶ δὲ πρακτικῶ ἢ τοῦ ἀγαθοῦ. ὃ μὲν οὖν νοῦς, φησί, γένος ἕτερον εἶναι δοκεῖ ψυχῆς, καὶ μόνος χωριστὴν ἔχει τὴν οὐσίαν, ἢ δὲ λοιπὴ πᾶσα ψυχὴ ἀχώριστος.

Θεωρίαί. οὕτω καλοῦνται πᾶσαι αἱ πανηγύρεις. καὶ Θεωρία ὄνομα πόρνης (A Pac. 522).

Θεωρικά. ἐν ταῖς λεγομέναις Διονυσίαις Θεωραῖς ἀγῶνων τελομένων φιλοτίμων συνέβαινε τινὰς τῶν πολιτῶν εἰς ὕβρεις καὶ τραύματα διαφέρεισθαι. ἔδοξεν ἔν τῷ δήμῳ μηκέτι προῖκα θεωρεῖν, ἐκμισθοῦν δὲ ταῖς θείαις τοὺς τόπους. πλεονεκτουμένων δὲ τῶν πενήτων διὰ τὸ ῥαδίως τοῖς πλουσίοις πλείονος τιμῆς τοῦτο γίνεσθαι, ἐψηφίσαντο ἐπὶ δραχμῆ καὶ μόνον εἶναι τὸ τίμημα, θεωρικὸν αὐτῇ θέντες ὄνομα· καὶ τὸν ἐπὶ τούτῳ ἐφεσηκότα θεωρικὴν ἀρχὴν ἔλεγον ἄρχειν. ἀπὸ δὲ τούτου καὶ τὰ λοιπά, ὅσα Ἀθηναῖοι ἐλάμβανον, θεωρικὰ εἴρηται.

Θεωρικά. χρήματά τινα ἦν ἐν κοινῷ ἀπὸ τῶν τῆς πόλεως προσόδων συναγόμενα, ἃ πρότερον μὲν εἰς τὰς τῆ πολέμου χρείας ἐφυλάττετο καὶ ἐκαλεῖτο στρατιωτικά, ὕστερον δὲ κατετίθετο εἰς τὰς δημοσίας κατασκευὰς καὶ διανομὰς τῶν πολιτῶν. ἦν δὲ τὸ μὲν πρότερον νομισθὲν δραχμῆ τῆς θείας, ὅθεν καὶ θεωρικὰ ἐκλήθη. Φιλίνος δὲ φησὶν ὅτι διὰ τοῦτο ἐκλήθη θεωρικά, διότι τῶν διονυσίων ὑπογύων ὄντων δίνεμεν Εὐβουλος εἰς τὴν θυσίαν, ἵνα πάντες ἐορτάζωσι καὶ μηδεὶς ἀπολείπηται δι' ἐνδειαν ἀναλωμάτων. ἄλλοτε δὲ ἄλλως ὠρίζετο τὸ διδόμενον εἰς τε τὰς θείας καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰς ἐορτάς. οὐκ ἐξῆν δὲ τοῖς ἀποδημοῦσι θεωρικὸν λαμβάνειν. ἦν δὲ καὶ ἀρχὴ τις ἐπὶ τοῦ θεωρικῶ, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος (25) δηλοῖ. Harp.

Θεωρικὸν καὶ θεωρικὴ. Ἀθηναῖοι ἦν χρήματα κοινὰ ἃ θεωρικὰ ἐκαλεῖτο, διδόμενα τοῖς Ἀθηναίοις εἰς διανομήν. προήχθη δὲ οὕτως· τὸ παλαιὸν ὄχλος γενομένη ἐν τοῖς θεύτροις καὶ τῶν ξένων τὰς θείας προκαταλαμβάνοντων, διεδίδετο τοῖς πολίταις τὸ θεωρικόν, ὅπερ ἦσαν β' ὀβολοί, ἵνα τοῦτο λαμβάνοντες οἱ πολῖται δίδωσιν αὐτὸ τῇ πόλει μισθὸν τῆς θείας. ὁ τοίνυν ἐπιμελούμενος τῶν χρημάτων τούτων ἄρχων ἐλέγετο τῶν θεωρικῶν. ἦν δὲ καὶ ἄλλα θεωρικά, ἃ διένεμετο ἐν ταῖς ἐορταῖς ἢ πόλεις.

Θεωρίς πλοῖον Ἀθηναῖοι, ἢ κατ' ἔτος εἰς Δῆλον ἐπέμπετο, ἦν εὐξαρμένου Θεσιῶς, ὅτε εἰς Κρήτην ἀπῆει, καθ' ἕκαστον ἔτος Ἀθηναῖοι ἐπέμπον. καὶ οὐκ ἐξῆν ἀναχθείσης,

πρὶν ἢ ἐπανελθεῖν, ἀναιρεῖσθαι τινα κατὰ δίκην. διὰ τοῦτο καὶ Σωκράτης ἐδέδετο ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἐπὶ πολὺν χρόνον, ἕως οὗ ἐπανῆκεν ἡ Θεωρίς.

Θεωρίς Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος (79), εἰ γνήσιος. μάντις ἦν ἡ Θεωρίς, καὶ ἀσεβείας κριθεῖσα ἀπέθανε. Harp.

Θεωροδόκος ὁ τῶν Θεωρικῶν χρημάτων ἐπιμελούμενος.

Θεωροὶ οἱ εἰς Θυσίαν πεμπόμενοι καὶ εἰς τὰς ἑορτάς. καὶ Θεωρίς ναῦς, δι' ἧς πεμπόμενοι ἐπὶ τὰς Θυσίας τὰς ἀποδήμους ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἢ καὶ ἐπὶ τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνας καὶ ἄλλας πανηγύρεις οἱ Θεωροὶ ἐξέλονται, καὶ εἰς χρησθήρια. Σοφοκλῆς (OR 114) "Θεωρὸς ὡς ἔφασκεν ἐκδημῶν." Θεωροὶ μέντοι λέγονται οὐ μόνον οἱ θιαταὶ ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς θεῖον πεμπόμενοι, καὶ ὅπως τοὺς τὰ θεῖα φυλάττοντας ἢ φροντίζοντας ἕτως ἰσόμεμαζον· ὡρην γὰρ ἔλεγον τὴν φροντίδα. Harp.

Θέωρος ὄνομα κύριον, ἦν δὲ ἐπίσκοπος καὶ κόλαξ. ἐκωμωδεῖτο δὲ ὁ Θέωρος καὶ ὡς μοιχὸς καὶ ἰχθυοφάγος καὶ πονηρὸς. περὶ Κόρινθον οὖν διέτριβε διὰ τὰς ἐκεῖ πόρνους. sch. A Eq. 605.

Θηβαί πόλις, καὶ Θηβαῖος. Θηβαίη πόλις.

Θηβαῖς χώρα.

Θηγάνη ἡ ἀκόνη· "σιδηροβρωτὴ Θηγάνη νεηκονής" Σοφοκλῆς (Ai. 820).

Θήγοντες, αἰτιατικῆ, ἀκονῶντες.

Θηεῖσθαι θαυμάζεσθαι, Θηῆσθαι δὲ θιασθαι.

Θηεῦντο (Hom. H 444) ἐθαύμαζον.

Θηήσαντο (Hom. O 682, Θ 17) ἐθαύμασαν.

Θῆκαι αἱ σοροί· "διὰ δὲ ξύλων ἀπορίαν τὰς Θῆκας τῶν πέριξ τεθαμμένων ἀγορεύσοντες ἐκείνοις ἐς τὰναγκαῖα ἐχρῶντο."

Θηκτιὸν ἠκονημένον· (AP 7 433) "Θηκτιὸν δ' ἐν προβόλῳ θεμένα ξίφος εἶπεν, ὀδόντα ὄξυν ἐπιβρύκουσα."

Θηλάζειν. ἐνεργητικῶς ἡμεῖς ἀντιλαμβάνομεθα τῷ ῥήματι ἐπὶ τῶν παιδίων τῶν θηλαζόντων, Ἀσσίας δὲ (1 9) παθητικῶς κέχρηται ἐπὶ γυναικὸς παρεχούσης γάλα.

Θηλαμόνος τῆς οἰκίας.

Θηλάσαι.

Θηλή μασὸς ὁ γαλουχῶν.

Θηλυδρείας τεθλυμμένος· (Synes. p. 85)

"διὰ τὴν ἐξάγιστον ἡδονὴν οἱ Θηλυδραῖαι τροχοπλάσαι εἰσὶ."

Θηλυμίτρος ὁ πόρνος.

Θῆλυνοι ἡσυχοί.

Θῆλυς παρ' Ὀμήρῳ ἐσχημάτισαι ὡς πῆχυς· (T 97) "Ἥρη Θῆλυς ἔῤῥα" καὶ (E 269) "Θῆλειας ἵππους" οἷονεὶ Θηλείας. οὐδετέρως δὲ Θῆλυ.

Θηλυτεράων (Hom. λ 386, ψ 166) τῶν θηλειῶν.

Θημακεύς. δῆμὸς ἐστὶ φυλῆς τῆς Ἐρεχθίδος Θήμακος. Harp.

Θημῶνες (Hom. ε 368) οἱ σωροὶ τῶν δραγμάτων. καὶ Θημωνία ὁ σωρός.

Θηραμένης Ἀθηναῖος ῥήτωρ, μαθητὴς Ἀπροδίκου τοῦ Κεῖου, ὃς ἐπεκαλεῖτο κόθορνος, μελέτας ῥητορικὰς καὶ ἄλλα τινά. cf. v. δεξιός.

Θηραμένης σοφὸς ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἐς τὰ πάντα" (A Ran. 968), ὃς οὐδέποτε ἐκακοβόλησεν ὡς ἐν ἀσραγάλαις, ἀλλ' ἐπετύχχανε. Θηραμένης δὲ οὐ Χίτος ἀλλὰ Κεῖος φησι, παρ' ὅσον ποικίλος τις ἦν καὶ ἀγχιεροφος, καθωμίλει τε τοῖς καιροῖς πρὸς τὸ κρείττον μέρος αἰεὶ διδοὺς ἑαυτὸν. Κῶος δὲ ἐλέγετο οὗτος ἀνηρέθη κατηγορήσαντος αὐτοῦ Κριτίου ἐπὶ τῶν λ'. κλίνεται δὲ εἰς ου.

Θηραμένης Κεῖος σοφιστῆς μελετῶν βιβλία γ', περὶ ὁμοιώσεως λόγου, περὶ εἰκόνων ἤτοι παραβολῶν, περὶ σχημάτων.

Θηρατεύεσθαι (ἀσραγγεύεσθαι) ἀναβάλλεσθαι.

Θηρατῆς λέξεων. καὶ Θηρατῆς λόγων ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητῆς. "Θηρευτῆς ἐστὶ ζῴων χερσαίων καὶ ἐναλίων."

Θηρείων· Αἰλιανός "τὰ γεννώμενα βρέφη κρύσει Θηρείων τε καὶ ἀνθρώπων σωμαμάτων τεράσια ἐδόκει."

Θηρεύω αἰτιατικῆ.

Θηρήτορας (Hom. I 544) κυνηγούς.

Θηρία οἱ ἐλέφαντες. Θηρία καὶ τὰ δάκετα, ἔχουσ φαλάγγια ὄφεις· "ἐγίνοντο δὲ οἱ περὶ τὸν Περσίαν περὶ τὴν τῶν θηρίων συναγωγὴν."

Θηρίκλειον ποτήριον ὑάλινον.

Θηρικλέους τέκνον (Theopomp. ap. Athen. p. 470) κύλιξ, ἦν λέγεται πρῶτος κεραμεῦσαι Θηρικλῆς.

Θηριῶ αἰτιατικῆ. καὶ Θηριωδία ἀπήνεια, ὀργιλότης.

θηρώμενοι ἀντί τοῦ ζητοῦντες· "καὶ τιμὴν ἐκ τήτε παρὰ τῶν ἄλλων θηρώμενοι."

θηρῶντες ἐπιτηροῦντες.

θής θητός ὁ μισθωτός.

θησαυρίζω αἰτιατικῇ.

θησαυροὶ ἀνέμων οὐκ ἀποθήκαι τινες, ἀλλ' ἡ ῥαδία κινήσεις, ἀπηνέμω τῷ ἀέρος ὄντος. Theodoret. in Ps. 134 7.

θησαυρούς· Ἀππιανός "ὄπλα τε πολλὰ καὶ οἶτον ἠτοιμάζετο, καὶ θησαυρούς ἐποίει." καὶ θησαυροφυλάκιον.

Θησείδας. ζήτει ἐν τῷ ἔγκοτον.

Θησείοισιν. ἑορτὴ τις τελουμένη παρ' Ἀθηναίους. μετὰ γὰρ τὸ χαρίσασθαι τὴν δημοκρατίαν τοῖς Ἀθηναίοις τὸν Θησεῖα, Ἀύκος τις συκοφαντήσας ἐποίησεν ἔξοσρκισθῆναι τὸν ἥρωα. ὃ δὲ παραγενόμενος ἐς Σκῦρον διῆγε παρὰ Λυκομήδει δυνάσει τῆς νήσου, ὃς ζηλοτυπήσας ἀναιρεῖ αὐτὸν δόλιω. Ἀθηναῖοι δὲ λιμώξαντες καὶ κελευσθέντες ἐκδικῆσαι τῷ Θησεῖ τὸν μὲν Λυκομήδην ἀνεῖλον, τὰ δὲ ὄσα μετασειλάμενοι καὶ τὸ θησεῖον οἰκοδομήσαντες ἰσοθέους αὐτῷ τιμὰς νέμουσι. καὶ ἐγένοντο διανομαὶ καὶ εὐωχίαι τοῖς Θησείοις. ἑορτὴ δὲ αὐτῷ ἐτελεῖτο, ἐπειδὴ αὐτὸς συνήγαγε τὴν Ἀττικὴν πρότερον κατὰ κώμας οἰκουμένην. sch. A Plut. 627.

Θησεῖον· (A Eq. 1308) "καθῆσθαι μοι δοκῶ ἐπὶ τὸ θησεῖον ἢ ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν," τουτέστι τῶν ἐρινύων· εἰς γὰρ ταῦτα τὰ ἱερὰ οἱ οἰκίται καθήμενοι ἀστυλῶν εἶχον. ἔτι δὲ τὸ θησεῖον τέμενος ἀνεμῖνον τῷ Θησεῖ.

Θησειούτριψ ὃ ἐν τοῖς θησείοις διατρίψας.

Θησεύς ὁ Αἰγίως υἱός, ὁ βασιλεὺς Κρητῶν. καὶ ζήτει ἐν τῷ Αἰγαῖον πέλαγος.

οὗτος δὲ ὁ Θησεύς ὁ υἱὸς Αἰγέως, Ἀθηναῖος, πολλὰ ἔργα ἐπεδείξατο. καὶ γὰρ τὸν ἀπὸ Τροίης ἡρώον χῶρον ἅπαντα ἄχρις Ἀθηναίων ἠμέρωσε λησῶν ἔμπλειον ὄντα, ἀνελὼν Κερκύονα καὶ Σκίρωνα καὶ Σίννην τὸν πετυοκάμπτην καὶ Περίφαντον τὸν κορυνήτην, οὗ τὴν κορυνήν αὐτὸς ὕψιστον ἐφόρει, καὶ Προκράτην τὸν ξηροφόρον, καὶ Ἀμαζονίδων στρατὸν ἐλθόντα ἐπ' Ἀθήνας ἐχειρώσατο, καὶ τὴν βασιλίδα γῆμας ἔσχεν Ἰσπόλυτον· εἶτα ἐγγημε Φαίδραν. ἐπολεμήθη δὲ αὐτῷ καὶ πρὸς Κενταύρους πόλεμος ὑπὲρ Λυπιδῶν καὶ Περίφου τοῦ βασιλέως, καὶ ἄλλα ἄλλα.

ζήτει περὶ Θησεῖος ἐν τῷ ἀρχῇ Σκυρία.

Θησεύς ἰσορικός βίους ἐνδόξων ἐν βιβλίοις ε', Κορινθιακῶν ἐν βιβλίοις γ', ἐν ᾧ δηλοῖ τὴν κατὰσασιν τοῦ Ἰσθμιακῆ ἀγῶνος.

θησθαι (Hom. δ 89) ἀμέλγειν.

θήσομαι ὀρίσω, ποιήσω, ἀναδείξω.

θησσαν μισθωτικὴν, ἢ εὐτελεῖ, ἢ δουλικὴν τροφήν (Eur. Alc. 2).

θητεία παραμονή, ἢ δουλεία.

θητες οἱ τροφῆς ἔνεκα δουλεύοντες.

θητες καὶ θητικόν. εἰς δ' διαιρουμένης παρ' Ἀθηναίους τῆς πολιτείας, οἱ ἀπορώτατοι θητες ἐλέγοντο καὶ θητικὸν τελεῖν. οὗτοι δὲ οὐδεμιᾶς μετεῖχον ἀρχῆς, ἔδὲ ἐστρατεύοντο. καὶ θησσαν δὲ ὠνόμαζον οἱ Ἀττικοὶ τὴν πενιχρὰν κόρην, ἣν ἐπάναγκες ἦν τοὺς ἔγγισα γένους ἢ λαμβάνειν πρὸς γάμον ἢ πέντε μναῖς δίδοναι. Harp.

θητεύειν μισθῷ ἐργάζεσθαι.

θητικόν πλῆθος τὸ ἐπὶ μισθῷ δουλεύον· "καὶ θητικὸν ἐπήγοντο αὐτοὶ ἐς τὸν πόλεμον οἱ Πέρσαι πλεῖστον ὅσον καὶ παιδία καὶ γυναῖκας, οὓς κατὰ τινα δὴ πατριὸν νόμον ἐς τοὺς κινδύνους θειατὰς οἰκείας ἀλκῆς ἤγον."

θηττα ἐπίκληρος οὐκ ἔχουσα φερνήν, πενιχρὰ καταλειφθεῖσα ὑπὸ τῷ πατρὸς, ὑπὸ δὲ τῶν ἀγγισίων προικιζομένη κατὰ νόμον πεντακοσίων δραχμῶν.

θητώνιον τὸ τοῖς μισθωτοῖς διδόμενον.

θίασος χορός, καὶ θιασώτης. Ἀριστοφάνης (Th. 40) "ἐπιδημεῖ γὰρ θίασος μισῶν ἔνδον μελάθρων τῶν διαποσύνων μελοποιῶν." "θίασόν τε μίμων καὶ χορδακισῶν περὶ αὐτὸν μάλα πλῆθος εἶχε."

θίασος ἱερὸς χορός, καὶ θιασώτης ὁ χορευτής, ἀπὸ τοῦ θεῖν, ὃ ἔστι θεῖν. ὃ δὲ χορὸς ἀπὸ τῆς συνελύσειως· θεῖν γὰρ τὸ τρέχειν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐνθουσιᾶν, ὅθεν θιασῶται κυρίως οἱ περὶ τὸν Διώνυσον. (A Ran. 326) "ἐλθέ χορευσῶν ὁσίους ἐς θιασώτας." οὕτω λέγουσιν, ἢ συνθιασώτας. ἐν ἐπιγράμματι (AR 6 165) "στρεπτόν Βασσαρικῶν ῥόμβον θιάσοιο μύοπα."

θίασος τὸ ἀθροίζομενον πλῆθος ἐπὶ τέλει καὶ τιμῇ θεοῦ· οὕτω Δημοσθένης (19 199) καὶ Ξενοφῶν (Mem. 2 1 31). Ἰων δὲ ἐπὶ παντὸς ἀθροίσματος τῆς τοῦνομα. θιασῶται δὲ ἐκαλοῦντο οἱ κοινωνοῦντες τῶν θιάσων· οὕτως Ἰσαῖος. Harp.

θιάσιω μαινόλη χορῶ μαιρικῶ.

θιασώτης τῆς Κότους. Κότους δαί-

μων παρὰ Κορινθίοις τιμώμενος, ἔφορος τῶν αἰσχυρῶν. "ὄθεν οἱ Κλεισθέναι καὶ Τίμαρχοι καὶ πάντες οἱ πρὸς ἀργύριον τὴν ὥραν διατιθέμενοι, καὶ εἰ μὴ πρὸς ἀργύριον δέ, ἀλλὰ πρὸς ἄλλο τι, καὶ εἰ μὴ πρὸς μηδὲν ὅτιοῦν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐξάγισον ἡδονὴν, καθάπαξ οἱ θηλυδραὶ τριχοπλάσαι πάντες εἰσίν. ἀλλ' οἱ μὲν ἐπὶ τῶν οἰκημάτων ἀντικρυς οὔτοι. καί τοι νικᾶν νομιζουσιν ὡς ταύτη μάλις τὸ θῆλυ τῆ γένεος ἐκμιμησόμενοι" (Synes. p. 85: cf. v. ἐξομόσαιτο).

Θίβις (Exod. 23) κιβώτιον ἐκ βύβλου πλεκτόν, ὡς κοφινῶδες.

Θιγγάνει ἄπτεται.

Θιγεῖν, γενικῆ, ψαῦσαι, ἐγγίσει. (AP 7 232) "πολλὰ σιδηρεῖς χερσὶ θιγόντα μάχης." (S OR 1413) "ἴτ', ἀξιῶσαι ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν. πείθεσθε, μὴ δεισθε· τὰμὲν γὰρ κακὰ οὐδεὶς οἶός τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν."

Θίμβρων Λακεδαιμόνιος. ἔτος ἦν πεμφθεὶς εἰς τὴν Ἀσίαν ἀρμοσῆς μετὰ τὰ Πελοποννησιακά. Harp.

Θίνα αἰγιαλόν, σωρόν Ἀρισοφάνης (Vesp. 694) "τὸν θινά μου ταράττεις, καὶ τὸν νῦν μου προσάγεις μᾶλλον, κοῦκ οἶδ' ὅ τι χρημῆμά με ποιεῖς." ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 62) "καὶ τὴν παρὰ θίνα κίσθηριν, ἀύχητῶν πάντου τρηματόεργα λίθων."

Θίς (Hom. μ 45) ὁ αἰγιαλός, καὶ ὁ σωρὸς τῶν χρημάτων.

Θίσβη ὄνομα κύριον. καὶ ἡ σορός.

Θλαδίας ἐνοῦχος. "ὑποβάλλει τοίνυν ὁ θλαδίας τοὺς ἑτάλετος μυσιχοῦς, τὴν γυναικωνίτιν λέγω φάλαγγα, οἵπερ εἰσὶν αἰεὶ τῶν φαύλων πράξεις ἐμπύρευμα, κατηγορησάτω Ἄετιν κατὰ βασιλέως ἐμμελετᾶν, ὡς ἂν ἐπιβατεύσῃ τῆς ἐξουσίας... ἀγωνίζονται πεῖσαι τὸν βασιλέα· ἦν γὰρ βαρὺς ὁ σαθμὸς τοῦ ὑποσχεθέντος χρυσίου ὁ ὑποσμήχων αὐτῶν τὰ ἐντοσθεν. δεινοὶ γὰρ εἰς τὸ συρράψαι βλάβας, προκειμένης χρυσίου ὑποσχέσεως· ἄπλησον γὰρ τὸ γένος καὶ πρὸς πλεονεξίαν αἰεὶ κέχηγε, καὶ οὐκ ἔστι τι τῶν φαύλων ἄνευ τῆς αὐτῶν δυσροπίας ἐν τοῖς βασιλείοις τελούμενον. πείθεται ταῖς συκοφανταῖς ὁ βασιλεύς, καὶ λόγου ταχύτερον πρὸς τὸν φόνον Ἄετιν κινήθεις τοῦτον ἀναίρει. καὶ ὡς ἔρμαιον αὐτῷ τὸ πραχθὲν λογισάμενος φησὶ πρὸς τινα τῶν σοχάζεσθαι τὰ ἀπόρητα δυναμένων οὐ καλῶς μοι πέπρακται

ἢ τοῦ Ἄετιν, ὃ οὐτος, ἀναίρεισις; ὃ δὲ φησιν· εἰ καλῶς ἢ μὴ, οὐκ οἶδα· γίνωσκε δὲ ὅτι τῇ λαίῃ χειρὶ τὴν δεξιάν σε ἀπέκοψας." Priscus?

Θλίβει ἐκπιέζει. ζήτει ἐν τῷ βλιμάζει.

Θλίψις. τέτω τῷ ὀνόματι πολλὰ δηλῆται, φυλακαὶ ἀλύσεις ἐξορίαι, καὶ ὅσα τοιαῦτα. "θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλίψιν ἐπὶ θεῷ τὰς πικρὰς τιμωρίας καλεῖ· οὐ γὰρ φύσιν, οὐδὲ προαίρεισιν." Theodoret. in Ps. 77 49.

Θμοῦις ὄνομα θηλυκόν.

Θνησιμαῖον τὸ νενεκρωμένον, καὶ θνησείδιον τὸ νεκρόν. καὶ θνησις ἡ φθορά. θνησκω. θνητός.

Θοάζετε, κατὰ διάλυσιν, ἀντὶ τῆ θάσσετε. ἢ θοῶς προκάθησθε. Σοφοκλῆς (OR 2) "τίνας πόθ' ἔδρας τάσδε μοι θοάζετε;"

Θόας Θόαντος ὄνομα κύριον.

Θοάς ταχείας ὁρμάς. σημαίνει δὲ καὶ ὀξείας· καὶ Ὀμηρος (ο 299) "ἐνθεν δ' αὐ νήσοισιν ἐπιπροέηκα θοῆσι."

Θοηρός τεταραγμένος.

Θοία ζεύγος ἡμιόνων.

Θοίματιον τὸ ἱμάτιον· "θοίματιν λαβόμενος χαῖρ' εἶπε, τὸ ὄνομα προσθεῖς" (cf. v. Βύρβιος). Ἀρισοφάνης (Lys. 1095) "εἰ σωφρονεῖτε, θοίματιον λήψεσθε", ὅπως τῶν ἐρμωκοπιδῶν μὴ τις ὑμᾶς ὄψεται, τουτέστιν εἰ μὴ περιβαλεῖσθε ἀλλὰ φανερά ἔξετε αἰδοῖα, ἀκρωτηριάσει τις ὑμᾶς τῶν ἐρμωκοπιδῶν.

Θοινάω θοινῶ, καὶ θοινᾶται εὐωχεῖται.

Θοίνη τροφή, εὐωχία, κατάβρωμα. (AP 6 218) "ὡς ἐπὶ θοίναν χάσμα φέρων χαλεπὸν πειναλέον φάρυγος." Διμάσχιος "τοὺς πλουσίους οὐκ ἐν θοίνη ποιούμενος, οὐδὲ τὰ τούτων δῶρα προσίμενος."

Θοινήτωρ ὁ κατεσθίων· (AP 7 241) "ὦλο γὰρ διὰ λοιμόν, ὄλης θοινήτορα χέρσθ, πρὶν πατέρων νεαρῆ σκῆπτρον ἐλεῖν παλάμη." περὶ Πτολεμαίου ὁ λόγος.

Θοίνωνος φρούραρχος Συρακούσιος.

Θολερῶς προβαίνεις, ἐπὶ τῶν ἀσάτως καὶ τεταραγμένως προϊόντων, καὶ μὴ καθεσαμένην καὶ ἀσφαλῆ πορείαν ἔχόντων.

Θόλος οἶκος περιφερῆς, ἐν ᾧ οἱ πρυτάνεις εἰσιῶντο. πρυτανεῖον δὲ τι ἰδίως ὠνόμασαι, ἐπεὶ πυρῶν ἦν ταμειῶν.

Θόλος ὁ τόπος ἐνθα ἐδείκνουν οἱ πρυτάνεις, διὰ τὸ οἰκοδομεῖσθαι αὐτὸν σοργγύ-

λον (Hagr.). Θολός δὲ τὸ τῆς σπησίας μέλαν.
 Θοός ταχύς.

Θοραὶ δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος. Hagr.

Θορεῖν πηδῶν, καὶ Θορόντες ὀρμῶν-
 τες, πηδῶντες.

Θορή Θορῆς ἡ γονή, τὸ σπέρμα (Hegodot. 3 101).

Θορικὸς δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος.

Θόρυσθαί.

Θορός τὸ σπέρμα τοῦ σώματος· "ὁ δὲ Νέσσοσ λέγει τῇ Ἀθιανείρᾳ τὸ αἷμα ἀπὸ τῶν βελῶν, οἷς ἐβλήθη, ἀποξύνσαι, καὶ τῷ Θορῶ, ὄνπερ αὐτὸς ἀφῆκε, συμμιξασαν ἀλείψαι τὸν Ἡρακλῆα ἢ χρῆσαι τὰ ἱμάτια."

Θορυβούντων ταραττομένων· "Θορυβούντων δὲ τῶν Γετῶν καὶ αὐτίκα τιμωρεῖσθαι δεομένων, ἐπικρατῆσαι Δουρῶν ὄνομα, ὑποθέμενον τῷ βασιλεῖ τῆτον φυλαχθῆναι." καὶ αὐθις "μετενήνεκτο δὲ ἅπασ ἐπὶ τὴν Ἀρμενίαν ὁ Θόρυβος, ἄλλων ἄλλα αὐτοῖς διακληρωσαμένων."

Θουκυδίδης Ὀλόρου Ἀθηναῖος, παῖδα δὲ ἔσχε Τιμόθειον. ἦν δὲ ἀπὸ μὲν πατρὸς Μιλτιάδου τῆ ζρατηγοῦ τὸ γένος ἔλκων, ἀπὸ δὲ μητρὸς Ὀλόρου τοῦ Θρακῶν βασιλέως, μαθητῆς Ἀντιφῶντος. ἤκμαζε κατὰ τὴν πρῶτον Ὀλυμπιάδα, ἔγραψε δὲ τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων. οὗτος ἤκουσεν ἔτι παῖς τυγχάνων Ἡροδότου ἐπὶ τῆς Ὀλυμπίας τὰς ἰσορίας διερχομένης ἄς συνενγράψατο, καὶ κινηθεὶς ὑπὸ τινος ἐνθουσιασμοῦ πλήρης θαυμάσιον ἐγένετο. καὶ ὁ Ἡρόδοτος κατανοήσας τὴν αὐτοῦ φύσιν πρὸς τὸν πατέρα Θεουκυδίδου Ὀλορον ἔφη "μακαρίζω σε τῆς εὐτεκνίας, Ὀλορε· ὁ γὰρ σὸς υἱὸς ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα." καὶ οὐκ ἐπεύσθη γε τῆς ἀποφάσεως.

οὗτος ὁ Θεουκίδης ἀνὴρ ἦν πολὺς ταῖς τέχναις, κάλλει λόγων καὶ ἀκριβεῖα πραγμάτων καὶ ζρατηγικαῖς συμβουλίαις καὶ πανηγυρικαῖς ὑποθέσεσιν.

ὁ συγγραφεὺς οὗτος μεταβαίνει ἀπὸ τῶν θηλυκῶν εἰς οὐδέτερα, οἷον (1 59) "τρέπονται εἰς Μακεδονίαν, ἐφ' ὅπερ καὶ πρότερον." καὶ Θεουκυδίδειος γραφή.

Θούλις. οὗτος ἐβασίλευσε πάσης Αἰγύπτου καὶ ἕως τοῦ ὠκεανῶ, καὶ μίαν τῶν ἐν αὐτῷ νήσων ἀπὸ τῆ ἰδίας ὀνόματος ἐκάλεσε Θούλην. ἐπαρθεὶς δὲ τοῖς κατορθώμασι παραγέγονεν εἰς τὸ μαντεῖον τῆ Σαράπιδος, καὶ

θυσιάσας ἐρωτᾷ ταῦτα "φράσον ἡμῖν, πυρισθενὲς ἀψευδὲς μάκαρ, ὁ τὸν αἰθέριον μετεγκλίνων δρόμον, τίς πρὸ τῆς ἐμῆς βασιλείας ἐδυνήθη τοσαῦτα; ἢ τίς ἔσαι μετ' ἐμέ;" καὶ ἐδόθη αὐτῷ χρησμὸς ἔχων ἕτως· "πρῶτα θεός, μετέπειτα λόγος, καὶ πνεῦμα σὺν αὐτοῖς, σύμφυτα δὲ πάντα καὶ εἰς ἓν ἰόντα, ἕκαστος αἰώνιον. ὠκέσι ποσὶ βιάδιζε, θνητέ, ἀθλον διανύων βίον." καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ μαντεῖος ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐσφάγη ἐν τῇ Ἀφρων χώρᾳ. cf. chron. Alex., Malelas, Cedrenus.

Θούμαντις ὄνομα κύριον. cf. v. ἀνέσιος.

Θούρας. οὗτος ἐβασίλευσε μετὰ Νίνον Ἀσσυρίων, ὅντινα μετεκάλεσαν εἰς ὄνομα τῆ πλανήτου ἀστέρος Ἄρει· ὃς ἦν δεινὸς σφόδρα, καὶ πολεμήσας Κινκύσω τυράννῳ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰάφεθ καταγομένῳ ἀνείλεν αὐτόν. τούτῳ προσεκύνησαν Ἀσσύριοι ὡς θεῷ, καὶ ὠνόμασαν αὐτὸν Βάαλ, ὃ ἔστι κατὰ τὴν αὐτῶν γλῶσσαν Ἄρης, πολέμων ἔφορος· ἕ μνημονεύει καὶ ὁ προφήτης Δανιήλ. cf. Cedrenus et Malelas.

Θουριομάντις. ἀπὸ τοῦ γενικοῦ ἐχώρησεν ἐπὶ τὸ κατ' εἶδος· εἰπὼν γὰρ ὅτι πάντας αἱ νεφέλαι τρέφουσι τοὺς σοφιστάς, ἐπήγαγε τίνας. Θουριομάντις δὲ οὐ τοὺς ἀπὸ θουρίας μάντις, ἀλλὰ τοὺς εἰς Θούριον πεμφθέντας· ἀλούσης γὰρ Συβάρειος Θούριοι ἐκλήθησαν ἀπὸ κρήνης Θουρίας. ἐξέπεμψαν δὲ εἰς τὴν κτίσιν αὐτῶν Ἀθηναῖοι δέκα ἀνδρας, ὧν καὶ Λάμπων ἦν ὁ μάντις, ἐξηγητῆς ἐσόμενος τῆς κτίσεως τῆς πόλεως. sch. A Nub. 331.

Θούριον ὄνομα ἔθρους. καὶ Θούριος Αἴας ἀντὶ τοῦ πηδητικὸς, ταχύς, πολεμικώτατος.

Θούρον καὶ Θούριον πηδητικόν, ταχύν, πολεμικώτατον. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 126) "ἄλλος ἀπὸ Κρήτας Θούρος ἀνὴρ ἔθετο." (7 244) "Θούριος Ἄρης ἔσπασεν Ἀργείων καὶ Λακεδαιμονίων."

Θόωκοι (Hom. μ 318) Θρόνοι.

Θόων Θόωνος ὄνομα κύριον.

Θραῖκες ὄρκια οὐκ ἐπίσανται. ταύτης μέμνηται Μένανδρος ἐν τῇ πρώτῃ· λέγει γὰρ ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ γῆ ὁ πρεσβευτῆς ἀκοντισθεὶς διὰ τοῦ σῆθους ἀπώλετο, καὶ ἐντεῦθεν Ἴωσι καὶ Αἰολεῦσιν αἰνίγμα ἐγένετο "Θραῖκες ὄρκια οὐκ ἐπίσανται."

Θρακία παρεύρεσις. φασὶ τοὺς Θρακ-

κας ἡττηθέντας ὑπὸ Βοιωτῶν παρὰ Κορώνειαν καὶ σπείσασθαι σπονδὰς πενθημέρας ἐπιθέσθαι νυκτὸς τοῖς Βοιωτοῖς, καὶ τὰς μὲν ἀποκτεῖναι τὰς δὲ ζωγρῆσαι. ἀγανακτῆντων δὲ τῶν Βοιωτῶν εἰπεῖν τὸς Θραῦκας ὅτι τὰς ἡμέρας, οὐ τὰς νύκτας ἐσπίσαντο.

Θρανεύσεται ἐκταθήσεται· Θραῦνον γὰρ τὸ ὑποπόδιον ὅπου τὰ δέρματα ἐκτείνεται. "ἡ βύρσα σου θρανεύσεται" Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσι (369).

Θρανίδιον εἶδος δίφρου.

Θρανίον. Θραῦνος καὶ Θρανία ταπεινά τινα διφρήδια καὶ ὑποπόδια λέγονται (καὶ ἡ παρὰ τῷ ποιητῇ (Σ 390) Θρήνυς), ἐφ' ὧν ἰσάμενοι οἱ ἀπαγγόμενοι ἀρτῶσιν ἑαυτὸς λακτίζοντες αὐτά· Ἀριστοφάνης Βατράχοις (121) "μία μὲν ἔστιν ἀπὸ κάλω καὶ Θρανίον." καὶ Θρανίος δίφρος.

Θρανίτης ὁ πρὸς τὴν πρύμνον, ζυγίτης ὁ μέσος, θαλάμιος ὁ πρὸς τῇ πρῶν.

Θρανίτης λεῶς (A Ach. 161) ἀντὶ τῆ ὀ ναυτικός. ἐκ μέρους δὲ τὸ πᾶν εἶπε· τῶν γὰρ ἐρεττόντων οἱ μὲν ἄνω θρανῖται λέγονται, οἱ δὲ μέσοι ζυγῖται, οἱ δὲ κάτω θαλάμιοι.

Θραῦνος ὑποπόδιον· ἐνθεν καὶ Θρανίτης. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (545) "ἀντὶ δὲ Θραῦνος κεφαλὴν κατεαγότος," τουτέστι κεραμίου.

Θρασεύς ὄνομα κέριον.

Θρασεύς τολμηρός.

Θράσιον (ἀπ' Θριάσιον) τόπος.

Θρασκίος ὁ ἄνεμος.

Θρασύμαχος Χαλκηδόνιος σοφιστὴς τῆς ἐν Βιθυνία Χαλκηδόνος, ὃς πρῶτος περίοδον καὶ κῶλον κατέδειξε, καὶ τὸν νῦν τῆς ῥητορικῆς τρόπον ἐσηγήσατο, μαθητὴς Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου καὶ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος. ἔγραψε συμβουλευτικούς, τέχνην ῥητορικὴν, παίγνιον, ἀφορμὰς ῥητορικὰς. Μιχαὴλ μοναχοῦ τοῦ Νοσσαῖτου· "ἦνεγκε καὶ ἡ κατ' ἡμᾶς πόλις φύσιν δεξιὰν εἰς μύθησιν· ἀλλ' ὡς ἴοικεν, οὐχ ὁ τόπος αἴτιος, ἀλλ' ὁ χρόνος κατ' ὃν ἤκμισαν οἱ μεγαλοφρέστατοι ἄνδρες. τὰ νῦν δὲ θυννοσκοποῦσιν οἱ τῆδε, καὶ λίνοις καὶ ὀρμιαῖς προσανέχουσι, τὸν δὲ βίον ὄντες χειρογύμοις... πολλὰ τῆς γνώθου χωρὶα ἐφημέριά τε φροντίζουσιν, ὀλίγα ἢ οὐδὲν τῶν λόγων φροντίζοντες. ὧν ἀρχιερατεῖν ἔλαχε τῶν εἰς Τροιζῆνα βαδισάντων

ὁ ἔξοχώτατος· ἴσωςαν οἱ τῆς παροιμίας εὐδήμονες." cf. v. εἰς Τροιζῆνα.

Θρασύχειρ τολμηρός· (AP 7 234) "Ἄϊλιος ὁ Θρασύχειρ Ἄργους πρόμος τηξίμελλε νούσῳ κεκολουμένος."

Θραῦττα Θρακικὴ δούλη, ἐκ Θρακίας. Ἀριστοφάνης (Ach. 272) "Στρυμνοδώρη Θραῦτταν," τουτέστι Θρακικὴν δούλην. λέγεται καὶ κοινῶς δούλη.

Θραῦττειν ταράσσειν, ἐνοχλεῖν, νύσσειν, κινεῖν. δυσωπεῖσθαι καὶ ὑφορᾶσθαι· (cf. v. Πρόκλος) "ὥσε μὴ θραῦττεισθαι τὴν ἀκοὴν ἐκ τῶν ἀπεμφαινόντων θρήνων."

Θραυλοτέρως· "πῦρ ἐνέντες ταῖς πέτραις ὄξος ἐπεξέχον, θραυλοτέρως ἐκ τῆς ποιήσαντες."

Θραυσάντυγες· "ὦ σκληρὸ δαῖμον, ὦ τύχαι θραυσάντυγες ἵππων ἐμῶν, ὦ Παλλάς, ὡς μὲ ἀπώλεισας" Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (1266).

Θραυσθῆς ἐκπέσης.

Θραῦσις φθορά, ἥτις ἐν πολέμῳ, θάνατος, ἀρρωσία, συντριβή, πληγή· Δυβίδ (Ps. 105 30) "καὶ ἐκόπασιν ἡ θραῦσις."

Θραῦν αἰτιατικῆ.

Θρέμματα. καὶ πολυθρέμματος ὁ πολλὰ πρόβατα ἔχων. Ἀλλιανός "ἔ γὰρ δεῦρο ἀφῆμαι εἰς τράπεζαν κεκυφέναι, καὶ θρέμματος ἀλόγου δίκην παινεσθαι, καὶ ἀρχῶν τε καὶ τιμῶν κρέμασθαι, καὶ θανμάζειν ἀλλὰς καὶ τραπέζας καὶ σατράπας. οὐδέ μοι κάλλος ἀνθρώπινον δέλειάρ ἐστιν, οὐδέ χρηματίζομαι" (cf. v. χρηματίζεσθαι).

Θρέπτρα (Hom. A 478) τροφεῖα.

Θρεττανελοῦ ἦχος κιθάρας. Φιλόξενον γὰρ τὸν διθυραμβοποιὸν ἢ τραγωδιοδιδάσκαλόν φασι γράψαι τὸν ἔρωτα τῆ Κύκλωπος τὸν ἐπὶ τῇ Γαλατείᾳ, εἶτα κιθάρας ἦχον μιμούμενον ἐν τῷ ἐπιγράμματι τοῦτο εἰπεῖν τὸ ῥῆμα, θρεττανελό. ἐκεῖ γὰρ εἰσάγει τὸν Κύκλωπα κιθαρίζοντα καὶ ἐρεθίζοντα τὴν Γαλατείαν. ἐπεὶ οὖν ἔφη ὁ χορὸς "ὡς ἡδομαι," ἔφη καὶ ὁ οἰκέτης "κἀγὼ βουλήσομαι χορεύειν," καὶ ἅμα ἀναφωνεῖ τὸ μέλος ἐκεῖνο. ἡ γὰρ κιθάρα κρονομένη τοιοῦτο μέλος ποιεῖ, θρεττανελό θρεττανελό. sch. A Plut. 290.

Θρέττε· (A Eq. 17) "οὐκ ἐνι μοι τὸ θρέττε," ἀντὶ τῆ τοῦ θαρραλέον καὶ ἀνδρείον· καὶ θρασύ. οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ὃ σὺ διανοῆ.

Θρέψας πῆξας, ἐπὶ γάλακτος· Ὀμηρος

(ι 246) "ἤμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος." καὶ τροφή ἢ πηγνύουσα τὸ σῶμα.

Θρήκες οἱ Θρήκες. καὶ Θρηκίης (Hom. N 13).

Θρηνεῖν ἐπωδάς ἐπιφωνεῖν καὶ ἐπιδεῖν· Σοφοκλῆς (Ai. 581) "οὐ πρὸς ἰατρῶ σοφοῦ θρηνεῖν ἐπωδάς πρὸς τομῶντι πήματι." τουτέστιν οὐκ ἔστιν ἰατρῶ σοφῶ ἐπωδαῖς χρῆσθαι, τοῦ τραύματος ἤδη τομῆς δεομένου. καὶ ἐν Ποιμείῃ "λόγω γὰρ οὐδὲν ἔλκος οἰδῶ πω χανόν."

Θρήκους τὰς παρ' ἡμῖν λεγομένους θρηνωδούς. διαλύσας Ὀμηρος (Ω 720) τὴν σύνθεσιν θρήκων ἀοιδούς καλεῖ. βαρβαρικὸν δὲ τὸ θρηνεῖν· ἐπὶ Πατρόκλῳ γοῦν οὐ γίνεται.

Θρήκους ὑποπόδιον.

Θρηνω σε κλαίω σε.

Θρήξονος ὄνομα κύριον.

Θρησκεία ἢ λατρεία.

Θρησκεύει, αἰτιατικῆ, Θεοσιβεῖ, ὑπηρετεῖ τοῖς θεοῖς· λέγεται γὰρ ὡς Ὀρφεὺς Θρήξ πρῶτος ἐτεχνολόγησε τὰ Ἑλλήνων μυστήρια, καὶ τὸ τιμᾶν θεὸν θρησκεύειν ἐκάλεσαν ὡς Θρηκίας ἕσης τῆς εὐρέσιως. ἢ ἀπὸ τοῦ θεὸν δερκεύειν, ὃ ἔστιν ὄραν.

Θρήσκος ἐτεροδόξος.

Θρήσσα ἢ Θρηκική γυνή.

Θρία τὰ φύλλα τῆς συκῆς. "Θρίων ταρίχους ὅσσε δεῦρο καὶ σαπροῦ" Ἀρισοφάνης (Ach. 1100), ἐπεὶ ἐπὶ φύλλων τὰ τεμύχη βαλλόμενα βραζίζονται. σαπροῦ δὲ ἀντὶ τῆ παλαιοῦ καὶ μὴ νέου. Θρίων ἔστι σκευασμὰ τι παρ' Ἀθηναίοις, ὃ περιλαμβάνει ὕειον στέαρ καὶ ἐρίφειον καὶ σερμίδαλι καὶ γάλα καὶ τὸ λεκιθῶδες τοῦ ὄρου πρὸς τὸ πηγνύσθαι· καὶ οὕτως αἱ φύλλα συκῆς ἐμβαλλόμενον ἤδισον ἀπειρεῖ βρωμα. οὕτω Δίδυμος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ἄλλη τις σκευασία θρίον, ἐγκέφαλος μετὰ γάρου καὶ τυροῦ σκευαζόμενος, καὶ ἐλιττόμενος ἐν φύλλοις συκῆς καὶ ὀπτώμενος. sch.

καὶ Ἀρισοφάνης (Ran. 134) "ἀλλ' ἀπολέσαιμι ἄν ἐγκεφάλου θρίω δύο." πρὸς τὸ σχημά φησι τοῦ ἐγκεφάλου· ἔστι γὰρ ὡσπερ θρία συγκείμενον, τουτέστι φύλλα συκῆς.

"οὐ γὰρ θρία καὶ κάρδυλον καὶ ἄμηντας μελίπηχιά τε τοῖς βασιλεῦσιν ἐξαίρετα παρατίθησιν Ὀμηρος" (Athen. p. 9).

Θρηκί ἀμαρτικαὶ ψῆφοι. "πολλοὶ θρηκίω, καὶ ἄλλοι δὲ αἱ μάρτιες ἄνδρες."

Θριαμβεύσας (Coloss. 2 15), αἰτιατικῆ, δημοσιεύσας.

Θριαμβευτοῦ κατὰ Ῥωμαίους τῆ τυραννοκτόνου Ἰνδοῦ.

Θριαμβίδα στολὴν ἠσθησθαι αὐτόν.

Θρίαμβος ἐπίδειξις νίκης, πομπή, καὶ τὸ σεμνύνεσθαι· καὶ ἐπιθρίαμβος. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῶν ἐπῶν τῶν πρώτων εἰς Διόνυσον γεγραμμένων ἐξ Ἰνδίας ἐπὶ ἄρματος τίγρειων ἐπανερχόμενον· λέγουσι γὰρ θρίασιν τὴν τῶν ποιητῶν μανίαν. ἢ ἀπὸ τῆ θρία τὰ φύλλα, τῆς συκῆς ἀνακειμένης τῷ Διόνυσῳ, καὶ ὅτι πρῶτον, πρὶν ἐπινοηθῆναι τὰ προσωπεῖα, συκῆς φύλλοις ἐκάλυπτον πάντες τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα καὶ δι' ἰάμβων ἔσκαπτον. ἀλλὰ καὶ οἱ ἐρατιῶται, μιμήμενοι τὰς ἐπὶ σκηρῆς, τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα φύλλοις συκῆς ἐν τῷ σκώπτειν καλύπτοντες σκώμματι εἰς τοὺς θριαμβεύοντας ἔλεγον.

ἄλλως. ἐν τισι πόλεσιν, ὅτε ἤνθησαν αἱ συκαὶ, παῖδες περιαιρούντες σὺν αὐτοῖς τοῖς θρίοις ἔπαιζον, προσφερόμενοι ἰάμβους τετραμέτρου. λέγεται δὲ καὶ Διόνυσος θρίαμβος, διότι ἐπὶ θηρῶν, τουτέστι ἐπὶ λέοντων, βέβηκεν, ὅσον θηρίαμβος. ἢ ὅτι καὶ συκῆς ἔστιν εὐρετής. ἢ ἀπὸ τοῦ θροεῖν· περὶ τῆς γάρ. λέγεται γὰρ καὶ θυρήριος ἀπὸ τοῦ θύειν, ὃ ἔστιν ὄραν· ἀφ' οὗ καὶ τὸ αἰωρούμενον θύσανος.

Θριάσιον πεδίον.

Θριγκός τὸ περίφραγμα τοῦ οἴκου, σιφάνη, μικρὸν τειχίον, περίβολος, ἢ τῶν οἰκῶν τὰ ἀνωτάτω. μεταφορικῶς ἀφ' ἡμῶν, διότι τὰ ἀνωτάτω σώματα ἡμῶν θριξὶ περιπέφρακται. ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 163) "τίς τάδε μοι θρηκῶν θριγκοῖσιν ἀνήψε σκῦλα;" ὅτι τῶν θριδάκων τὰ φύλλα φυλλεῖα λέγεται. sch. A Ach. 468.

Θριδακίνη τὸ παρ' ἡμῖν μαϊούλιον. λέγεται καὶ θριδαξ.

Θρινακία ἢ Σικελία.

Θρίναξ τὸ πτόον, ὄργανον γεωργικὸν ὀδοντικόν· (AP 6 95) "καὶ κυλιεροφόρον χεῖρα θρίνας θρίνακα."

Θρίναξ ἢ Σικελία.

Θρίξ. καὶ κλίνεται τριχός.

Θριοβόλος ὁ ἀπὸ ψήφου μάντις.

Θρίον. ὅτι δημὸς τὸ λίπος. "δημῶ βοεῖα θρίον ἐξωπιημένον" (AEq. 960), σκευασμὰ

τι μετὰ ἐγκεφάλου γινόμενον ἐν τοῖς θρίοις, τουτέστιν ἐν τοῖς φύλλοις τῆς συκῆς.

α θριπήδεζον ἀντὶ τοῦ βεβρωμένου καὶ διεφθαρμένου. ἡ ξύλα ὑπὸ θριπῶν βεβρωμένα, οἷς ἐσφράγιζον· θριπίες δὲ εἶδος σκολήκων. θριψ γὰρ ζῶόν ἐστι κατεσθίον ξύλα καὶ κέρατα. μέμνηται Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου.

β θριπήδεζον Ὑπερίδης τὴν Ἑλλάδα εἶπεν, ἀντὶ τοῦ διεφθαρμένην, ἀπὸ τῶν ὑπὸ θριπῶν κατεδηδεσμένων ξύλων. Harp.

θρίσσα ὁ ἰχθύς. Athen. p. 312 B, 328 D.

θρόμβος· "εἰς τοσαύτην ἀγωνίαν συνεχώρησεν ἡ θεία φύσις τὴν ἀνθρωπείαν λαβεῖν ὡς ἰδρωῶσαι αἵματος θρόμβους." καὶ θρόμβοι ἁλῶν παχεῖς ἄλεις.

θρόνιον πόλις ἐστὶ τῆς Λοκρίδος. Harp.

θρόνος. φησὶν ἡ γραφή (Jerem. 36 30) "κεκάθικεν ἐπὶ θρόνου Λαβὶδ τὸ σπέρμα Ἰεραίου," θρόνον δηλονότι τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα λέγων. καὶ θρόνος ἀνομίας (Ps. 93 20) οἱ ἄδικοι κριταί.

θρόος ἡ γῆμη· "θρῶς δὲ ἐφοίτησε Πέρσαις ὡς διώλοντο τῷ πριγηρῷ αὐχμῷ" (Menand. p. 297 Nieb.).

θρούς ἡχος, φωνή, ἄσημος λαλιά, θόρυβος. "ὁ δὲ ὄχλος εἰς θρούν καθίζατο καὶ ἐθρήνον." Ὀμηρος δὲ φησιν (A 437) "οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος." καὶ αὖθις "θρούν τινὰ ἤκουσαν τῶν πολεμίων, ὁποῖος ἂν γένοιτο ἄρτι κινουμένης στρατιάς." "θρῶς οὖν κἀνταῦθα δ' ἐξάπτεται."

α θρουαλλίς ἰσχάρα, λύχνος, ἀκτίς, ὁ σπινθῆρ ὁ ἀπὸ τοῦ πυρός, καὶ βοτάνη πρὸς λύχνον ἀρμόζουσα. μέμνηται Ἀρισοφάνης Νεφέλαις (59)· "τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρουαλλίδων," τουτέστι τῶν ἐλλύχνων. ἡ ὅτι ἀπὸ θρούου τὸ παλαιὸν τὰ ἐλλύχνια.

β θρουαλλίς. "ἐκ τῶν πολεμίων εἰσάγεις θρουαλλίδα" (A Ach. 916), διὰ τὰ ἐλλύχνια, ἀπορρήτου ὄντος καὶ δεινοῦ εἰσφέρειν θρουαλλίδα εἰς τὰς Ἀθήνας. ἡ δὲ αἰτία· "τίνι τρόπῳ; αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον. ἐνθεὶς ἂν εἰς τίφην ἀνῆρ Βοιωτίας, ἄψας ἂν ἐσπέμψειεν εἰς τὸ νεώριον δι' ὑδρορροάς, βορείαν ἐπιτηρήσας μέγαν." τίφην ἡ καλουμένη σίλφη· ἐστὶ δὲ ζῶον καθαρωδές. ὑδρορροὰ δὲ δι' οὗ τὸ ἀπὸ τοῦ ὄμβρου ὕδωρ συναγόμενον κατέρχεται.

θρυῖνη ψιάθω· "καὶ διὰ τῆτο γυμνω-

θέντα αὐτὸν καὶ θρυῖνη περιβληθέντα ψιάθω." εἰ. ν. Φεβρουάριος.

θρυλίζω καὶ θρυλῶ καὶ ἐθρυλίχθη. θρυλλεῖ λαλεῖ, κωκᾶ.

θρυλλίζω ψιθυρίζω.

θρυλος ψιθυρισμός, ὁμιλία μὴ φανερώς γινομένη. "ἡ γὰρ τῶν βαρβάρων ἐγγέρησις θρυλον οὐκ ἐνεποίησεν ἡμῖν" Σιμοκάτης φησί. καὶ "πολὺς ἐγένετο τῶν ἀλισκομένων ὁ θρυλος." καὶ θρυλούμενον.

θρύπτεται, δοτικῆ, μαλακίζεται, ἡ βλακεύεται, χανῆται, ἡ ἀνακλῆται. καὶ ἄθρυπτος γυνὴ ἡ μὴ μετέχουσα τῶν τοιοούτων· "ἡ δὲ ἦν ἀνδρόβιος καὶ ἄθρυπτος εἰς συμβίωσιν." καὶ αὖθις (AP 7 218) "τὴν καὶ ἄμα χρυσῶ καὶ ἀλουργίδι καὶ σὺν ἔρωτι θρυπτομένην, ἀπαλῆς Κύπριδος ἀβροτέρην, Λαῖδ' ἔχω."

θρύψις ἡ βλακεία. "ἵνα καλλωπίσῃται καὶ θρύψει χρήσῃται βαρβάρων." "ἤσῃν δὲ καλῶ καὶ μεγάλῳ, ὠραῖος δὲ ὁ νέος, οὐ τεθρυμμένος μὴν, ἀλλὰ γεννικὸν ὄρων" (εἰ. ν. πρόκωπον). καὶ Ἀρισοφάνης (Eccl. 964) "ὦ χρυσοδαίδαλτον ἐμὸν μέλημα, Κύπριδος ἔθνος, μέλιτα μέσης, Χαρίτων θρύμμα, τρυφῆς πρόσωπον, ἄνοιζον."

θρύψομαι σφόδρα τρυφήσω, σεμνυνῆμαι. ἡ ἀντὶ τοῦ συντριβήσομαι. Ἀρισοφάνης (Eq. 1166) "σήμερον ὑπὸ τῶν ἐρασῶν ἐγὼ θρύψομαι."

θρώσκει πηδᾶ. καὶ θρωσμός ὑψηλὸς τόπος βουνοειδής, ἀφ' οὗ ἐστὶ καταβαίνοντα θεωρεῖν, ὃ ἐστὶ θεῖσθαι, ἡ θεωρεῖν καὶ πηδῆσαι.

θυάδες ὀρητικαί.

θύαμις (Thuc. 1 46) ὄνομα κύριον.

θυάτειρα ὄνομα τόπου, καὶ θυατειρηγός ὁ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τόπου.

θυγατριδῆ ἐγγόνη, ἡ τῆς θυγατρὸς θυγάτηρ. καὶ θυγατριδοῦς ὁ τῆς θυγατρὸς παῖς.

θυέεσσι (Hom. Z 270) θυμιάμασιν.

θυεῖα ἀγγεῖον εἰς ὃ ἐμβάλλοντές τινα ἀρτύματα τρίβομεν καὶ λειοῦμεν. Ἀρισοφάνης (Pac. 228) "καὶ θυεῖαν ἐσπέρας ὑπερφυῖ τὸ μέγεθος εἰσηνέγκατο," καὶ "τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλευέται."

θύειν. τὸ θύειν θεοῖς Χαλδαῖοι ἔθνος Περσικὸν πρῶτοι ἐξεῦρον, ἡ Κύπριοι.

θύελλα συζροφή ἀνέμου. "καὶ πνεῦμα

κατελθόν εις τὸ πεδῖον πολὺ θύελλάν τε καὶ εροβίλους ἤγειρεν, ὥσε τὸ καθεστηκὸς νυκτὸς διαφέρειν οὐδέν." καὶ αὐθις Σοφοκλῆς (OC 166°) "οὔτε ποντία θύελλα κινήθεισα τῷ τότε χρόνῳ."

Θυηλαί κυρίως οἱ θύλακοι εἰς οὓς τὰ θυμιάματα ἐμβάλλεται. λέγονται δὲ θυηλαί αἱ ἀπαρχαί.

Θυηπόλος ὁ θύων, ὁ ἱερεύς. καὶ θυηπολῖαι.

Θυηπολοῦσι περιπολοῦσι, διὰ θυσιῶν ὑπισχνούμενοι θεοὺς ἐξιλάσκεισθαι.

Θύια ἢ ἔγδις (AP 6 306) "σὺν δὲ θύϊαν εὐπετρον καὶ τὰν κρειοδόκον σκαφίδα."

Θυῖδιον ἢ τριβαία.

Θύϊνα. "ἐπὶ Ζήνωνος βασιλείῳς εὐρέθη ἐν Κύπρῳ τὸ λείψανον Βαρνάβα τῷ ἀποστόλου τοῦ συνεκδήμου Παύλῳ. ἔκειτο δὲ ἐπὶ τὸ σῆθος Βαρνάβα τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον, ἔχον πτυχία θύϊνα." cf. Cedren. p. 353.

Θυῖσκη.

Θύλακοι καὶ σφῆνες καὶ ὑπεράλματα γυμνασιῶν εἶδη. Artemid. 1 55.

Θύλακος ἢ ἀροθήκη· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (763) "ὡς ἄλφειτ' οὐκ ἔνεσιν ἐν τῷ θυλάκῳ."

Θυλήματα πέμματι, ἀπαρχάς, ἄλφιστα ἃ ἔμισγον οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ, εἰς θυσίαν ἀναφέροντες.

Θυμαιτάδαι δῆμος Ἴπποθοωντίδος, ἀπὸ Θυμαίτη τοῦ ἥρωος. sch. A Vesp. 1133.

Θυμαλγέα λυπηρά.

a θυμάλωπε, ἢ κἀντα ξύλα, ἢ σπινθήρες, ἢ διακεκαυμένοι ἄνθρακες. sch. A Ach. 320.

b θυμάλωπεσ οἱ ἀπολελειμμένοι τῆς θύψεως ἄνθρακες, οἱ ἡμίκαντοι. sch. A Ach. 320.

Θυμαρέα (Hom. I 336) τὴν τῆ ψυχῆ ἀρέσκουσαν. καὶ θυμάρεια ἢ ἀρέσκεια.

Θυμάρμενον τὸ τῆ ψυχῆ ἀρέσκον.

Θύματα θυμιάματα, ἀπαρχαί, θυσίαι· Ἀριστοφάνης (An. 902) "τὰ θύματ' οὐδέν ἐσι πλὴν γένεια καὶ κέρατα," ἐπὶ τῶν ἱερείων τῶν μὴ ἔχόντων σάρκα. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῷ θυμῷ τὸ θύειν· ἐπὶ μὲν γὰρ τῷ βοδὸς σφάξιεν, ἐπὶ δὲ τοῦ ψαισοῦ θύσειεν. sch. A Plut. 137.

Θυμάτιον τὸ μικρὸν θύμα καὶ εὐτελέε.

Θυμβρεπιδείπνου γαστρός τῆς θύμ-

βρας δυναμένης δειπνεῖν· ἔσι δὲ βοτάνης εἶδος. ἀφ' οὗ δηλοῖ ὅτι λάχανα μόνον τρωγοῦσης εὐτελεῖ (sch. A Nub. 420). Θυμβροφάγον δὲ ἦτοι ἀγροικικὸν καὶ ἐλευθέρτον, παρ' ὅσον οἱ ἐν ἀγρῷ διατρέβοντες ἀφελέεροι καὶ ἐπιεικέεροι· τὸ δὲ θύμβρον ἐν ἀγρῷ γίνεται. ἔσι δὲ τοῦτο ἄγριον φυτὸν καὶ δριμύ. Θυμβροφάγον οὖν ἀντὶ τοῦ πικρὸν καὶ δριμὺν κατὰ τῶν ἐχθρῶν. οἱ δὲ ἀντὶ τῷ δριμὺν καὶ ἰλαρόν. τινὲς δὲ φασὶ τῷ θύμῳ εἶναι παραπλήσιον. sch. A Ach. 253.

Θύμβρις ὄνομα ποταμῶ, καὶ πεδῖον τι.

Θυμέλη ἢ ἀγλητική· (AP 6 46) "ὁ δ' ἄθανά λήξας καὶ πολέμῳ καὶ θυμέλῳ ἔθετο."

Θυμέλη ὁ βωμός, ἀπὸ τοῦ θύειν· (AP b 7 21) "πολλάκις ἐν θυμέλῃσι καὶ ἐν σκηπῆσι τεθηλωὺς βλαισὸς Ἀχαρνείτης κισσὸς ἔρεψε κόμαν." Προκόπιος (Agr. 1) "μητρὸς δὲ τῶν τινὸς ἐν θυμέλῃ πεπορνευμένων."

Θυμελικοὶ οἱ ἐν ὑποκρίσει τὴν τέχνην ἐπιδεικνύμενοι.

Θυμηδία τέρψις, τρυφή, εὐφρασία. καὶ θυμηδούμενοι· "οἱ δὲ ὑπὸ συρίγγων καὶ αὐλῶν θυμηδούμενοι μετὰ παιδῶν καὶ γυναικῶν πρὸς θυμηδαίαις ἦσαν."

Θυμήνας χολωθεῖς.

Θυμηῆρες (Hom. x 362) καταθύμιον.

Θυμηρέερον ἡδύτερον.

Θύμητις.

Θυμικόν ὄργιλον.

Θυμιτίδων ἄλῶν, οἷον μετὰ θύμῳ τετριμμένων· Ἀριστοφάνης (Ach. 738) "περίδου μοι περὶ θυμιτίδων ἄλῶν."

Θυμιώμενος ἀρωματιζόμενος.

Θυμοβαρῆς τὴν ψυχὴν ἀλγυνομένη· (AP 7 146) "σῆμα παρ' Αἰάντειον ἐπὶ Ῥοιτησίῳ ἀκταῖς θυμοβαρῆς ἀρετὰ μύρομαι ἔζομένα."

Θυμοβόρος ἢ τὴν ψυχὴν διαφθείρῃσα.

Θυμοίτης ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεύς. καὶ Θυμοιτάδαι. οὕτως ἐκωμωδοῦντο οἱ Ἀχαρνεῖς ὡς ἄγριοι καὶ σκληροί. καὶ ζήτει ἐν τῷ Δραχαρνεῦ.

Θυμολέων (Hom. E 639) θυμιώδης τὴν ψυχὴν.

Θυμομαχοῦντες ἀλγυνομένοι τὴν ψυχὴν· Πολύβιος (9 40) "οἱ δὲ τὰ μὲν ἀπαλγοῦντες ταῖς ἐλπίσι, τὰ δὲ θυμομαχῶντες ἐπὶ τινα παρούσασιν κατήνησαν."

Θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες· (A Vesp.

1076) "ἔνδον δὸρὶ ἔνδον ἀσπίδι ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξύνῃ πεπωκότις."

Θύμος εὐτελής βοτάνη. Ἀριστοφάνης Πλάτῳ (253) "ὡ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταύτων θυμὸν φαγόντες," ἀντὶ τοῦ τῆς αὐτῆς πενίας μετασχόντες· Θύμος γὰρ εὐτελής βοτάνη. οὐδειτέρως τὸ θυμὸν, βραχυπαραλήκτως. παρῳδῆται δὲ ἐκ τῶν Ἑσιόδου (O. 41) "οὐδ' ὅσον ἐν μαλόχῃ τε καὶ ἀσφοδέλω." ἀντὶ τοῦ δίκαιοι, τὰ εὐτελῆ θείλοντες ἐσθίειν διὰ τὸ μὴ ἐθέλειν ἀδικεῖν. ἅμα δὲ καὶ τὸ τραχὺ τῆς γῆς διαβάλλει.

Θυμός. ἐπιθυμία καὶ θυμός εἰσιν ὀρεκτικαὶ δυνάμεις τῆς ψυχῆς. διαφέρει δὲ θυμός καὶ ἐπιθυμία. ζητήσῃε δ' ἄν τις τὸ πῶς. τί γάρ; οὐχὶ καὶ ὁ θυμούμενος ἐπιθυμεῖ τῷ ἀντιληπῆσαι τὸν προληπῆσαντα; τί δέ; ἢ καὶ ὁ λόγος ἐπιθυμεῖ τῶν μαθημάτων καὶ τῶν θεωρημάτων; καὶ λέγομεν πρὸς τοῦτο ὅτι ἔστιν ἐπιθυμία καὶ κοινότερον λεγομένη, καὶ εἰδικιώτερον, ὡσπερ ἡ διύθεσις λέγεται καὶ κοινῶς ἐπὶ τῆς ἕξεως, λέγεται καὶ εἰδικῶς ἡ ἀντιδιασελλομένη πρὸς τὴν ἕξιν. ἔτι καὶ ἡ ἐπιθυμία λέγεται καὶ κοινῶς ἐπὶ πασῶν τῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς, λέγεται καὶ εἰδικιώτερον ἡ ἀντιδιασελλομένη πρὸς τὸν θυμὸν. Philoponus in 1 de anima, A 2.

ὁ δὲ ὀριζόμενος τὸν θυμὸν ὀρεξίν ἀντιληπῆσιως ἢ φυσικῶς ἀλλὰ διαλεκτικῶς ὠρίσασατο. οὐ γὰρ τὴν οὐσίαν τοῦ θυμοῦ ἐδήλωσεν, ἀλλ' ὅ τι ἐν τῇ οὐσίᾳ τοῦ θυμοῦ ἔχει τὸ εἶναι ἀποτιμῶν ὠρίσασατο, ἕξ οὐ οὐδὲ τὰ παρακοληθούντα τῷ θυμῷ γνωρίζομεν ἄν, ὡσπερ ἐκ τοῦ λέγοντος τὴν ὀργὴν ζέσιν εἶναι τοῦ περικαρδίου αἵματος δι' ὀρεξίν ἀντιληπῆσιως. οὗτος γὰρ καὶ τὰ παρακοληθῆντα γνώριμα ποιεῖ, ὅτι παλμός τις τῆς καρδίας παρακοληθεῖ τοῖς ὀργιζομένοις, καὶ ὅτι θερμότης γίνεται περὶ ἐκεῖνα τὰ μέρη, ὅτι ἐρυθραίνονται οἱ ὀργιζόμενοι. τοῦτο δὲ διὰ τὴν τοῦ αἵματος κίνησιν. id. B 2.

ὅτι τὰ πάθη τῆς ψυχῆς, ὅσα τῷ συναμφοτέρου, οὐδὲ ἐπινοία δύναται χωρισθῆναι, ἐπειδὴ ὁ θυμός ἐστιν ἐν τῷ λόγῳ καὶ ἐν τῷ πνεύματι καὶ ἐν τῷ ἐξωμένῳ σώματι, ὡς τοῦ μὲν λόγου ἐπιτρέποντος τῷ πνεύματι τὴν ὀρεξίν, τοῦ δὲ πνεύματος τῇ ὀρέξει κινῆντος τὸ περικαρδίου αἷμα τοῦ ζώου, ὡσπερ ἔχει ἐπὶ βασιλέως καὶ στρατηγοῦ καὶ στρατοῦ· ὁ μὲν γὰρ βασιλεὺς ἐπιτρέπει τῷ στρατῷ ἀνύ-

νασθαι τοῦσδε τινάς, ὁ δὲ στρατηγὸς κινεῖ τοὺς στρατιώτας, οἳ δὲ ἀμύνονται. ὁ μὲν ἔν ἐν τῷ λόγῳ οὐκ ἔστιν ἀχώριστος τῷ ζώῳ· οὗτος γὰρ χωριστὸς παντὸς σώματος· ὁ δὲ ἐν τῷ πνεύματι εἰ μὴ παντὸς χωριστός, ἀλλ' ἔν τῷ γεώδους χωριστὸς σώματος. ὁ δὲ γ', τετέστιν ἡ ζέσις τοῦ περικαρδίου αἵματος, ἀχώριστος ἐστὶ τούτου τοῦ ἐξωμένου σώματος. id. B 6.

Θυμός ἐπιταβόειος ὁ μέγας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀσπίδος τοῦ Αἴαντος (sch. A Ran. 1049). Κρέων Οἰδίποδι (OC 954) "θυμοῦ γὰρ ἕδεν γῆρας ἔστιν ἄλλο πλὴν θανεῖν. θανόντων δ' οὐδὲν ἄλγος ἄπτεται." ὡς ἔστι τοῦ θυμοῦ κρατῆσαι ἄνθρωπον ὄντα. ἢ καταγεράσκει τὸ ὠμὸν τοῦ θυμοῦ, εἰ μὴ ἐξέλθοι τοῦ βίῃ ὁ ἄνθρωπος· ἀδύνατον γὰρ ἔστιν ὄντα ἄνθρωπον μὴ θυμῷ χηρῆσθαι. τοῦτο καὶ παροιμιαικῶς λέγεται, ὅτι ὁ θυμός ἐσχατον γεράσκει. λέγεται δὲ διὰ τοὺς πρῆσβυτέρους· ὅσον γὰρ γεράσκουσι, τὸν θυμὸν ἐρωμενέστερον ἔχουσι. καὶ Ἀλκαῖος ὡς λεγομένα κατὰ τὸ κοινὸν αὐτῆ μιμησκειται.

Θυμός ὀργῆς. ὁ μὲν γὰρ θυμός ὀξὺς καὶ ὀλιγοχρόνιος, ἡ δὲ ὀργὴ βραδυτέρα μὲν μονιμωτέρα δέ. θυμὸν τοίνυν ὀργῆς τὴν ἐπίμονον ἐκάλεσε τιμωρίαν. Theodoret. in Ps. 68 25.

Θυμοσοφικώτατος Ἀριστοφάνης (Vesp. 1330) "εἰτ' Ἀρισφρόδην πολὺ τι θυμοσοφικώτατον, ὄντινά ποτ' ὤμοσε μαθόντα παρὰ μηδενός, ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεως αὐτόματον ἐκμαθεῖν γλωττοποιεῖν, εἰς τὰ πορνεῖ' εἰσιώνθ' ἐκάσσοτε."

Θυμόσοφος εὐμαθῆς φύσει, εὐφυῆς, ἐκ τῆ ἰδίας θυμῆ σοφὸς καὶ οὐκ ἐκ μαθήσεως. τοὺς οὖν ἐκ φύσεως ὀξυμαθεῖς οὕτως ἐκάλουν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις (875) "ἀμέλει, δίδασκει· θυμόσοφός ἐστιν φύσει."

Θυμοφθόρα (Hom. Z 169, β 329) τὰ τὴν ψυχὴν φθείροντα.

Θυρνάζοντες (A Vesp. 1082) ἀντὶ τοῦ κατακεντοῦντες· τοὺς γὰρ μεγάλους θύρνας τριώδουσι ἐλάμβανον.

Θυρνεία· (A Eq. 354) "θυρνεία θερμὰ καταφυγῶν, κατ' ἐπιπιῶν ἄκρατον οἶνον χοῦ, κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς."

Θυρνίζω καὶ ἀποθυρνίζω τὸ ἀποπέμποι καὶ παραλογίζομαι.

Θυρροσκοπός. καθάπερ τὸν θυρροκό-

πον εισιόντες εἰς τὸ δίκτυον οὐ λανθάνουσιν οἱ θύννοι, οὕτως οὐ λανθάνουσι τὸν Κλέωνα τῆς πόλεως ἐπιβαίνοντες οἱ τοὺς φόρους φέροντες. προαρπάξει οὖν τούτους, δέον τὴν πόλιν λαμβάνειν τούτους. ὀνειδίζει ἔν αὐτῷ ὅτι τὰ δημόσια νοσφίζεται χρήματα. ἅμα δὲ καὶ εἰς ὀψοφαγίαν αὐτὸν διαβάλλει Ἀριστοφάνης (Eq. 313).

Θυνοσκοπῶν Ἀριστοφάνης (Eq. 313), ἐπεὶ οἱ θυνοσκοποὶ ἐφ' ἕψους ἰσάμενοι τὴν κατασκοπὴν τῶν εισιόντων θύννων εἰς τὰ δίκτυα ποιοῦνται. καὶ αὐθις (Synes. ep. 57 p. 197) "ἄνθρωπος οὐκ ἔχων εἰπεῖν ὄνομα πάππου, ἀλλ' οὐδὲ πατρός, φασί, πλὴν ὅσον εἰκάσαι, ἀπὸ θυνοσκοπέου ἐπὶ τὴν ἡγεμονικὴν ἀπήνην ἀλάμενος."

Θυνοὶ ὄνομα ἔθνος.

Θύνων ὄρητων.

Θυόεις ὁ τεθυμιαμένος.

Θυόεν εὐῶδες· (AP 7 218) "καὶ λιπαραὶ θυόεν ἄσθμα πνέουσι κόμαι."

Θύον. "ἐφορολόγουν οἱ Ρόδιοι τὰς βασιλεῖς. Μασσανάσης μὲν γὰρ ἀπέσειλεν αὐτοῖς ἐλέφαντος λ' τάλαντα θύα δὲ ν', πρὸς κατασκευὴν τῶν ἀγαλμάτων ὧν ἦσαν ἐψηφισμένοι κατασκευάζειν" (Polybius?).

Θυοσκοός (Hom. φ 145) ἱερεὺς.

Θυοσκοπός ὁ διὰ τῶν θυσιῶν μαντευόμενος.

Θύραζε ἔξω τῆς θύρας· "θύραζε Κῦρες, οὐκέτ' ἀνθεσῆρια." οἱ μὲν διὰ πλῆθος οἰκειῶν Καρικῶν εἰρησθαί φασιν, ὡς ἐν τοῖς ἀνθεσῆριοις εὐωχυμένων αὐτῶν καὶ ἔκ ἐργαζομένων. τῆς οὖν ἑορτῆς τελεσθείσης λέγειν ἐπὶ τὰ ἔργα ἐκπέμποντας αὐτοὺς "θύραζε Κῦρες, οὐκέτ' ἀνθεσῆρια." τινὲς δὲ ἔτι τὴν παροιμίαν φασί "θύραζε κῆρες, οὐκ ἔνι ἀνθεσῆρια," ὡς κατὰ τὴν πόλιν τοῖς ἀνθεσῆριοις τῶν ψυχῶν περιερχομένων.

Θύραθεν ἔξωθεν, ἐγγύς· "ἦν δὲ ἡ μανία οὐ θύραθεν, ἀλλ' ἐνδοθεν ἐλύσσα καὶ ἐμαίνετο ἀνὴρ φύσει πονηρός καὶ ἐξουσίαν ἔχων" (cf. v. Φῆσος).

Θυραῖος ξένος καὶ ἔξω τῆς θύρας. Θυρεός δὲ τὸ ὄπλον.

Θύραι οὐρανοῦ ἢ ἄνωθεν χορηγία, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ταμιείων. Δαβὶδ (Ps. 77 23) "καὶ θύρας οὐρανοῦ ἠνέωξε."

Θύρασιν· Ἀριστοφάνης (Pac. 933) "ὁ γὰρ βωμὸς θύρασι καὶ δῆ," ἀντὶ τοῦ ἔξ ἐτοιμῆ

ἐστὶ παρεσκευασμένος.

Θυραυλεῖν πλανᾶσθαι κατὰ τὴν χώραν, ἢ παρὰ ταῖς θύραις ἀλλῆσθαι, ὅπερ ἐστὶ καθἕζεσθαι καὶ προσεδρεύειν. "ὡς ἂν θηρώσης κόρης καὶ θυραυλόσης τριφομένη μὲν ὄμβροις, τινασσομένη δὲ ἀνέμοις κόμη πολλὴ ἦν καὶ βαθεῖα" (cf. v. βαθεῖα).

Θυργωνίδαι δῆμος Πτολεμαῖδος φυλῆς. Harp.

Θυρεός ὄπλον, τὸ παρ' ἡμῶν σκατάριον, καὶ θυρεοφόροι οἱ θυρεοὺς ἔχοντες· οἱ δὲ ἀπλῶς δορατοφόροι. ἐν ἐπιγράμμασιν (AP 6 129) "ὄκτιώ τοι θυρεός, ὄκτιώ κράνη, ὄκτιά ὑφαντοὺς θώρηκας."

Θυρεπανοίκτης Κράτης ὁ Θηβαῖος. ἐκλήθη δ' οὕτω διὰ τὸ ἐπεισιέναι ἐς παντὸς οὐπερ ἐβούλετο οἶκον. cf. v. Κράτης c.

Θύρετρα θυρώματα, ἢ ἀραιόθυρα.

Θυρηβόλος ὁ τέκτων.

Θύρηφιν ἔξωθεν, ἔξω.

Θυρίς θυρίδος. καὶ θυριώτης ὁ ἔξω τῆς θύρας. καὶ θύριον ἢ θύρα.

Θυροκοπεῖται (Synes. p. 138). καὶ θυροκόπος ὁ τὴν θύραν κόπτων.

ὅτι Ἀριστομένης ὁ Ἀθηναῖος θυροποιὸς ἐπεκλήθη. cf. v. Ἀριστομένης.

Θύρσος βακχικὴ ῥάβδος. ἢ λαμπάς, ἣν ἐβάσαζον εἰς τιμὴν τῷ Διονύσῳ, ἐν ἐπιγράμματι (AP 6 158) "Πανὶ Βίτων χίμαρον, νύμφαις ῥόδα, θύρσα Ἀναίω, τρισσοὺν ὑπ' εὐπετάλοις δῶρον ἔθηκε φόβαις." καὶ αὐθις (6 165) "καὶ θύρσον χλοερὸν κωνοφόρον κάμακα."

Θυρωρός ὁ φύλαξ τῆς θύρας. λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς.

Θῦσαι τὸ σφάζει. καὶ τὸ θυμῆσαι παρ' Ὀμήρῳ (I 219).

Θυσάνοις κορύμβοις, κροσσοῖς· (AP 6 202) "εὐθύσανον ζώνην τοι ὄμοῦ καὶ τόνδε κύπασσιν Ἀτθίς παρθενίων θῆκεν ὑπερθε θυρῶν."

Θύσθλα (Hom. Z 134) αἱ κράδαι αἱ βακχικαί, ἣτοι συκῆς φύλλα. ἐνιοὶ δὲ τὰ ἐπιφερόμενα τοῖς βωμοῖς. οἱ δὲ τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου, ἢ κισσοῦς, ἢ κλάδους, ῥάβδους, νάρθηκας, θύματα, σεφανώματα, χοάς.

Θυσία. τῶν θυσιῶν αἰμὴν δωροφορικαί, αἰ δὲ ἀπολυτρωτικαί, αἰ δὲ διαλλακτικαί, αἰ δὲ ἀποπλησικαί (ἀπ ἀποτελεσικαί).

Θύσκη ἢ σκάφη.

θῦσον. ὅτι ἔξ θυσῖαι ἔξ ἐμπύχων ἐθύοντο, προβάτου ὑὸς βοῦς αἰγὸς ὄρνιθος χηνός· ἐθύετο ἑβδομος ὁ ἔξ ἀλεύρου. καὶ ζήτει ἐν τῷ βοῦς ἑβδομος.

Θυσσανόεσσα (Hom. E 738) κροσσούς ἔχουσα.

Θυσήριον τὸ ὄρητιήριον.

Θύσιον πόλις τῆς Αἰτωλίας. τινὲς Θύτιον ἄνευ τοῦ σ.

Θυτηρίοις θυμιατηρίοις.

Θύψις. καὶ Θύψαι ἐπικαῦσαι. καὶ θυμάλωπες οἱ ἀπολελειμμένοι τῆς Θύψιως ἀνθρακις, οἱ ἡμίκαντοι.

Θύω δοτικῇ. αἰτιατικῇ δέ "θύσατε θυσιάν δικαιοσύνης" (Ps. 45).

Θυῶδες τεθυμιαμένον (AR 6 265) "Ἡρη τιμήεσσα, Λακίνιον ἢ τὸ θυῶδες πολλὰκις οὐρανόθεν νισομένη καθορᾶς." καὶ θυῶδης ὁ τεθυμιαμένος.

Θυωμάτων. Θύματα μύρων, ἀρώματα θυμιαμάτων.

Θυώνη ἢ Σεμέλη, παρὰ τὸ θύειν, ὃ ἔσιν ὄρηῶν.

Θυωρός κυρίως ἢ ἱερὰ τράπεζα· "ἔλεγε Φερεκῦδης ὅτι οἱ θεοὶ τὴν τράπεζαν θυωρὸν καλοῦσι."

Θῶις θῶων. θηρία ἔξ ὑαίνης καὶ λύκα γεννώμενα.

Θωή ἢ ζημία, καὶ ἀθῶος ὁ ἀζήμιος. Θωή δέ ὃ κατατίθεται ὁ ζημιούμενος.

Θῶθ ὁ Ἐρμῆς.

Θῶκνειον ὄνομα τόπου.

Θῶκος θρόνος, καθέδρα.

Θωμᾶς ὄνομα κύριον.

Θῶμιγξ τὸ σχοινίον.

Θωμίζω δισμῶ σχοινίοις.

Θωμούς σωρούς ξύλων. Θωμοὶ δέ λέγονται καὶ οἱ τῶν πυρῶν σωροί. τυφῶς δέ ἢ ἔξ ἀναθυμιάσεως τῆς γῆς συσροφή, πρὶν ἐκπυρωθῆναι. Ἀρισοφάνης (Lys. 973) "εἴθ' αὐτὴν ὡσπερ τοὺς θωμὸς μεγάλῳ τύφῳ καὶ πρησῆρι ἔσυρέφας καὶ ξυγγογγυλίσας οἴχοιο φέρων." καὶ αὐθις ἐν ἐπιγράμματι (AR 6 299) "ἀκτὰ τε Κρηταῖς ἐντριβέος τε ῥόεϊπα θωμοῦ."

Θῶν ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται Θῶνος (Hom. δ 228).

Θῶπα κόλακα· "Ἰόρτιόν τε καὶ τοῦτον Θῶπα ἰσχυρὸν ὑμνοῦσι." cf. v. Ἰόρτιος.

Θωπέια κολακεία. ἢ περισσὴ πρὸς τι-

νας κολακεία, καὶ τὸ μὴ ἐλευθέρως προσφέρεσθαι τοῖς ὑπερέχουσιν. Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμοιοίας "πολλοὶ δ' ἔχοντες φίλους οὐ γινώσκουσιν, ἀλλ' ἐταίρους ποιοῦνται θῶπας πλούτου καὶ τύχης κόλακας."

Θῶπες οἱ μετὰ ψεύδους καὶ θαυμασμῶ προσιόντες ἐπὶ κολακείᾳ λόγοι· "Θῶπᾶς τε καὶ ἀπατηλοῦς προτεινόντες λόγους." ἢ εὐθεῖα θῶψ θωπός. "καὶ ἔτιως μὲν ἐθεράπεινε τὰ δίκαια καὶ φιλοσοφία πρέποντα, ἀλλ' οὐ τὸν θῶπα τρόπον καὶ βάνυσον" (Damasc. Phot. p. 351 a).

Θωπεύει, αἰτιατικῇ, ἀπατᾶ. ἐν ἐπιγράμματι (AR 5 263) "ὅτι χαλέπτων Κύπριδα θωπεύεις δεσποτικῆν ὁδύνην." καὶ Ἀρισοφάνης (Ach. 639) "εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας, εὔρετο πᾶν ἄνδιὰ τὰς λιπαρὰς, ἀφύων τιμὴν περιάφας." λιπαρὰς ἀφύας. ἀντὶ τοῦ εὐτελεῆ τιμῆν. λέγεται δέ καὶ ἐνικῶς ἀφύη· Ἀρισοφάνης ἐν Ταγηνισαῖς "ἄλις ἀφύης μοι· παρατέταμαι γὰρ ἐσθίων" (cf. v. ἀφύα ἐς πῦρ).

Θωπικαὶ κολακευτικαὶ (A Lys. 1036) "ἐς ἐθωπικαὶ φύσει." καὶ θωπικῶς κολακευτικῶς.

Θωρακείοις προμαχῶσι, δρυφάκτοις, λωρικοίς· "μέχρι μὲν τινος ὑποπιπτηχότες τοῖς θωρακείοις ἠρέμεν" (Ioseph. B. I. 5 7 4).

Θωρακεῖον τὸ τεῖχος.

Θωράκιον τὸ τοῦ ἐλέφαντος. "ὅτι Ἀννίβας ὁ Καρχηδονίων στρατηγός, φέρων τῶν ἐλεφάντων τὰ θωράκια καὶ τοῖς τῶν θηρίων οἰκιδίοις ἐπὶ πλεῖστον ὕψος τὰς κλάδας ἀποκόπτων, ἀσφαλῆ καὶ ῥαδίαν τὴν ὁδοπορίαν κατεσκευάζε" (Polybius ?).

Θώραξ πύργος, χιτών, σῆθος, παρὰ τὸ τὸ θεῖον ὤρ' ἵν, τουτέστι φυλάττειν τὸ διανοητικόν, ὃ ἔστιν ἐν ἡμῖν θεῖον. sch. A Vesp. 1190.

Θώραξ δέ ἰππέως Πάρθου τοιοῦσδε ἐσί. τὸ μὲν γὰρ αὐτοῦ πρόσω ζέρον τε καὶ μηρὸς καὶ χεῖρας ἄκρας καὶ κνήμας καλύπτει, τὸ δέ ὀπισθεν νῶτά τε καὶ τὸν ἀγχένα καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπασαν. περόναι δέ εἰσι πρὸς ταῖς πλευραῖς πεποιημέναι, αἷς ἐκάτερον τῶν μερῶν συμπορηθέν ὅλον σιδηροῦν ποιεῖ φαίνεσθαι τὸν ἰππέα. κωλύει δέ οὐδὲν ὁ σίδηρος οὔτε τὰς ἐκτάσεις τῶν μελῶν οὔτε τὰς συσολάς· οὕτως ἀκριβῶς πρὸς τὴν τῶν μελῶν φύσιν πεποιήται. ὀπλίξουσι δέ καὶ τὸν

ἵππον ὁμοίως σιδήρῳ πάντα μέχρι τῶν ὀνύχων, διότι οὐδὲν αὐτοῖς ὄφελος ἂν εἴη τῶν ἰδίων ὀπλων, εἰ ὁ ἵππος αὐτοῖς προαπόλοιτο. Euparius?

θώρηκος (Hom. A 136) τοῦ θώρακος.

θωρήξασθαι ἐστὶ τὸ καθοπλισθῆναι, καὶ τὸ πίνειν. καὶ τὸ μεθυσθῆναι, ἐπειδὴ θώραξ καὶ τὸ σῆθος. διὰ τὸ θερμαίνειν ἔν τὸ σῆθος θωρήσσειν λέγεται τὸ μεθύειν, καὶ ἀκροθώρηκας τοὺς ἀκρομεθύσας ἐκάλεον. κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἀνακρέων. ἔξαιρε, φησί, κάμοι τὸν χοῦν, ὃν καλεῖ θώρακα, ὥσε θωρακισθῆναι, οἷον τὸν θώρακα πληρῶσαι (sch. A Ach. 1132, Vesp. 1190). θωρήξομαι ἔν ἀντὶ τοῦ μεθυσθῆσομαι, καὶ θώρηξις ἡ μέθη ἢ ἡ ἀπὸ οἴνου γινομένη βλάβη.

θωρήσεται (Hom. E 737) καθωπλιζέτω.

θωρηχθεῖς ὀπλισθεῖς.

Θωρυκίων. οὗτος ταξίαρχος ἦν ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς τῶν Ἀθηναίων· ὃς πείσσαν ἔπεμψε τοῖς ἀντιπάλοις εἰς τὸ ἀνάσσει τὴν ἑαυτῆ πόλιν, ὅθεν γνωσθεῖς ἐκωμωδεῖτο ἐπὶ προδοσίᾳ. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ τὸν Θωρυκίωνα μιμούμενος, ὃς ἦν Ἀλγινήτης ταξίαρχος προδότης, ἀσκώματα καὶ λίνια καὶ πίτταν πέμπων εἰς Ἐπίδουρον, ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶ παρέχων. sch. A Ran. 365.

θῶς θῶός.

Θῶύθ καὶ Θῶύθ ὁ Ἑρμῆς.

θωυμάζω καὶ ἐθῶύμαζον.

θῶύσσοντες ὑλακτιῶντες· Ὀμηρος "βαρῦβρομα θῶύσσοντες." καὶ θωυκτιῆρ κῶων ὁ ὑλακτικός. καὶ θῶύξεν ἀνεβόησι· Σοφοκλῆς (Aι. 507) "καὶ πλῆρες ἄτης ὡς διοπτρεύει ζέγος, παίσας κάρα θῶύξεν." καὶ θῶύξεν ἐκάλεσεν, ἐβόησεν. sch. S OC 1624.

ἴα μία. ἢ φωνή. ἢ βία.

Ἰαβῶκ ὄνομα κύριον.

Ἰαβίν, ὡς τὸ "Ἰαβὶν ἐν τῷ χειμάρρῳ Κεισῶν" (Ps. 83 10).

Ἰάδμων Ἰάδμονος. ἦν δὲ Σάμιος· οὗ τινὸς καὶ ἡ Ῥοδῶπις δούλη ἦν, ἣν ἑταίραν γενομένην, Θραῖσαν τὸ γένος, Χάραξος ὁ ἀδελφὸς Σαλφῶς ἔλαβε γυναῖκα καὶ ἐξ αὐτῆς γεννᾷ. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Αἴσωπος Σάμιος.

Ἰάειρος (Luc. 8 41) ὄνομα κύριον.

Ἰαζάρτης ὁ Τάναϊς ποταμὸς.

Ἰάζυγες ὄνομα ἔθρους.

Ἰάθωνος ὄνομα κύριον.

ἰαίνεσθαι εὐφραίνεσθαι. καὶ ἰαίνόμενοι.

Ἰαιρα (Hom. Σ 42) ὄνομα κύριον.

ἰακχάζουσιν λέγεται, φυλάττεσιν. Ἡρόδοτος (8 65).

Ἰακχος ὁ Διόνυσος, ἢ ὕμνος εἰς τὸν Διόνυσον.

Ἰακχος ὕμνος εἰς Διόνυσον· (A Ran. 322) "ἄδουσι τὸν ἰακχὸν ὡς περ Διαιγόρας." τοῦτον φασὶν ἄθειον κεκληθῆσθαι. γέγονε δὲ καὶ ἕτερος, κωμωδούμενος ἐπὶ μεγέθει· Ἑρμιππος ἐν Μοίραις "μείζων γὰρ ἢ νῦν δὴ ἐστὶ, καὶ δοκεῖ δέ μοι, ἐὰν τοσοῦτον ἐπιδιδῶ τῆς ἡμέρας, μείζων ἴσασθαι Διαιγόρου τοῦ τετραθρέως."

Ἰακχος Διόνυσος ἐπὶ τῷ μαστῷ. καὶ ἦρωες τις, καὶ ἡ ἐπ' αὐτῷ ᾠδὴ, καὶ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν εἰς αὐτὸν ἡ πανηγυρίς. ἔνιοι δὲ καὶ θόρυβος· "ὁ τε μουσικός ἰακχος ἠκούσθη κατὰ τὴν ναυμαχίαν Περσῶν καὶ Ἑλλήνων." ἰακχος οὖν παρὰ τὸ ἰακχῶ. "καὶ μέντοι καὶ ὁ ἰακχος ἠκούσθη ἐκ τῆς Θηριώσεως πεδὶς ὑμνέμενός τε καὶ ἄδόμενος."

Ἰακῶβ ὄνομα κύριον.

Ἰακῶβος Ἡουχίου υἱὸς ἰατροῦ, ὁ ἐπικληθεὶς ψύχριστος, ἐκ τοῦ ἐξάρχου Δαμιασκηνοῦ. εἰς Ῥόδον δὲ γενομένου τοῦ πατρὸς, εἶτα εἰς Ἀρέπανον τὸ ἐν Ἀργεὶ ἐλθόντος, κάκει γήμαντος τὴν ἐξ αὐτοῦ τεκοῦσαν τὸν Ἰακῶβον, καταλιπόντος δὲ τὴν τε γαμετὴν καὶ τὸν παῖδα, καὶ ἐκδημήσαντος ἐπὶ ἔτη εἴθ' εἰς τε Ἀλεξάνδρειαν καὶ Ἰταλίαν, καὶ οὐδὲ περιεῖναι δοκοῦντος· ὅθεν γαμεῖται μὲν ἡ Ἰακῶβον μίτηρ δευτέρῳ ἀνδρὶ, καὶ παιδῶν αὐτῇ γενομένων ἀρρένων δύο καὶ θηλείας τελευτῆ τὸν βίον ὁ γαμήσας αὐτήν, ἐπάνεισι δὲ Ἡσύχιος εἰς Κωνσταντινῆπολιν· ὅπερ γνῆς Ἰακῶβος ἦλθε πρὸς αὐτόν, καὶ τότε παιδείας ἤρξατο, καὶ ἰατρεύσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ Ἀέοντος βασιλείᾳ.

Ἰακῶβος ἰατρός. ἀπὸ Δαμιασκῆ εἴλεβε τὸ γένος, καὶ ἐς τὸ ἀκριβέστατον ἀναβῆς τῆς ἐπισήμης τέλειος ἦν, οὐ διαγινώσκων μόνον τὰς νόσους ἀλλὰ καὶ ἰώμενος ὁμῆ μὲν κατὰ τὸν λόγον ὁμοῦ δὲ κατὰ τὴν πείραν ἐπιμελῶς τε καὶ ἰκανῶς, ὥσε τὰ πρωτεῖα τῆς ἰατρικῆς εὐκλείας ἀπενέγκασθαι τῶν καθ' ἑαυτὸν ἰατρῶν, παραβάλλεσθαι δὲ ἤδη πρὸς τὰς ἀρχαίους, ὑπερβάλλειν δὲ αὐτῶν τοὺς γε πλείους, οἳα δὲ ἔχοντα δύναμιν ἰσόθεον ἀγα-